

Fältpost 25/00 Tornedalen

– Karin och Nisses julbrev och fortsättning under Finska vinterkriget 1939-40.

I mina försök att spegla det verkliga "livet på bondelandet" för mej själv, min familj och ett antal generationer av mina anor, har jag nu nått fram till mina föräldrar Karin och Nisses generation. Tidigare har jag redovisat på hemsidan www.busvebacken.se en mängd autentiska dokument, några dagböcker och personliga brevserier från olika perioder i min mamma Karins anor på gården Backen i Bringåsen, Kyrkås socken och ca 13 km öster om staden Östersund. Hemsidan innehåller också utförlig dokumentation om utvecklingen i min egen generation när Lena och jag i början på sjuttio-talet tog över lantbruksresurserna på Backen med omgivningar och byggde upp vårt eget företag, egentligen på precis samma sätt som varje generation dessförinnan gjort enligt den rikhaltiga dokumentation som min historieintresserade morfar Ante Hansson samlat och efterlämnat när han avled 1932.

I ovannämnda redovisning finns det en hittills oskriven lucka som varat ungefär perioden mellan 1930 till 1970, dvs den period som omfattat Karin och Nisses aktiva vuxenliv. Den luckan ska jag försöka ändra med följande dokumentredovisning. Där finns också några hittills obesvarade frågor som jag funderat över och återkommer till längre fram.

I morfar Antes dokumentation fanns av en lycklig slump även en utförlig släktbok över "Stugusläkten". Den var ett rent uppdragsarbete som råkade innehålla en mycket lång släktserie och utvecklingshistoria på hans dotter Karins fästman Nisse och Nisses anor och hembygd på både mor- och farsidan som skogsbönder och gästgivare omkring ett gammalt färjeställe vid Indalsälven. Släktserien når, med viss osäkerhet i de tidigaste dokumenten, bakåt till 1200-talet, släktboken utgavs 1927, Nisse "påträffades" i augusti 1930 och Ante hann nått och jämt umgås med och godkänna sin nya måg innan han själv avled två år senare.

Ante Hansson och hans far, bonderiksdagsmannen Hans Andersson, var båda på lite olika sätt med om att politiskt påverka och utveckla både sitt närmast omgivande bondesamhälle och sitt svenska rikssamhälles biologiska näringsförsörjning genom starka engagemang för jordbruks- och skogsfrågor, transportsystem och finansiering, ifrån sina rätt så anonyma och obemärkta positioner, vilka inte lämnat några spår efter sej i dagens historieböcker.

Samhällsengagemanget och det politiska intresset kan man tydligt se även i Karins brevväxlingar och minnesanteckningar, och samma intressen finns också uttryckta i många dokument från hennes starka kvinnliga anor. Hennes livsöde kan nog sammanfattas med att hon tillhörde en nu svunnen generation som tvingades uppleva konsekvenserna av två världskrig på nära håll och där emellan mycket kraftiga ekonomiska depressioner under hennes mest aktiva vuxenperiod. Karin upplevde och följde i stort sett hela 1900-talet under sitt 98-åriga liv. Hon avled faktiskt på sin 70-åriga bröllopsdag. Med undantag för två vintrar på folkhögskolor under -20-talet så bodde hon från födelsen tills hon avled på Backen i Bringåsen, och hon hann dessutom knyta ihop släktleden genom umgänge under sina femton första år med sin farmor som blev lika gammal och som föddes i början av 1800-talet i en granngård men sedan hela sitt vuxna liv "styrde" hemmalivet på gården Backen.

Min pappa Nisses livsöde blev mycket kortare eftersom han började en sjukdomsperiod något år efter 50 fyllda år och han avled 56 år gammal. Därför hann vi barn aldrig umgås med honom som vuxna, och livet under uppväxten var så fyllt av vardagsarbete, skolstudier och fritidsarbete hemma på pappas många och långa sjukskrivningar att det aldrig blev tillfällen till samtal och frågor om mammas och pappas egen historia innan vi barn föddes under och strax efter andra världskriget. På senare år har mamma skrivit ner något om sitt eget liv, men mycket kortfattat. De

dokument, som jag nu försöker redovisa ur, för att lära känna mer om pappa också, kom fram först efter att mamma avlidit år 2004.

Om mammas släkt utmärkte sig för att utöver bondelivet utföra sitt samhällsarbete i stor utsträckning politiskt, så får man nog säga att pappas familjeförhållanden handlade om att verka för den andra grundstenen i samhällsbygget, att med sin personliga energi arbeta med och effektivast möjligt producera samhällsbehoven av olika nödvändiga varor och tjänster – och kanske inte minst att leverera fullgod efterlevande arbetskraft till det fortsatta samhällsbygget.

Farfar och farmor var förvisso födda och uppväxta vid samma färjeställe som deras släktingar verkat i under 800 år. Men när dom själva skulle "sätta bo" så fanns det helt enkelt inte plats för deras egen familjeförsörjning där. Deras liv tillsammans med den extremt stora, men som det verkar, alltid välfödda barnaskaran, blev till slut summan bosättningar och försörjning på sammanlagt nio olika platser utspridda mellan Ånge, Stugun, Lit och Åsbygden, och genom hela livet och i följande generationer en stark släktsammanhållning.

Farfar och farmor lämnade mycket få nerskrivna dokument efter sej, men dom var mycket noggranna med att alla deras 15 barn skulle ha rejäla yrkesutbildningar.

För pappa Nisses del innebar detta att han, liksom flera av bröderna, genomgått den mycket omfattande teoretiska lantbrukarkurs som gavs varje vinter på Torstaskolan i Ås på tjugotalet och som pappa tydligen hade god fallenhet för att tillägna sej. Dessutom hade han också gått som skomakarlärling under obekant period och lärt upp sej till fullfjädrad skomakare, och alla former av träbearbetningskunskaper tillägnade sej barnen hemma i farfars snickeri, möbelverkstad och cirkelsågbänkar.

Det sagda får bli bakgrunden till den följande redovisningen, där jag valt att börja med en ganska dramatisk start av mammas och pappas liv som alldeles nystartade bönder på "egen torva". Torvan var här i sanningens namn en ganska nerkörd fastighet som bara 15 år tidigare nybyggs åt Karins mycket äldre halvbror Nicke, vilken under depressionsåren och kanske även av Nickes egen oförmåga kommit på s k obestånd 6-7 år tidigare.

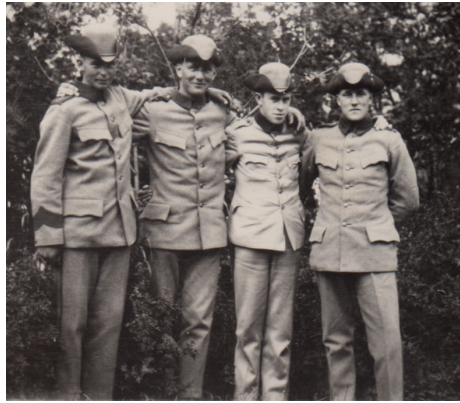
Bara ett drygt år innan den här brevväxlingen utspelar sig så hade Karin och Nisse fått köpa fastigheten under året 1938 och planerade nu för fullt med allt som borde göras för att få den på fötter igen.

Den första september 1939 anföll Hitler Polen och andra världskriget startade.

Den 30 november 1939 började finska vinterkriget när Sovjet anföll Finland vilket ledde till att Sverige mobiliserade i stor skala.

En vecka efter det andra krigsutbrottet har Nisse måst rycka in till mobplatsen i Ås och följande julbrevväxling startade ytterligare någon dag senare mellan Nisse och Karin, som nu själv fick ta hand om deras nystartade företag. Hon har ett par vedhuggare som hyresgäster och får lite hjälp av dom, men t ex fjöset innehåller nu om jag räknat rätt fyra kor, en gris och en liten hönsflock som hon nu själv måste sköta, fodra och mjölka morron och kväll, och även elda åt för värmen. Här är det till skillnad från i hennes föräldrahem handmjölkning som gäller och vattentillgången är dålig så hon behöver hjälp med att köra hem vatten till korna.

Det framgår lite mellan raderna att Nisse förmodligen hade otur som blev klassad till första inryckningsomgången fastän han egentligen var ensam bonde på ett jordbruk som borde vara klassat som samhällsnödvändigt och då kunnat få behålla sin ensamarbetskraft.

Enligt inskrivningsboken var Nisse (till höger) uttagen till linjetjänst vid infanteriet och utbildades under 1928 till velocipedordonans och Pvmanskap vid I5 Östersund och K4, Umeå. All tjänstgöring vitsordades med "3 plus" och han föreslogs som underbefäl eller fackmanspecialist. I praktiken verkade det som om han redan i Tornedalen arbetat som både gruppchef och byggfackman, utan att någon formell befattningsbeskrivning går att utläsa i dokumenten. Detta hade också till följd att han p g a bristen på utbildat manskap fick rycka in i de första omgångarna och förmodligen släpptes sist vid varje avrustning, när det brände till utanför de svenska gränserna under kriget.

Nu blev det så att Nisse förmodligen hörde till de svenska värnpliktiga som efter en mycket lång svensk fredsperiod hamnade allra närmast de aktiva krigshandlingar och flyktingproblem som snart uppstod i kölvattnet efter Hitler; och det kan ju vara lite intressant att jämföra med de skrämmande aktuella krigsoperationer och flyktingproblem som 75 år senare upptar så mycket av vår nutida samhällsdebatt i Sverige och världen.

Nisse hamnade på Fältpost 25100 som tilldelad adress vid Tornedalen med gratis brevväxling i båda riktningarna, men många av följande brev går med vanligt fränkerat brevporto å 15 öre (ca 4,50 kr idag).

Här följer alla brev i oredigerat skick. De började skrivas ett par veckor före julafton 1939, och sedan fortsatte den här brevväxlingen ända fram till slutet av april 1940, dvs ungefär fyra månaders tid innan den här östra gränsbevakningen upphörde.

Men redan innan Nisse hunnit återvända till Östersund så invaderade Hitler Danmark-Norge, och nu uppstod direkt ett nytt objekt för den så kallade svenska neutralitetsvakten vid vår västra landgräns mot Norge, vilket innebar att Nisses här aktuella tjänstgöringsperiod enligt inskrivningsboken fortsatte utan avbrott fram till den 3/7 1940.

Odaterat kort från Karins album. Kan vara taget 1939-40 i deras nya hem. Jag föddes här i september 1941.

Flygfotot togs troligen strax efter kriget men med huset i oförändrat skick sedan det byggts 1924.

Det blev nog bara några dagars hemmapermis innan Nisse måste tillbaka in i lumpen och börja mobilisera för avfärd till nästa bevakningsplats, där han i huvudsak kom att tjänstgöra i området kring Björnänge intill Åreskutan. Hit blev han sedan inkallad i sammanlagt sex olika omgångar om vardera tre till fem veckor från maj 1940 fram till mars 1944. Dom brev som finns kvar från de här fyra åren publiceras i filen FältPost 25/45 Västjämtland

Innehållsförteckning

Inryckningen skedde enl inskrivningsboken den 8 december 1939. Nisse befinner sig i Ås utanför Östersund.....	6
Andra dagen (9/12 -39).....	6
Måndag e. m. (Östersund 11. 2. 39. fr Karin till Nisse som nyss varit hem).....	7
Onsdag morron (13/12 -39 Ett "Militärbrev" utan datumstämplar).....	8
Torsda kväll (från Nisse, ett frankerat kortbrev stämplat Ås 15/12 39).....	8
Bringåsen lördag morgon. (16/12 -39 Karin börjat tillverka varma underkläder).....	9
Bringåsen söndag. (18/12.39 efter avresan fr Östersund).....	10
Karungi den 18/12. 39 (första dagen i Tornedalen).....	10
Bringåsen tisdag kväll. (20/12.39 julklappsbestyr).....	11
Bringåsen den 21/12 1939 (Olle N vill ta hit sin familj).....	12
Tisdakväll (Nisses brev poststämplat "Fältpost" 22.12.39, vedkörning, radions julklappar).....	13
Julafton (för Nisse i Överkukkola, med foto, köpt radio).....	14
Juldagen (Karin skickat "klippgrejerna").....	16
Annandag Jul på kvällen (från Nisse, vedhuggning, börjat åka skidor och om vaktjänsten). ..	17
Bringåsen annandag jul 1939. (julklappar, radioinsamlingen, snöstorm, John Vadsby, Erika o Kalle gift sej, gårdsfoto).....	18
Karungi Överkukkola den 28 - .39 (Traktbeskrivning).....	20
Bringåsen den 28/12 1939 (om sjukbesök o pengar fr Artur Pettersson, krigsrykten).....	21
Överkukkola den 29 dec. 39 (Artur P, snickring, frågar efter matsändningar).....	22
Nyårsafton 1939. (från Karin, nyårsafton i Skjör, tandläkare, läderräkning, skicka hem lortkläder, diverse personer).....	24
Bringåsen den 2/1 1940 (nyårsfirandet i Skjör, Erik O).....	26
Överkukkola den 2/1 -40 (tandvärk, kört hö).....	27
Överkukkola den 3/1 -40 (tandläkarbesök).....	28
Fredag den 5/1 1940. (Karin om vedhuggning, vedkörning, deklaration).....	29
Överkukkola den 6/1 -40 (fr Nisse, tandutdragningen, prinsbesök).....	30
Bringåsen, trettondagskväll. (byaliv och hemmajobb).....	32
Måndakväll den 8/1 -40 (fr Nisse, om vedkörn o tandläkarräkn).....	33
Bringåsen den 9/1 1940. (om familjebidrag o dagaman Nisse K:s vedkörning, möblerat för, och tagit emot nya hyresgästerna).....	34
Bringåsen den 10/1 1940. (beskriver hyresgästerna).....	35
Bringåsen den 12/1 1940. (löpande verksamheten på gården).....	36
Fredakväll (fr Nisse, Militärbrev stämplat 14.1.40. sett första bion).....	37
Söndakväll den 14/1 -40 (fr Nisse, om försvarsministerbesök, Nisse i Per Kals o hans Karin)	38
Bringåsen den 14/1 1940. (vidarefört hästhälsningar, och diverse omgivningshändelser).....	38
Tisdakväll den 16/1 -40 (fr Nisse, sköter hästar, kör hö, skickar julaftonfotot).....	40
Bringåsen den 17/1 1940. (bl a umgänget med de nya hyresgästerna och bildandet av arbetsblock för åkerbruket.).....	41
Torsdaafton den 18/1 -40 (fr Nisse, ogjord vedkörning, mm).....	42

Lördakväll Fältpost nr:25100. O. den 20/1 -40 (fr Nisse, "klagoskrift").....	42
Söndakväll den 21/1 -40 (fr Nisse, skidåkning, eldsvådettillbud, dålig skrivro på luckan).....	43
Bringåsen söndag (21/1 1940, med paketsändn, div rykten, Erik Roth, köldproblem, Per-Erik född mm).....	44
Bringåsen den 22/1 1940 (arvskiftet i Odenslund).....	45
Onsdag den 24/1 -40 (fr Nisse, bastubad, kylan, tågolycka, bio).....	47
Bringåsen tisdag. (poststämplat Kyrkås 26. 1. 1940, Roths begravn, Bengt W sjuk, radiohälsningar).....	48
25100. O den 26/1 -40 (fr Nisse, om matsändningar och arvskiftet).....	49
25100 den 27/1 -40 (fr Nisse, aviserar hempermis).....	49
Bringåsen den 29/1 1940. (Måndag, om W G Roths begravning).....	51
Backen tisdag kväll. (30/1 1940, motorcykelskatt).....	51
Bringåsen den 31/1 1940 (onsdag, om paketskick med fettisdagsbullar, godis, sovel och kläder, John Vadsby).....	52
Torsdagafton den ½ -40 (från Nisse, löneförhöjning, mcskatt).....	53
Fredag den 2/2 -40 (från Nisse, minnessaker fr inställd olympiad).....	54
25100 O. Lördakväll. (3/2 -40, Nisse om mat, kylan, förkyln, ryktesspridning mm).....	55
Bringåsen lördag kväll. (Poststämplat Kyrkås 4 2 1940, permisväntan, vedkontrakt, "kohyra", om kylan).....	55
Söndag den 4/2 1940. (från Karin, väntan, familjebidrag, egna o andras födslar).....	56
Måndakväll den 5/2 -40 (från Nisse, frankerat Fältpost Rek, permisrykten, bastu,scharlakansfeber).....	57
Tisdag den 6/2 (från Karin, tackar för olympiadnäsdukar och lortklädespaket, betalat mc-skatten, kärnar smör).....	58
Onsdagskväll den 7/2 -40 (Nisse om vedhuggning, kylan, permis mm).....	58
Bringåsen den 8/2 1940. (kalsongtvätt, Karin K o Per-Erik, Lill-Ottos verktygslån, Lasse-farbror 70 år, R Cederbergs jakt).....	59
Lördag den 10/2 -40 (Nisse förkyld, skidtävlande, försenad permis).....	60
Bringåsen, söndag kväll. (11/2 -40,utan datering, vedkontrakt, kommande grisslakt, skidtur till Kläppe mm).....	61
Söndakväll den 11/2 -40 (fr Nisse, hempermis oklart, skidtävling).....	63
Torsdakväll den 13/2 -40 (fr Nisse, permis klart, lillOttos verktygslån mm).....	63
Tisdag kväll (15/2 -40 Karin om ansökan vedhuggarpermis).....	64
Bringåsen Torsdag (Frankerat Kyrkås 15 2 1940, bl a om grisen, John Vadsby).....	65
Torsdakväll 16/2 -40 (fr Nisse, ansökan om vedhuggarpermis framskjuten).....	65
Tisdag den 20/2 -40 (fr Nisse, nattövning, köldrekord).....	66
Bringåsen, tisdag. (frankerat 21/2 1940, vedkontraktlån, läderräkningen, grisslakt, köldrekord).....	67
Torsdag den 22/2 -40 (fr Nisse, fältskomakeri, permisväntan, bombningen i Pajala, grisslakt).....	68
Fredag den 23/2 1940. (fr Karin, radiohälsningar, Elias, grisslakt).....	68
Fredakväll. (23/2 -40, fr Nisse, desperation över kronans inställn. till hans behov av att sköta företaget).....	69
Måndakväll den 26/2 -40 (fr Nisse, om demo tanks o pansarbilar, snickra skacklar).....	70
Bringåsen, måndag kväll. (27/2 , mera lovansökning, slakt klar, sjukbesök i Skjör, Johan Bergs begravn, Alma, moralkakor).....	71
Tisdakväll (fr Nisse, frankerat 27/2 1940, Nisse O kommit upp, försenad permis).....	72
Torsdag den 29/2 -40 (Nisse beklagar strulet med permis och vedledighet).....	73
Söndakväll (3/3 -40 fr Nisse, äntligen första permis, en vecka, efter tre månaders ständig tjänstgöring).....	74

Puoto den 15/3 -40 (fr Nisse, tillbaka efter permis, då även fred i vinterkriget slutits).....	74
Söndakväll den 17/3 -40 (fr Nisse, krigarlivet fortsätter med avrustningen i siktet).....	75
Torsdakväll 21/3 -40 (fr Nisse, påskfirande, skid- och skjutresultat).....	76
Påskafton (23/3 -40 fr Nisse, underhållningar, märkesåkning).....	76
Annandag påsk den 25/3 -40 (fr Nisse, lugn helg, inställd bussresa).....	77
Onsdagkväll den 27/3 -40 (fr Nisse, reseberättelse fr bussresa m ny kolgasdriven buss).....	78
Torsdag den 28/3 -40 (fr Nisse, många dödsfall hemomkring, inför manövern).....	79
Bringåsen den 3 april 1940.....	80
Onsdag den 3/3 -40 (ska vara 3 april, fr Nisse, manövern).....	80
Torsdag den 4/3 -40 (ska vara 4/4, Nisse beskriver den kommande avrustningen).....	81

Inryckningen skedde enl inskrivningsboken den 8 december 1939. Nisse befinner sig i Ås utanför Östersund.

Ingen underskrift eller datering och inget kuvert till det första brevet.

Andra dagen (9/12 -39)

Kära lilla gumman!

Ja nu har man så smått börjat de här krigarlivet igen, å de går ju ganska bra än så länge, åteminstone. Men inte känns de någe vidare heller. Mår inge vidare bra nu har ont i skallen, svimma också i morse när vi skulle ut o ställa opp så när jag vakna till igen så låg jag åter inne på halmbädden.

Ska nu gå till doktorn varje morron tills vidare och få en tesked droppar utå nå slag, så jag är väl halft om halft sjukskriven nu.

Man är för ovan med de här förhållande förstås både med mat o logi så de är ju inte så konstigt om man blir lite olag i början. Men man får väl hoppas att det ska gå på någe vis ändå.

Nu får man inte tala om var man befinner sig heller, men du kan nog gissa dej till det hoppas jag. Ingen permission får man heller åteminstone tills vidare. Jag har ju både en bror och syster i den här byn (*Hilding på Torsta och Märta i Täng*) så jag ska försöka å hälsa på någon av dom till att börja med. I de här gänget jag befinner mig är idel obekanta ansikten, så när som på en å de är skogvaktarn Henriksson, han kom hit just nu också.

Vi kommer väl att ligga här till i mitten på nästa vecka efter vad jag hört sägas, eljest så är det ingen som vet vad det blir, man får ta dagen som den kommer de är inge annat o göra, blir de inge värre än så här går de nog, fastän nog blir det lite ensidig kost alltid, korv o potatis o potatis o korv anvar gång. Jag har sett ett annat bekant ansikte också på den här gården Agronom Stenman. Det finns ju flera för dej kända också fastän jag inte påträffat nån mer.

Ja nu språkar jag bara om mej, undrar huru du har det. Hoppas du mår bra och klarar opp det så gott det går. Det lär väl vara fullt med knektar i Bringåsen också vid det här laget, hoppas du inte blir för mycke besvärade av dom. Ja nog må du tro man ska bli glad när man får komma hem igen – det är då säkert. Jag tror jag får sluta nu för den här gången med de allra käraste hälsn till dej å även de andra.

Min adress är tills vidare Vpl 281 Nilsson Pvplut. Regstab. Östersund

Må så gott, o skriv snart är du snäll.

Måndag e. m. (Östersund 11. 2. 39. fr Karin till Nisse som nyss varit hem)

Käraste lilla gubben!

Måste på stående få rita några rader åt dej så du får lite lektyr därborta. Jag är i stan i dag för att uträtta en del saker som skjutits undan på grund av senaste tidens omstörtande händelser. Med det var inge vidare skojigt företag, jag blir bara narrad att ta till lipen gång på gång här så mycket som påminner om sånt som man helst inte borde tänka på.

Emellertid har jag varit upp till tandläkarn och undersökts och ska dit tillbaks torsdag i nästa vecka kl. 1. för att laga vad som var brådst med. Får väl inte kosta på alltför mycket nu, om jag ska få finanserna att gå ihop.

Hur är det med dej då, vad sade doktorn om dina svimningsanfall och hur går det med aptiten och nattsömnerna?

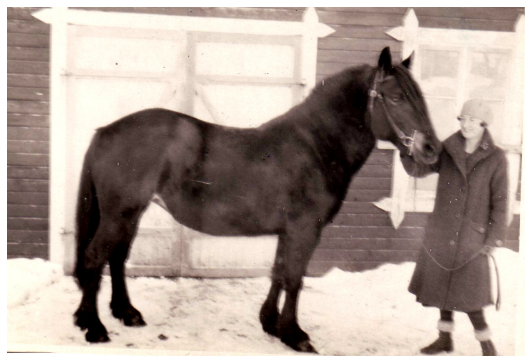
Jag har funderat så mycket på hur jag skulle kunna hjälpa dej på något vis så du slipper frysa och fara alltför illa.

Nog kan jag väl ordna till lite varma underkläder och skicka dej eller hur? Du kan väl lägga några av dom gamla lortiga i omslagspapperet och posta till mej istället ifall du inte har plats för mer i din garderob.

Hur gick det på återresan då. Det var väl kallt åt dej, stackars liten. Jag var i farten att bära ved och elda därhemma, det blev så kallt inne när temp. steg ute. Ja nu hinner jag ej skriva mer, bussen går strax, "Gubbarna", Tusse, Tösen och dom andra därhemma må bra och vill nog hälsa antar jag.

Hoppas jag får höra av dej så fort och ofta som möjligt. Det skall nog bli längre brev från mej ock vad det lider.

De käraste hälsningar från varande
din "käring" Karin

"Gubbarna" heter Olle Nilsson och Johan Engström, två skogsarbetare, som före Nisses inkallseorder hyrt in sig för vinterns arbete i trakten hos Nisse o Karin. Efter julhelgen tog sedan Olle hit sin familj.

Tösen tycks jag minnas var en gammal märr från morfars tid som kanske lånats från Eriks gård

och Tusse var en katt. Efter kriget tog Nisse hand om en så kallad ackordshäst, "Rölle," på fodervärdsavtal.

Onsdag morron (13/12 -39 Ett "Militärbrev" utan datumstämplar)

Kära gumman!

Hjärtligt tack för brevet. Roligt få lite livstecken från dej. Du må tro man blir glad när man får höra lite från lilla gumman.

Men inte ska du vara lessen lilla gumman ty det lär väl gå för oss också likaväl som för andra. Jag mår nu bättre för var dag som går, man vänjer sig vid de här också förstås. Jag har nu gått på sjukstugan varje morron och tagit medecin, nån annan undersökning har det inte blivit och känner jag att det går så får det väl vara så länge, lite mer eller mindre krasslig är dom ju allihopa så man är nog inte någe undantag i de fallet. Och nog ska dom vara begåvad med en ovanlig tur dom som klarar sig, dom får nog vara minst halvdöd om dom ska bli sjukskrivna nu, så här strax före avfärden. Jag blev avbruten med skrivningen på grund av att det blev avlöning. Har nu fått 20 kr vi få en kr om dan, så det här räknas från den första till den 20de, så det går nog ingen nöd på mej ännu vad pengar anbelangar.

Jag ska nog meddela dej senare när vi kommer dit vi ska, om du behöver skicka mej något, det skulle väl bli till jul då isåfall, än så länge har jag nog vad jag behöver i klädväg.

Jaha du har varit till tandläkarn och det är ju riktigt sköt om dej bra. Jag var nog dum som inte drog ut tanden innan jag for hit fast ännu har den inte varit till någe besvär så det går väl en tid ännu, och kommer tid så kommer väl råd. Hoppas du har gubbarna kvar ännu, så du slipper vara så ensam du kan hälsa från mej att dom sköter karingen o gården bra. Kommer väl hem själv och sköter om det hela så småningom, hoppas ni klarar oppet på bästa sätt till dess.

Ja i dag är det lite ruschigt, det bär snart iväg, hinner nog inte skriva något mer härifrån, men det blir mera sedan. Måste nu sluta för att återgå till utrustningen så det blir hej så länge med kära hälsn. från din Gubbe.

PS. du får svarsporto också den här gången. Obs adressen på kuvertet.

Torsda kväll (från Nisse, ett frankerat kortbrev stämplat Ås 15/12 39)

Hej gumma lilla

Ska nu i en hast skicka iväg några rader igen sista kvällen man är här, ty det bär iväg nån gång på nattkröken, det kommer väl inte att bli fråga om nån sömn just inatt tänker jag ty vi ska opp halv ett och sticka iväg lite närmare nordpolen. Vi ska åka skidor till stan och sen tåg. Hoppas du och de dina mår bra, mår själv bara bra nu, man vänjer sig väl med de här också fast nog är det på tok att slösa med tiden på här när det finns så mycke göra hemma.

Men det blir att ta det som en prövning, blir det inte värre än så här går det nog bra.

Men det blir nog lite kallt om fötterna så det vore bra om du ville skicka mina tussar, jag var dum som lämna dom hemma ser jag.

Har du någe annat gott o sända med också så bleve jag nog glad. Det kan bli lite si o så med maten man får på de här pensionatet. Få se hur det blir dit vi kommer, lite sova har det åteminstone blivit här, ty det är bråkigt och oroligt om nätterna men det kanske blir bättre med det också vad det lider. Ska i kväll koka kaffe och hålla i termosflaskan, har fått en sån av kronan bara den nu håller varmt

så, får väl se. Ja när du läser de här ligger jag nog i en godsfinka på väg mot okända öden. Ja jag måste nu försöka sova ett par tim så det blir godnatt med dej nu, skulle gett dej en gonattpuss om det gått men det går inte på annat vis än så här då "puss" dej älskling och sov gott, och må så gott du kan, det ska jag också försöka göra.

Skriver mera sedan. Gubben.

Min adres är nu bara: Vpl 281 Nilsson Fältpostnr: 25100

Bringåsen lördag morgon. (16/12 -39 Karin börjat tillverka varma underkläder)

Kära lilla maken!

Tack så hjärtligt för brev. Jag går redan och väntar på nytt, för ännu är jag ju lika klok på om du kommit "dit du ska" eller ej. Men jag har hört ryktas, att det varit avfärd från Ås, så jag lär väl inte få hoppas, att du befinner dej på så pass nära håll längre. Jag väntade i det längsta att få se dej något mer innan uppbrottet, men nu får jag nog uppge den tanken. Bengt, Sigurd och Arne var hem och låg över natten mellan tisdag och onsdag, dom låg eljest i nån gård i Ås, tillsammans alla tre. Och John skrev i går till Elsa från Sollefteå, att han nog blev liggande i halmbosset över jul i väntan på utrustning. Du säger ingenting om ifall du träffat dina bröder i förskingringen, eller har några andra bekanta i närheten, inte heller vad du fått för slags fordon att utöva din ordonnansbefattning på. Du förstår, jag går och undrar över allt möjligt, så det är nog bäst att du skriver och talar om så mycket som du kan och får.

Jag har sytt för brinnande livet på dagarna för att åstadkomma något varmt åt dej att "ha inunder", är rädd att det skall bli kallt och kymigt där du befinner dej. Du får väl något paket framemot jul så får man väl höra vad du tycker om verket.

Jag undrar just om man måste skicka saker och ting långt i förväg för att dom ska komma fram till viss tid? Tycker egentligen att dina brev hållit på otillständigt länge på vägen, fast dom bara gått från Å.

Vad mej beträffar så går det just ingen nöd på mej bara jag slapp oroa mej för att du far illa därute i det okända. "Gubbarna" är kvar än och dom kör vatten och bär ved så att både bassängen (*till djuren i lagårn*) och vedlådan flödar över.

Just nu sitter Johan och plågas av tandvärk, han skall fara till tanddoktorn strax, och Olle skall hem till frun och barna, så jag blir väl solo nu i helgen. Men dom kommer igen efter helgen igen och blir väl kvar till ett par dar före jul åtminstone.

Nere i byn är A4 kvar än, men verkstan väntar fortfarande förgäves sina hyresgäster i vapenrock.

Ja nu får jag nog sluta, skall snart skriva igen. Hoppas du har det drägligt och sköter dej bra både med det ena o andra. De varmaste hälsningar från din Karin.

Johan och Olle hälsa så hjärtligt.

John och Bengt (Vadsby) var bröder till Eriks hustru Elsa. Syskonen var födda och uppväxta i Vingåker, Sörmland. Bengt var vid det här laget på väg att bli Bringåsenbonde på närmaste granngården och gift med Lisa från Per Kals. Sigurd Vall var jämnårig bonde längre ner i byn.

Bringåsen söndag. (18/12.39 efter avresan fr Östersund)

Älskade lilla gubben!

Tack för brevlappen, som kom fram först i går kväll, d.v.s. lördag. Roligt att du skriver så ofta som möjligt, du förstår ju, att man går och undrar hur di har det nu när man inte ens vet var du befinner dej i världen. I det här sista fick jag ju veta att du skulle lastas i godsinka, men inte mer heller, så nu väntar jag på nya nyheter igen. Har nu packat ihop dina tussar för att skicka dej, men godsakerna blir det sämre med. Dom får ju inte väga mer än 3 kg. Dom här fältpostpaketen, och tussarna var ju så nedrigt tunga, så det blev inte plats för mycket mer. Lite torrskaftning har jag stoppat i dom i alla fall och vägt och mixtrat på hushållsvågen, få se hur det går när jag kommer till posten, det är nog en aning övervikt ändå. Godsakerna får du lite senare, jag hade ju tänkt skicka dej lite smått och gott till jul förstås.

Jag har sytt en skjorta också av samma tyg som dom onämnbare jag virat kring tussarna, undrar om du gillar tjockisarna? Den kommer väl lite senare i sällskap med lite andra grejor. Du kan väl tala om ifall det är något särskilt du önskar dej i mat- eller klädväg, så jag kan skicka, vad du mest har nytta av, när jag får lust att sända dej nån "pjuller".

Men julpaketet det får du nog ta som du får det, jag hinner kanske inte få några särskilda order innan dess. Den tycks skrida så sakteliga den här fältposten så jag ska försöka skicka iväg det i god tid, men skulle så olyckligt hända att det inte hinner fram till julafton, så får du inte bli alltför lessen för det utan försöka trösta dej med att det i alla fall är på väg.

Ja jag undrar hur du har det en så'n här dag, hoppas du får drägligt husrum och bra mat och att det inte blir för ruskigt kallt. Här är det nästan tö i dag, men förut har det varit kallt.

Vad mej själv beträffar så mår jag ju ganska gott och försöker hålla humöret uppe för det mesta, fast det är ju trist att ha lilla gubben borta i ovisa öden så där. Men vi ska väl hoppas du får komma hem frisk och oskadad, så blir det väl så mycket roligare då.

Räkningarna har börjat hagla över mitt arma huvud nu, räntan, radiolicensen och mera sådant, men strunt i det, det reder väl alltid opp sej så småningom. Nu skall jag sluta för i dag och trava iväg på posten, kanske har jag ett nytt brev från dej liggande där.

De varmaste hälsningar och pussar från Din egen Karin.

Karungi den 18/12. 39 (första dagen i Tornedalen)

Söndakväll.

Lilla gumman min!

Ja nu har man kommit fram till frisksportarlägret. Det har varit en lång resa så man känner sig lite restrött som det heter. Eljest mår jag riktigt gott nu sen man fått lite mat som smaka för en gångs skull. Under resan blev det lite halvdåligt med köket så man börja känna sej lite matt.

Huru mår du då hoppas det är bara bra, har tänkt så mycke på dej under de här dagarna som gått, så nu är vi så långt skilda åt också så det ligger i en långt avlägsen framtid innan vi träffs igen, hoppas i alla fall att det inte ska dra ut alltför långt på tiden. Åså är det ju en liten tröst att det finns så många som är i samma situation.

Kan hälsa från Bengt och Sigurd och Edvard (*Nisses bror*), dom steppa förbi här på vägen i morse, vi hade kommit hit lite före dom så var därför man fick se en skymt av dom. Få se om vi träffas någe mera här, vet inte ännu var dom är förlagda,. Det kan ju hända att det inte är så fasligt långt heller. Och i tält får dom stackarna bo också har jag hört. Det gör en del av gänget jag tillhör också.

Vi har ett rum här i en bondgård, å här ligger det 24 man resten i tält.

Men vi kommer förstås att bytas om, för att det ska bli rättvist. Det är bestämt bra klimat här ty när vi for hemifrån var det mellan 20 å 30 grader å när vi kom hit var det tö. Och lite snö är det också, mycke mindre än hemma men så är det lågland också alldeles platt, jag blev riktigt förvånad när jag kom hit. Det är inte långt till Finland heller härifrån. Det är bara Torneälv som skiljer oss åt, men den är ganska bred så det är väl inte så farligt kan jag tro. Det är snällt folk vi bor hos, kaffe o mjölk säljer dom också. Å mjölken kostar 27 öre l. Å kaffet 10 öre pr kopp. Men det är lite svårt o prata med dom för dom talar mera finska än svenska här.

Måste nu försöka sova lite fastän det känns så varmt här så det blir kanske tungt nog innan man somnar för det är en del som snarkar så det dundrar i kåken.

Jag tror du får skicka hit klippningsgrejorna också, så kan man nog tjäna en liten extra slant. Hoppas snart få höra lite från dej nu, ska snart skriva igen, till dess, många kära häls o pussar från
din gubbstrutt

Bringåsen tisdag kväll. (20/12.39 julklappsbestyr)

Käraste lilla gubben!

God jul på dej. Här har jag nu försökt plocka i lite smått och gott åt dej att jula på, hoppas att det faller dej i smaken. Det är ju tyvärr inte så mycket som håller skicka och får plats, jag har inte packat än, men antar, att jag får dela grejorna på två paket, eftersom vart och ett inte ska få väga mer än tre kilo högst. Men jag hoppas att du får bägge samtidigt ändå. Var till stan en sväng med mjölk bilen i morse för att handla lite julklappar åt dej, hoppas det blir varmt och skönt i ylletrikaerna och att boken är så läsvärd som det påstås.

Tycker du att yllet är vasst närmast kroppen kan du kanske ta något annat inunder, eller hur? Mamma har stickat dej ett par nya strumpor, som du ser, och Erik och Elsa beklagar, att dom inte hunnit skaffa något att skicka, men dom består i alla fall äpplena och en stump av julkorven. Att den blev smal är grisens fel, han hade inte tjockare korvskinn att bestå. Och i kväll har jag gjort lite julgotter åt dej också som du brukat få andra jular hemma hos frugan. Ett par tjocka raggsockor har jag börjat sticka åt dej, men dom hinner jag lessamt nog inte få färdiga till jul, men du får dom senare.

Hoppas du inte får frysa alltför mycket, ifall du är på något kallt ställe. Har väntat så på något meddelande om vart du tagit vägen, jag har ju inte hört något mer sen du var färdig att kliva på ett tåg för snart en hel vecka se'n. Men nu vågar jag inte spara längre med julpaketet, om det möjligen ska hinna fram till jul, utan skickar iväg det på måfå efter förut uppgiven adress.

Och så må du ha en så god jul som möjligt hoppas att du längtar hem till mej lika mycket som jag önskar att jag hade dej hemma igen. Det känns så trist, att du ska vara så där långt borta under så ledsamma förhållanden, nu när vi skulle ha julat tillsammans och haft det lungt och skönt.

Men nu måste jag säga godnatt och puss på dej, älskling, för klockan går på halv tolv, så jag bör nog krypa ner i min smala gräsänkesäng en stund. Skall skriva brev med mera nyheter senare. Till dess de varmaste hälsningar och pussar från din Kajsa.

Har du fått något tusspaket? Det skicka jag i söndags.

I Kyrkås har man full koll på vilka som hade hunnit få hem brev. Nisse halkade efter.

Bringåsen den 21/12 1939 (*Olle N vill ta hit sin familj*)

Käraste gubben min!

Äntligen ett livstecken ifrån dej, tack ska du ha för det. Här började nästan kuraget att ramla ned i galoscherna för mej, för här fick Mia brev från Henrik i Karungi redan på måndag eller tisdag och Lisa fick från Bengt på onsdag morgon. Då hade jag gjort mig ärende till posten och satt bortåt en timme i väntan på en försenad postbuss, så säker var jag att få brev från dej. För det besväret fick jag bara nöjet att bära hem ett brev till Lisa och fick då veta att Bengt fanns nånstans som hette något annat konstigt på K. Men i kväll, torsdag kväll fick äntligen jag brev också, och glad blev jag förstås. Men tänk att du ska vara så hemskt långt borta! Som ackompangemang till min suckan stämmer just radion upp en vemodig bit som heter "en längtans vals". Jag tycker att du helst skulle skriva varje dag om det går för sej och tala om riktigt utförligt vad du har för dej.

I kväll är det första kvällen jag är riktigt ensam och övergiven i kåken, utom i söndags förstås när vedhuggarna for hem över helgen, men då kom dom ju snart igen. I morse for dom hem på allvar för att jula. Dom gav mej hela 20 kr för inackorderingen och dessutom skickade dom mej julklapp från stan med bussen.

Den bestod av en prima nystkrona. Jag har nämligen använt dom bägge två som nystkronor för mina ullgarnshärvor på kvällarna, så dom visste att jag var utan. Och så bad dom mej hälsa så hjärtligt.

Olle håller på ackorderar så smått om att få hyra sängkammarn och ta dit familjen, ifall det blir så att dom fortsätter här på nyåret. Han bad mej fråga, vad du skulle säga om det också. Vi skulle då försöka låna en liten kokspis att ställa dit i så fall. Erik trodde att kanske Per Karlisa hade nån på lager.

Men nu går klockan på tolv så jag får visst försöka sova lite. Du förstår att jag satte igång med lite kakbak på kvällskräken, för att det inte skulle kännas fullt så ensligt och så kom det en "utpångare" klivande också redan första kvällen må du tro. Men det är nog inte lönt att du blir svartsjuk, det var bara Bror Svärd, som kom för att hämta skorna, och han hade huvudet fullt av sin Karin i Lundkälen, som han nu inte alls gör nån hemlighet av. Men nu får det visst bli godnatt och puss på dej älskling, jag får väl skriva lite till i morgon.

Ja nu är det fredag, och jag skall göra brevet färdigt nu innan jag stretar iväg till posten.

Det har varit full snöstorm i natt och i dag med för den delen. Jag fick ut och skotta snö i morse för att få en liten ränna att promenera till lagår'n i, men den har mest drivit igen för mej nu. Och skorstensröret i lagårn hade blåst ner och dinglade i ståltrådarna, men jag var upp och lappade ihop det så gott jag kunde, och sen gick åtminstone en del av röken ut. Undrar hur du har det i dag, det måtte visst storma över hela landet, hoppas att du slipper ligga i tält just nu.

Har nu i sista minuten börjat med lite julrengöring också, förut har jag liksom inte kommit mej för med något julstök, bara grejat med lite saker, som jag ville skicka dej till jul.

Har du fått fram några paket förresten, och hann dom fram till jul? Du vet jag hade en het stund vid packningen, för det ryms ju rakt ingenting inom de tre kilo som paketen få väga. Jag packade och tog ur och flyttade över och till slut blev det tre stycken paket av dom småsaker jag ville skicka dej. Det blir fyra med tusspaketet jag skickade ett par dar före, har du fått fram dem alla tro? Skall väl skicka iväg frisörgrejorna också lite senare. Undrar om du har tillgång till Ö.P., eljest kunde du ju få några gamla nummer av den med då och då. Och nu må du tala om riktigt hur du haft det i jul för mej.

Vet du, att Gretas Nisse (*Olsson*) och Otto ha inte behöft fara nånstans dom, utan ligger kvar i sta'n och lär väl få vara hemma över jul.

Och A4-ingarna nere i Bringåsen fick dra iväg hem var och en till sitt sedan dom legat här omkring 14 dagar. Gissa, om dom var glada? Tänk om du fått det också. Tyckte alldeles att jag såg skogvaktare Henriksson i stan civil och med lättviktare (*lätt mc*), han har väl aldrig lyckats klara sig undan på någø' vis?

Nä nu må jag sluta. Varmaste pussar och hälsningar från din övergivna Karin.

Greta och Otto är några av min pappa Nisses många syskon.

Tisdakväll (Nisses brev poststämplat "Fältpost" 22.12.39, vedkörning, radions julklappar)

Lilla frun!

Hjärtligt tack för det kärkomna brevet jag nyss fått. Roligt se att du mår bara bra, och sköter gården o hemmet som de ska. Jag känner mig lugn så länge gubbarna är hos dej, det blir väl sämre när dom flyttar därifrån.

Det går då ingen nöd på mej heller än så länge, så du behöver inte oroa dej för min del. Bara man kommer sig i ordning här så lär det nog gå bra. Vi håller på å snickra nu om dagarna, håller på inreda en lada att bo i istället för tält, det blir trångt om utrymmet, men det är bättre de än frysa. Som du ser så är det bara civilt jobb man har tills vidare. Nån cykel har jag inte, bara skidor, men det är så dåligt skidföre här så det är inge vidare roligt att åka. Vore det lite bättre med matfrågan skulle de vara bra här, men det blir mest att äta kall mat ty vi får gå en 4 å 500 m att hämta maten å så gå tillbaka med den, såvida man inte vill stå ute och äta, men det är ju inte så trevligt de heller när det är kallt.

Undrar om du får nån julklapp från radiotjänst då. Vi får var och en 4 kr och resten ska fördelas på hemmavarande anhöriga, från 20 till 60 kr pr familj, allt efter behovsgraden. Jag skulle ju bra gärna velat ge dej en julklapp också, men jag vet mej ingen levande råd till det nu. Inte får man fara nånstans, å skaffa något heller, så du förstår väl att det inte är så gott, det är ju inte några vanliga förhållanden vi lever i heller.

Ja var mina bröder och andra hemifrån bekanta håller hus det vet jag inte. Tala vist om i förra brevet att jag träffa Edvard och några till på söndamorrön när dom gick härförbi, men vart dom tog vägen vet jag inte, men det kan ju hända man får reda på det så småningom. Elias träffa jag ett par gånger när vi var i Å. Både Edvard å han har samma syssla som jag, men dom är på var sitt kompani. Otto han fick nog stanna kvar i stan, såvida han inte rentav fick fara hem. Platserna var tillsatta när han ryckte in, så han fick nog antingen gå på depåttjänst, eller fara hem.

Onsdagkväll:

Ska nu fortsätta, blev så trött i gårdkväll, åså är det lite bråk o stim bland pojkarna om kvällarna så det kan gå lite ont å skriva för dom också. I kväll känner jag mig lite frusen o förkyld, de har varit så kallt om fötterna nu ett par dagar, hoppas att jag får hit tussarna så fort som möjligt annars går inte de här någø bra.

Vi knogar nu för brinnande livet för att försöka få förläggningen klar till jul, få se hur det går, det är ju för kallt å ligga i tält när det blir 20-25 grader kallt.

Det blir nog inge vidare till Julhelg heller de här, vi fundera på å sala ihop till en radio, det gjorde ju bra mycke till trevnaden om man haft en sån.

Du måste nog försöka få nån som kör hem veden som är huggen, och även få den kapad o klyven,

bäst o göra det så fort som möjligt, innan den torra veden tar slut.

Jag får nog beräkna att ligga här hela vintern så du kan nog inte vänta på att jag ska kunna göra någe sånt. Vore bra om man åteminstone komme hem till våranna.

Ja det ser ut att ta åteminstone 3 dygn för breven att gå härimellan så det tål nog du skickar paket i kväll om det ska hinna hit till jul. Hoppas du fått mitt sista brev också så att du skickar med hårgrejorna så jag har någe göra i helgen. Tiden går ju rätt så fort ändå bara man har något o göra.

Jaa jag undrar just huru de ska gestalta sig i framtiden, vi få väl hoppas det ordnar sig på någe vis med både det en o andra. Tycker synd om dej, när du blir lämnad ensam men jag hoppas att Erik o Elsa ser om dej lite ibland. Du får hälsa så mycke till dom även S.mor. Ska väl skriva till Erik också nån gång längre fram, nu har jag så lite papper kvar så de räcker inte till mer än dej, har bara ett ark kvar, du kan ju skicka mej lite vid tillfälle, här är ju allting så hutlöst dyrt också på grind av stor efterfrågan så jag köper det minsta möjliga när jag nån gång kommer åt. Har själv inte varit på nån affär ännu, men det är en av pojkarna som varit iväg å hamstra lite matvaror ett par gånger har då köpt lite smör o bröd av honom. Måste nog sluta nu igen innan papperet tar slut ska skriva mera i julhelgen bara jag får i lite mera papper. Inga julkort har jag att skicka heller så jag får nu tillönska dig en God och Glad Jul! Och hoppas du får några julklappar ändå fast det inte blir nån från mej.

Hälsa Tyra, Gullan Fromma o nassen, samt Tusse för alldel, samt så många som vill ha en häls. från en avlägsen krigare. Ja många kära häls. till eder alla, din gubbe Nisse

Julafton (för Nisse i Överkukkola, med foto, köpt radio)

God Jul lilla gumman!

Du är väl lite nyfiken på huru jag firar jul i år, och det är ju lite ovanligt det får jag då säga. Ska nu så gott det går försöka beskriva huru det är. Men först ska du ha tack för brevet och skickningarna. Skönt att a lite varmt på fötterna och benen, så nu ska jag nog klara mej ett bra tag. Och du må tro det smaka gott att få lite sovel på smörgåsen också tack ska du ha för det.

För det första, så ha vi nu fått i ordning förläggningen, så nu bor vi ju rätt bra åteminstone efter omständigheterna. Vi ha nu köpt radio också för 7,50 pr man Luxor 6 rörs. 200 kr kostar den, det var nästan omöjligt få tag i nån till jul, Men vi har löfte om att få sälja den till gårdsvärden när vi far härifrån så det blir nog inte så stor förlust.

Man trivs ju betydligt bättre när man får höra lite nyheter m.m. Kl är nu 7 så jag undrar just om du börjat julfirandet ännu, antar du är hos Erik o Elsa vid det här laget. Vi ha nu redan både ätit kväll

(potatis o kött, en fläskskiva å lite kaffe samt bröd förstås knäckebröd) alltsammans vederbörligen utdelat i kokkärlet ute på gården som vanligt. Förövrigt har vi julgran och julklappar och julgotter ha vi fått. Julklappen bestod av, en tvål en hårvattenflaska och 6 st rakblad. Julgotterna var en väldig påse må du tro med all möjlig konfekt o coklad 2 äpplen o en ask cigaretter. Dom tänker jag sälja

Här är julkortet på "luckan" i Karungi med tösen Vallström, 6-rörs Luxorradion och farsan Nisse som fjärde huvud till vänster om, och i jämnhöjd med tösens huvud. Förmodligen den vita undertröja Karin sytt, som sticker upp vid halsen, och mest troligt är det Nisse som svarat för snickerierna på britsarna bakom också.

förstås, det övriga ska jag nog äta upp så småningom. Det räcker nog under helgen tänker jag. Dopp i gryta ha vi också fått i dag det var mellanmålet mellan 2 o 3 och det smaka ju bra bara det inte varit så kallt ute. Vi har just nu tagit ett kort på gänget få se om det blir något så ska jag skicka dej.

Det är en av grabbarna som har kamera.

För övrigt så har dom olika förströelser här i kväll, det spelas chack, och kort, och läses böcker o tidningar och skrivs brev. Vi har fått både böcker o tidningar till skänks, ska själv leta mig nånting att läsa när jag blir less på att skriva.

Juldagsmorgon:

Ska nu fortsätta en bit igen har nyss kommit hem från kyrkan var några st. som gingo till julottan i Karungi kyrka men det var inge vidare. Kyrkan var alldeles smockfull så jag kom att stå längst bak uppe på läktarna. Var inte där mer än till prästen börja predika, då gick jag och Hilding Olsson (bror till Alvas Helmer) hem igen så det blev bara en ordentlig morgonpromenad.

Nu har man ätit julfrukost, bestående av välling, margarin, bröd samt en korvbit. Inte är det nån fara för att man föräter sig på all den goda julmaten som fallet kan vara i det civila. Men man mår ju bra ändå, har nyss varit in i köket och köpt en kopp kaffe. Nu ligger man bara och vilar och käkar karameller och försöker må så gott som möjligt, fast det känns trist ändå ibland när man tänker på huru bra man skulle haft det om man varit hemma. Skulle väl försökt att få träffa nån bekant hemifrån men det är så grusamt att gå ut så det får väl vara tillsvidare. Man lär nog få gott om tid till de också framgenom vintern.

Ja du lilla Karin nån julstämning känner inte jag den här julen, men för det hoppas jag att du får ha det så bra som möjligt.

Hoppas du klarar finanserna också efter bästa förmåga, det blir nog lite svårt för dej, det förstår jag, men vi har ju lite i reserv som tur är. Ska försöka leva så billigt som möjligt själv också, fast nån stor summa går nog inte att lägga undan på den lilla lönen man får här.

Vet inte vad jag ska hitta på att skriva om nu, tycks ha skrivit så många brev nu de här dagarna så det börjar på ta slut på stoffet. Om jag skulle tala lite om vårt värdfolk. Det är bonden, hustrun en piga samt en liten flicka på 11 år, en väldigt pigg tös som står i och lär pojarna tala finska. Vi har köpt ett par skidor åt henne till julklapp, kom på 15 öre pr man. Hon tycker det är väldigt roligt att ha så många kavaljerer omkring sej må du tro. Hon känner redan namnen på varenda en här, men det gör inte jag.

Bonn här har bil också så han är mest ute och kör hela dagarna, telefon finns också här, det är Överkukola 3.

Vallström heter bonden. Skulle de bli nånting alldeles extra så lär det nog gå an och ringa.

Jag tror jag måste sluta nu igen ty nu vet jag inte vad jag ska hitta på för nånting att skriva om, å

förresten så är nu de här sista brevpapperet som går, får försöka skaffa något till nästa gång, så skulle det dröja till nästa gång så vet du var felet är. Får nu tillönska dej Gott Nytt År också samt många kära hälsn. till dej från din Nisse.

Alva (Olsson, född Ekbom) som nämns var en med Karin jämnårig flicka som vuxit upp i Lungre som fosterbarn i den ogifte "farbror Jonas" hushåll. Alva var dotter till Jonas anställda hushållerska och kom med henne till Lungre när hon var några år gammal. Med andra ord så blev hon en sorts informell kusin till Karin, och till Astrid i Jonas granngård. Astrid var dotter till Jonas och Antes syster Brita, gift med "Lars Ersä". Dom tre tjejerna bildade nog ett litet kamratgäng i ungdomen.

Juldagen (Karin skickat "klippgrejorna")

Älskade lilla gubben!

Tack för julbrevet som jag fick just på julafton och tur var det eljest hade jag nog blivit väldigt besviken.

Hoppas du hann få något från mej i stället. Tussarna skickade jag omedelbart efter beställningen, julpaket 3 st. å tre kilo styck drygt förstås, skickades på onsdag morgon och nu kommer klippgrejorna som ett skott. Du får väl göra mannarna fina i skallen till nyår istället, eftersom du inte hinner få grejorna till jul. Har stoppat i lite torrskaffning för att få utnyttja dom tillåtna 3 kilona förstås. Beklagat, att jag hade så lite smör, det hade väl gått åt mer, men jag råkade inte ha mer i huset just nu, skall kärna sen. Vet inte om du har tillfälle koka kaffe, men skickar några bönor för ro skull, kan väl bli mer se'n om du har bruk för det.

Skall inte skriva mer nu för jag måste nog iväg till posten, om det ska hinna iväg idag. Berättar i ett särskilt brev om hur jag har det i jul och så vidare.

Må så gott och sköt om dej fint är du rar.

Varmaste kramar och hälsningar från din fruga.

Hittar ingen kam, den har du väl förut?

Annandag Jul på kvällen (från Nisse, vedhuggning, börjat åka skidor och om vakttjänsten)

Älskade gumman!

Blev så glad för alla de julklappar och paket jag fått så jag måste handläst låna lite skrivpapper och skriva igen, fastän jag nyss skickat iväg ett brev.

Mitt allra hjärtevarmaste tack lilla älskling, för all din omtanke om mej. Det är nog inte många här, som har en så bussig fruga som jag, du må tro dom gjorde stora ögon över alla paketen. Det kom två i gårdkväll och 2 i kväll. Fick nämligen ett paket från Hilding o Isa innehållande fläsk bröd leverpastej pressylta, så nu har jag god mat ett tag framgenom. Du har ju skickat så många godsaker och präktiga kläder, så jag vet snart inte vad jag ska göra av alltsammans. Får väl skicka tillbaka lite lortkläder i stället, men du gör ett dåligt byte på det viset. Du må tro det var sköna saker att ha på, har redan tagit på både kalsong och skjorta och dom passar utmärkt, tack ska du ha. Det är nog inte rådligt skicka frukt och annat som kan förstöras av köld, äpplena var benhårda så dom hade jag ingen glädje av, men hälsa o tacka Erik o Elsa samt svärmor för vad dom skickat.

Jag är nu för det här dygnet vaktbefälhavare, så jag sitter nu i ladan vi inrett, vakten ska nämligen ha sitt tillhåll här, men då får man ligga på bara golvet om man vill sova nånting, men det blir att sitta å skriva så länge som möjligt, åså håller vi på koka kaffe jag tänkte dela med lite av krusen jag fick. I morse bjöd jag furirn och ett par till på tårta, de tyckte dom va smasken, har en bit kvar ändå, den var mycket god.

I dag har jag varit ut och åkt skidor med pojkarna dom tyckte visst jag var en hejare att åka, dom pusta och ångade som ett lok när vi kom hem, men det var skönt att få mjuka upp kroppen lite.

Onsdag morron:

Blev trött i gårdkväll så jag ska nu fortsätta lite igen, har inte sovit någe vidare i natt, det var så dragit på golvet så de gick inte sova för de. Man får ju ta igen sig på dagen i stället när man är i vakten. Har till frukost smakat på julskinkan jag fick av dej, å det var gott. Blir lite bättre julstämning när man får lite riktig julmat.

Jag undrar huru julhelgen varit för dej då, hoppas du haft det på någesånär trevligt, fastän jag inte varit hemma. Huru är det med logen då? Det är väl kanske inge folk kvar som går dit eller hur? Du kunde ju om du har lust och tillfälle fara på nån bio eller så. För mej är nog allt vad nöjen heter bannlysta så läge man är här, men det går nog ändå, jag är ju som du vet inte så sugen på nöjen heller, det får bero tills man kommer hem igen. Det är ju en del av pojkarna som far in till Haparanda ibland (det är cirka 2 mil dit) men det tycker jag inte ska vara någe nöje ty där är så tjockt med folk säger dom, så det är svårt att komma åt nånting. Nu har jag så gott om mat och godsaker så nu mår jag bäst härhemma.

Har börjat å läst lite i boken, å den ser ut, att gå läsa. Det finns så mycke läsbart här nu så det räcker nog ett gott tag.

Undrar om gubbarna kommer dit efter jul också, skulle nog försökt å fått lite kastved huggen du också, på buskiftet. Kunde få Erik att ordna den saken kanske, du kan ju fråga. Jag får väl sluta nu igen ty posten ska strax gå, så jag tackar än en gång för de jag fått, samt kära hälsn. och julpussar från din gubbe.

Hälsa dom andra också.

Bringåsen annandag jul 1939. (julklappar, radioinsamlingen, snöstorm, John Vadsby, Erika o Kalle gift sej, gårdsfoto)

Käraste lilla gubben min!

Hej på dej, igen, nu tänkte jag ta mej en ordentlig pratstund med dej, älskling. Skrev ju lite i går och lade i paketet med klippgrejorna, men det blev så lite då, för jag hade så brått att få iväg paketet med kvällsposten. Men när dom var på väg ner till vägen med postsäcken, susade bussen stolt förbi, flera minuter förtidigt, så det kom nog inte iväg förrän i morse i alla fall. Troligt att du får det här brevet före, antagligen gå paketen ännu mer sakta än breven.

Ja, hur har du haft det i jul nu då, älskling, jag har tänkt så mycket på dej och undrat, hur du haft det. Hoppas du inte haft det alltför kallt och ruskigt. Har du fått nån julmat och några julklappar med av alla de grejor folk skänkt att skickas till neutralitetsväktarna? Skriv och berätta riktigt utförligt för din undrande fruga, så är du rar.

Gillade du julklapparna från mej då, var underkläderna användbara? Apropos det, så är det så modernt att sticka till neutralitetsvakten nu, dom har t.o.m. i Ö. P. infört beskrivningar på godkända modeller till halsskydd, hjälmskydd, halsdukar, fingervantar, gevärsvantar, muddar, pullover och mera sådant. Är det något av de där ullsakerna du särskilt väl behöver så kunde vi ju sätta igång med stickning både mamma och jag om det kniper, bara vi vet, vad man helst borde börja med. Jag tänkte nu först sticka ett par raggsockar åt dej, för strumpor går väl alltid åt, eller hur?

Så här såg gården ut där morbror Erik och Elsa bodde vid den tiden, och här var både mamma Karin och morfar Ante födda. Mormor Maria nämns ibland i breven, och hon bodde i den högra byggnaden. Karin och Nisse gifte sej 1934 och dom båda bodde och arbetade tillsammans med Erik här på gården åt sterbhuset fram till arvskiftet 1938, då Karin och Nisse fick möjlighet att överta grannfastigheten som köpts tillbaka från brodern Nickes svärföräldrar.

Vad mej själv beträffar, så firade jag ju julafton nere hos Erik och Elsa, och julklappar fick jag

också, idel nyttiga saker: En stekgryta av dom själva, samt sockor, vantar och byxor av mamma. Dessutom en liten duk från Anna i Kläppe. Av dej och mej fick Elsa en kaffekvarn och Erik ett par flanelnämnbare av samma tyg och fabrikat, som dom du fick i tusspaketet. Mamma fick en stickad väst, som hon länge önskat sej, av Erik, Elsa dej och mej gemensamt. Jag fick också ett litet brev med ett par små virkade dukar från Elin Nylander, fast hon blev utan julklapp från min sida i år. Hon hade haft mera tur än jag, Harry hade också varit utkallad, och hon hade förberett sig på en jul i ensamhet, men så fick han komma hem ett par dagar före, permitterad på obestämd tid.

John Vadsby kom också hit på julafton, även han ledig på obestämd tid och med fri biljett ända till Vingåker, så han skall väl resa dit senare. Förresten tycks det vara många som varit hem på julpermis även norrifrån. Gösta Jönsson t.o.m. har varit hem ända från Boden över juldagarna fast han ryckte in samtidigt som du. Så nu blir det kanske så du kan komma hem snart också.

Bengt hade skrivit till Erik, att han skulle söka upp och hälsa på dej i jul, har du sett något till honom?

I går hade jag bjudit Elsa, Erik mamma och John på juldagsmiddag, eljest har jag varken haft eller varit främmande själv. För första gången så länge jag minns försummade jag julottan också. Kändes så kallt ock kymigt att kliva opp och gå så jag låg lite längre i stället. Natten mot julafton och dygnet före var det ett ruskigt yrväder, så jag hade ett fasligt jobb att skotta snö på morgnarna både ute och inne t. o. m. Det envisades att torna upp sej en stor driva mitt över gården framför bron, så jag fick gräva ett riktigt krondike genom den två dar å rad, och uppe på skrubbarna fanns det stora drivor att skyffla ut. Sen har ju Erik plogat åt mej, så nu har jag bra vägar. Snöar visserligen lite nu, men det är lugnt så det blir inga drivor. Det är inte så kallt heller i dag bara 15°, förut har det mest varit 20 á 25°, så jag har burit ved och eldat och jobbat, så jag har inte känt nån vidare helgdagsstämning.

Men julgran har jag i alla fall, vedhuggarna högg en åt mej innan dom reste och den har jag ställt i köket i år till Tusses stora förnöjelse. Han började plundra den med detsamma, särskilt dom där dallrande "istapparna" fann han roliga, satte sej på bakbenen och drog ut dem till en liten blank glittertråd.

Och nu har jag spart den nästan bästa nyheten till sist. I går, när jag var till posten med paketet fick jag julklapp från julinsamlingen, hela 40 kr. må du tro. Jag blev riktigt flat, jag hade knappast väntat mig någonting alls. Men det var väldigt välkommet för jag var ganska pank, så det kommer väl till pass för alla utgifterna framöver.

Har som alla andra författat en liten vers till Julinsamlingen till tack för gåvan. Den låter så här:

Min make i "beredskap" går

min jul är enslig, kall och svår.

Mitt varma tack för gåvan vill jag ge.

Nu kan jag klara radiolicensen me'.

Har betalat räkningarna på Mejerihandeln och Erik-Ols (*byaffären*). Och radiolicensen och Ö.P. kan jag ju ordna nu, men räntan på Jordbrukskassan har jag inte gjort något åt, men skall väl fara och ordna upp saken endera dagen. Fick ett brev från Mejeriföreningen också med krav på revers på 450 kr för 9 st andelar i föreningen, som vi skulle vara skyldiga att ta. Men Erik skulle gå upp och prata med dom, vi har ju andelar i den gamla föreningen, som lär ju ska gå överflytta i den nya, så det lär väl ordna sej, hoppas jag.

Kan tala om att Erika och Kalle gifte sej hastigt och lustigt strax före jul, så vi blev skyldiga dom en present med. Vi tog ett presentkort tillsammans, Erik o Elsa, Lisa o Bengt o vi, och det gick på 5 kr pr. par.

Har kommit julkort till dej som inte jag känns vid. Förmodligen bekantskaper du skaffat dej sen du skildes från mej. Bifogas. Måste sluta nu äger inte mer papper.

Varmaste hälsningar, väntar många och långa brev. Din Karin.

Karungi Överkukola den 28 - .39 (Traktbeskrivning)

Min egen kära gumma! Har idag varit ut på en liten upptäcktsfärd för att få tag i lite skrivpapper, men det är ungefär 5 á 6 km till närmaste butik, så det blev ju en liten lagom träningstur.

Tack ska du ha för brevet jag fick i går kväll. Det är så roligt att få brev från dej, så jag skiner upp som en sol för varje gång, synd bara att det ska vara så lång väg emellan oss, så att det ska ta så lång tid för posten att gå. Roligt å se att du har humöret uppe, och mår bra i ensamheten. Tycker det är synd om dej lilla älskling som ska arbeta och hålla hemmet i stånd, medan jag måste ligga här å inte uträtta för 5 öre nytta, men vad ska man göra, hoppas du klarar oppet bara. Ska skriva så ofta jag kan och har nånting att skriva om – hoppas få så många brev som möjligt från dej också.

Det är inte långt till Finland härifrån bara över Torneälven så är man där, men det är förbjudet gå dit, å jag har då inte någe ärende dit heller så det gör detsamma.

Det är nog mager jordmån här, ser ut skröpliga gårdar med kalla dåliga hus, jag ville då inte vara bosatt häruppe frivilligt.

Ja i dag har jag bara haft skitgöra, har mockat o skurat dass och även hjälpt en annan och burit ut gödsel ur hästbivacken, har 19 hästar så det blir bra mycke på ett par dagar.

I morron är jag kommenderat som handräckning vid kokvagn, det lär nog inte vara någe vidare de heller tänker jag.

Jaså du håller på få hyresfolk också, ja inte mej emot, kan ni bara ordna så att det går så. Men du får väl se till så att det inte rotas om för mycke bland mina verktyg och grejor. Det vore ju bara bra om Olle vore där så du hade lite handräckning då o då.

Ja du skogvaktarn han lyckades klara sig undan de här han på grund av sin dåliga mage jämte bra läkarintyg. Häruppe får man nog vara halvdöd innan man blir sjukskriven, mycke mindre hemskickat. Det är så många som försöker simulera så dom verkligen sjuka blir ju därpå lidande.

Jag mår nu bara bra så jag har nog ingenting hos doktorn här att göra, det kan väl hända jag blir tvungen få tanden utdragen, men det får vara tills den börjar värka ordentligt.

Eljest har vi det rätt trevligt nu om kvällarna, sen vi fick hit radion, lite frågesport-tävlingar håller vi också på med ibland. Det finns ju ett och annat ljushuvud med också bland så här många. Det talas även om att anordna lite kurser i en del allmänbildande ämnen. Det är 2 st här som tagit studenten, så det finns ju ledare.

Ska väl skicka hem lite lortkläder och även lite pengar bara det blir lite bättre ordning på posten här. Nu är det en fruktansvärd uppsjö med post och paket så det är lite rörigt, tänkte spara tills den värsta julbrådskan gått över.

Har nu fått betalt för kläderna jag sålde, tänkte skicka hem dom pengarna. Kunde ju vara roligt få se nån Öp också nån gång om du vill skicka hit den så, men den blir ju lite gammal förstås, så det är inte värt å kosta på frakt på så många i sänder.

Vi får ju dom viktigaste nyheterna på radion, men lite ortsnyheter kan ju vara roligt å se ändå.

Han heter visst Erik istället för Hilding, Helmer Olssons broder som är här, det är en präktig pojke och god kamrat, det var utav honom jag lånade skrivpapper till mitt förra brev.

Ska nu ta och raka mej, så man ser lite snygg ut i morron när man ska hålla på med maten. Det är många som lägger sig till med både haxskägg o mustascher nu för tiden, men det får nog vara för min del. Vill nog försöka se ut som folk fastän man ligger i ide. Ja kära hälsningar till dej lilla gumman från gubben din.

Bringåsen den 28/12 1939 (om sjukbesök o pengar fr Artur Pettersson, krigsrykten)

Käraste lilla gubben!

Nu är det snart en hel vecka, se'n jag hörde något ifrån dej, så nu vet jag rakt inte hur det är fatt med dej. Har du blivit sjuk eller förfrusit dej, så kallt som det varit nu ett tag. Här haglar det brev på brev från Bengt och Sigurd och Arne och alla dom andra om hur dom haft det i jul och eljest, men jag har ingenting fått. Det tar på nerverna, att gå och vänta så där, och när jag ingenting fick i kväll heller, blev det alldeles kul med kuraget. Bara du skriver lite oftare, så man vet att allt är väl, går det lite lättare att hålla humöret uppe. Jag vet ju inte ens, om du fått fram tussarna än, fast det är nära 14 dagar se'n jag skickade dem.

Det har varit så kallt en längre tid nu, över -20° mest varje dag. I går kväll dalade det ner till -30 gr, men det gick upp igen på natten, så nu är det bara 10° igen.

Min mat och mina vattenhinkar ha börjat frysa i skafferiet rentav, det vet jag aldrig att de gjorde i fjol. Och då går man ju och föreställer sig, att det är sju gånger värre så långt norrut som du är. Hoppas du inte fryser dig rakt fördärvad. Här är förkylningstider också. Elsa har varit skraltig hela helgen och i dag har Erik blivit liggande istället. Tur att John är kvar än, han skulle visst försöka köra lite vatten åt mej istället, det börjar sina nu i bassängen. Börjar bli lite snuvig själv också, men det är inte så farligt. I dag har jag med anledning av den mildare väderleken vågat mig ut på sjukbesök. Har åkt skidor till Brynje och i morgon får jag strala iväg till Kläppe, så får jag andrum ett tag se'n igen. Jag träffade "lill-Anton" i Brynje också, han frågade med stort deltagande efter dej och bad mej hälsa så mycket till dej.

Har sport att "Skinn-Kalles" pojke Rune och Pelle i Gräfsåsen ha gått ut som frivilliga till Finland, det var väl ganska modigt, eller hur? Nisse i Per-Kals fick ett kort från Rune med finskt frimärke och finsk text och allting.

Artur Pettersson ringde mej för nån dag sedan och sade att du hade lite slantar att fordra, bl.a. för skorna, och undrade om han skulle skicka dem till mej eller dej. Jag sa naturligtvis ja tack att det var bäst att han skickade dem till mej, för här kom dom nog att gå åt, men har du smått om slantar så kan du väl tala om det, så blir det väl nån råd. Dom har inte kommit än, men det blir väl snart antar jag. Han talade om att dom hade fått kort ifrån dej också.

Ja måtte jag nu bara få höra något från dej snart jag med, jag väntar med spänning att få veta om du fått fram några paket. Det kan ju hända att några av mina brev gått mer sakta än nödvändigt, därför att jag lade dem i paketen.

De varmaste hälsningar och kramar från din Kajsa.

De sjukbesök Karin talar om beror på att hon hade en befattning från Kyrkås kommuns hälsovårdsnämnd att besöka sjukskrivna och höra sej för om deras hälsostatus.

Skidåkarfotot härunder visar Karin och Nisse plus oidentifierad grabb på en skidtur med ve'bon nere i gårn som bakgrund. Tidpunkten är någon av vintrarna förmodligen strax före 1940, och deras utrustning är nog ungefär samma egenfabricerade kläder och redskap som användes i

brevskrivningens olika skidturer. Obs att både Nisse o Karin har skidåkningsmärken på sin mössor.

Överkukola den 29 dec. 39 (Artur P, snickring, frågar efter matsändningar)

Min kära lilla gumma!

Ska nu skriva några rader i dagboken igen, fastän jag skickade iväg ett brev i gårdkväll senast. Tack ska du ha för brevet jag fått i dag. Roligt få se lite huru du haft det i julhelgen. Bra att du fått lite julklappar också, trots att jag inte kunnat åstadkomma någon, jag beklagar, men har ingen råd under nuvarande omständigheter, det förstår du nog. Ja i dag har jag för första gången tjänstgjort vid kokvagnen, å de var ett riktigt skitgöra. Att laga mat åt oss, går till ungefär på samma sätt som när vanligt folk kokar grismat. Jag har för det mesta fått stå och diska matbackarna hela dagen. Tur att det inte varit så kallt i dag, men det blåser och snöar i stället.

Bra att du fick en liten slant från radiotjänst också, undrar om du får något understöd? Och kravbreven haglar över ditt arma huvud också ser jag, men du ska inte förhastade dej, dom får väl lugna sina upprörda känslor lite dom kan ju inte ta nånting så länge jag ligger här åteminstone. Du får försöka vara så sparsam som möjligt med våra sparmedel.

De här kortet jag fick käns inte jag vid heller, det måtte isåfall vara nån bekantskap sen rekryttiden, men kan inte minnas vem det är.

Har ännu inte fått något besök av Bengt eller nån annan släkt eller bekant hemifrån. Nån hempermission kan nog inte bli tal om heller ännu. Hörde i radion i kväll att de permitterade blivit inkallade igen. Du kunde ju sända min adress till Harry o Elin så kanske vi kommer i kontakt med varandra, det är bra många från Sundsvallstrakten i de här gänget så det kunde ju alltid hända vi

komme i varandras närhet.

Slutade här i gårväll ska nu fortsätta lite igen, men jag tänker inte avsluta brevet förrän det bebadade paketet kommit.

Har idag hållit på å snickrat en bro på ladan, åså har jag haft lite tandvärk det sista dygnet men är bra nu igen. Ska försöka få fara till nån tandläkare efter helgen, det skulle isåfall bli till Haparanda.

Ska i kväll börja vaktjänst igen, börjar kl 6 och håller på till 6 i morronkväll. Har under den tiden 2 pass på vardera 2 tim, så det är inte farligt.

Har idag träffat Harry Enarsson, han är också bosatt här på staben, i en gård ungefär ½ km. härifrån.

Nyårsafton:

Har nu snart tjänat ut det här vaktdygnet igen har nu gått mina pass, men måste ligga inne ändå tills avlösning sker kl. 6 i kväll. Skulle eljest ha gjort en skidtur å försökt leta igen nån bekant, få se hur det kan bli i morron.

Ja du funderar på att sticka nånting åt mej igen, men jag vet inte just om jag är i behov av mera kläder nu, skulle isåfall vara ett sånt där kombinerat hjälm- och halsskydd som man drar över huvet med en liten glugg för näsa ögon och mun, har sett en del som har såna och dom är nog bra. Hoppas du har nån arbetsbeskrivning på dom.

Ja nu är all den goda julmaten slut också, är nu lite nyfiken på vad paketet med hårgrejorna kan innehålla hoppas det medföljer nån godbit, men det tycks dröja så länge innan det kommer fram. Vore väldigt tacksam om du ville skicka lite kaffebröd nån gång, ty det finns just inte att få tag i, å lyckas man nån gång så är det så dyrt, så jag har ännu inte köpt något. Just nu önskar jag mej lite gott vetebröd, har just ställt iordning kakao i termosflaskan, har fått ut en sån av kronan.

Har just nu fått brev från Artur P. (*sågen i Odensala där Nisse jobbat.*) Skickade ett brevkort till dom strax före jul så han fick adr. Han talar om att ni råkats pr telefon och kommit överens att du skulle få pengar för skor och fodran. Det är alldeles riktigt, synd bara att jag inte hade mera innestående, men det är väl mellan 40 – 50 kr i allafall.

Ser inte ut som att paketet kommer på de här årtalet så jag ska nu försöka avsluta de här brevet och skicka iväg det i morron. De här är sista brevet jag skriver i år, det är bara några tim kvar nu.

Undrar hur du har det i kväll. Jag ligger mest o lyssnar till radion, å skriver lite på brevet, å läser i boken emellanåt. Vi har i kväll fått risgrynsgröt samt 1 äpple 1 apelsin å lite karameller att suga på.

Vi får även vara uppe till kl. ½1 för att vaka in nyåret. Tur att vi har radio eljest torde de ha blivit långsamt de här.

Kanske du ville skicka mej nån handuk, dom börjar på bli lortiga nu dom jag har, ska skicka hem dom sedan.

Det är ju möjligt man får några dagars tjänstledighet lite längre fram. Det är en o annan som fått en 3-4 dagar redan nu men intet resebidrag och då blir det för dyrt för så kort tid, så det är bäst spara lite till, så kanske man får fria resor. Det skulle allt vara bra roligt få komma hem och krama om gumman riktigt ordentligt, det är allt länge sen sist tycker jag.

Ja nu vet jag inte vad ska fylla ut papperet med, så kanske vi skulle avsluta den här pratstunden för den här gången, ska nog fortsätta pratstunderna med dej nästa år, till dess de allra hjärtevarmaste hälsn. och hoppas att det inte ska dröja alltför länge innan vi får ses, även om det blir för några korta dagar, tillsvidare hej på dej lilla älskling.

din Nisse

Nyårsafton 1939. (från Karin, nyårsafton i Skjör, tandläkare, läderräkning, skicka hem lortkläder, diverse personer)

Älskade lilla gubben!

Nu för jag allt försöka skriva ett lite trevligare brev än den klagoskrift jag "avlät" för ett par dagar sedan. Jag fick nämligen brev från dej samma kväll jag skickat av mitt brev, och med nästa post d.v.s. i går kväll fick jag ytterligare ett långt och trevligt brev, tack så hjärtligt för bägge. Jag får nog återta det jag skrev om att du inte skrev nog ofta nu. Förresten var det nog postverkets fel mer än ditt, att jag fick vänta, det tycks ha blivit "förstoppning" i jultrafiken. Synd i alla fall, att du inte fick din julmat och dina klädombysten till julafton, som jag hade tänkt mej, men du tycks ju ha blivit glad år det i alla fall och det var ju det jag ville att du skulle bli, älsklingen min.

Och så att det skulle påminna lite om mej och hemmet vårt förstår.

Att frukten frös berodde nog mest på att jag emballerade den för dåligt, jag var så mån om att så mycket som möjligt skulle rymmas inom 3 kilosramen, och därför blev det naturligtvis för snålt med packningen omkring det hela. I fall det skulle hända något mer, så kan du pröva med att lägga isklumparna i vatten och låta dem "skjuta is", jag har en dunkel aning om att dom ska bli ätbara då. Har lagt ut en äppelkart i hallfönstret på frysning för att pröva metoden, men experimentet är inte färdigt än.

Ett par kalsonger till har jag liggande tillklippta av den där tjocka dubbelflanellen och en skjorta kan det kanske bli av biten som blev över, ifall jag skaffar lite mer till ärmor, det tänkte jag sy och skicka dej till ombyte lite senare, ifall du gillar dom. Jag vill ju så gärna, att du ska ha det varmt och skönt förstår du.

Om du ska skicka hem lortkläder, kunde du kanske prova att skicka dem per järnväg, eftersom du tyckes ha tillgång till sådan. Man lär få skicka fältpost på så vis också, och frakten blir antagligen billigare om man får göra ett större paket istället för flera små trekilosditen. Fast det kan nog hända att det går ännu mer sakta än postpaket.

Men det är tillåtet att skicka fältpaket på ända upp till 50 kg, om man gör det per järnväg.

Ja nog skriver du mycket rart i breven, lilla älsklingen, men du har ändå glömt att berätta hur ni har det i förläggningen, hur många ni är där och så där. Har ni ordentliga sängplatser och filter eller bara halmboss? Vad för sorts värmekälla? Elektriskt lyse eller vad? Lite frågor kanske hjälper dej på traven.

Segrare 1938 Elias Nilsson, Östersund SK.

Det var Elias Nilssons lopp från början till slut. Till och förbi Mångsbodarna följdes han i hälsarna av Erik Larsson, Salen, men till Evertsborg kom Elias i ensamt majestät, en och en halv minut före Larsson. Och i Gopshus ledde han med tio minuter fortfarande med Salenlöparen som tvåa. Tövädret dämpade takten och hindrade rekordet men Elias Nilsson vann en överlägsen seger med sex minuter, med nästan lika god marginal som Utterström haft 1925.

Spänningen i 1938 års lopp bestod i kampen om andraplatsen. Storfavoriten Häggblad vallade fel och låg i Mångsbodarna bara på sjuttiofemte plats. Där bytte han till sig andra skidor och åkte upp sig från sladden, särskilt efter Gopshuskontrollen, varifrån han måste ha kört som en furie, ty han kom upp på andra plats. Men han hade tydligen förtagit sig något, eftersom Lasse Stenberg, Bollnäs, kom ikapp honom fyra kilometer före mål och avgjorde på väg upp mot älvrinken, där just Häggblad avgjort loppet året innan. Nu vinglade denne till och föll. Sedan blev han ju också diskad på grund av skidbytet.

Elias Nilsson, segaren, var en tjugosjuåring från Stugun, som arbetade vid L. A. Jonssons bekanta skidfabrik i Östersund. Före Vasaloppet hade han blivit DM-trea på tre och fem mil hemma i Jämtland och nådde placeringarna femton och arton i SM på

Elias blev ju en rätt så lämplig rapportkarl med sina kvalifikationer, som han bevisat mindre än två

år innan det här brevet skrevs. Nisse var också inblandad i ovanstående bild, eftersom han hade tillverkat dom skidskor som Elias använde här.

Bengt och de andra Bringåspojkarna tycks ha fått det fint till jul, britsar att ligga på och t.o.m. värmeledning i rummet. Och i Ö.P. står det ett fältbrev med beskrivning på en annan plutons julfirande och inkvartering, det gäller nog det komp. där Elias är med, ty samme Sven Sedvallsson skrev ett fältbrev till Ö.P. medan de låg i Ås, och då skrev han att de hade vasalöparen Elias till rapportkarl.

Hans Hansander (*Karins jämnåriga kusin*) är kock nånstans däruppe, med Karungi som närmaste järnvägsstation. Farbror Lasse var in här som hastigast en kväll, och han lämnade Hans' adress, får jag tid och lust nån gång kanske jag skriver och talar om att du finns i närheten, i fall han möjligen har tillfälle att hälsa på. Adressen ser förresten ut så här. Vpl. D. 204 Hansander Fältpost nr 25813 Adresslitt O.

Det är inte utan att det börjar låta krigiskt kring knutarna här med, just nu. John ligger ute på gårdet och prickar pappgubbar med en iver, som om det vore ryssar. Han har tränat flitigt i flera dagar, tänker visst att det kan vara bra att kunna en gång.

Tar kanske varning av Bengt, som lär ha gått sista dagarna hemma och ångrat, att han inte lärt sej skjuta, istället för, som han inbillade sig behöva delta i ruskiga bajonettstrider.

Jaså, lilla gubben du tycker, att jag ska fara på bio och roa mej lite, medan du är borta. Vet du jag har rakt tappat lusten att ut och roa mej just nu, och föresten lär jag nog behöva använda slantarna till allmännyttigare ändamål. Har inte varit bort på någonting, sedan du for. Tycker faktiskt bättre om att sitta hemma och skriva till dej eller göra något annat åt dej på lediga stunder. Men i kväll är jag jämte Elsa, Erik och John bjuden till Skjör på nyårsvaka, så då måste jag väl fara ändå helst som det ingenting kostar. Men jag skall tänka på dej när nyåret går in, hoppas du tänker på mej också, ifall du är vaken.

*Nyårsvakan 39/40: stående; Ingeborg och Kalle Andersson, Karin Nilsson, Ante Andersson
sittande; Erik o Elsa Hansson, John Vadsby, Lars J och Märta Andersson.*

På logen hade vi inställt både lilljulkväll och nyårsvakan, det fattas ju både L.D. och en massa andra tjänstemän och jag har helst velat slippa ordna med något nu.

Men vi fick höra sedan, att det fanns en massa goodtemplare bland militärerna nere i byn, som glatt sig åt att få gå dit och få lite julgröt, och då ångrade vi att vi inte hade ordnat det programenligt i alla fall. Men en barnfest ska vi försöka åstadkomma på trettondag det slipper vi inte undan, tycks det. Och sen får vi väl se, om vi kan skramla ihop till logemöten också.

I går var jag iväg och betalade räntan på jordbrukskassan, fast det gjorde ett stort hål i reservfonden. På kvällen kom det postanvisning från Arthur Petterson på 43 kr 50 öre, så då fick jag lite sekiner igen. Men det blir väl lysräkning snart, Erik i Karl Ers var hit och avläste mätarn. Och så vet jag inte än vad tandläkarn ska ha. Jag hade gått lite för länge med hålet i en tand, så han vågade inte mura igen det riktigt utan lade i en provisorisk fyllning, för att se om den skulle börja värka av det. Det har den inte gjort, så det går väl göra den färdig till veckan då jag måste in igen.

Måste nog försöka betala din läderräkning hos Neumans så fort som möjligt, var in och språkade lite med dem i går, och de hördes som dom nog gärna ville ha betalt när som helst. Affärsmännen ha nästan slutat att lämna kredit nu i dessa osäkra tider.

Vet du hur det går om det blir något familjebidrag?

Och hur är det med din tand? Har du blivit av med den, eller är den snäll och beskedlig ändå?

Den där vedhuggningen kan jag inte lämna något besked om än, har inte hunnit prata med Erik, och vedhuggarna har inte hörts av än.

Förresten undrar jag om inte det lilla folk som finns helst vill hugga timmer nu ett tag. Det syntes i Ö.P. Som det är så smått om timmerhuggare att de måste importeras hit från mellansverige. Men mera om detta en annan gång.

Nu måste jag sluta om jag ska hinna kila till posten före fjösdags.

Gott nytt år, älskling och många nyårspussar
från din Karin.

Bringåsen den 2/1 1940 (*nyårsfirandet i Skjör, Erik O*)

Käraste lilla gubben min!

Tack så hjärtligt för brevet jag fått i dag. Ja skiner du upp som en sol över mina brev, så inte må du tro att jag skiner mindre, när jag får brev ifrån dej. Men just nu befinner jag mig i samma dilemma som du varit: brevpappersförrådet har tagit tagit slut, då du får förlåta, att jag skriver på diverse stuvor och rester av brevpapper idag, jag vill nämligen ha med mej ett litet brev att posta när jag senare åker ner för att bl. a. köpa brevpapper, och hämta post.

Ja det är bara två da'r se'n jag skrev sist, men det var i fjol i alla fall. Undrar, hur du haft det i nyårshelgen tro? Du har kanske ungefär samma underhållning som jag på kvällarna nu, när ni fått radio, den är ju som du vet även min förnämsta underhållning. På nyårskvällen var vi ju, som jag nämnde, bjudna till Skjör, och vi åkte också dit efter Viktoria, väl påpälsade i 20-30 graders kyla. Där fick vi kaffe och en massa kakor förstås, och se'n satt vi mest helt andäktigt och hörde på radion till framemot midnatt, då dom dukade fram en massa mat, så vi fick sitta och äta både sista delen av 1939 och en bit in på 1940. så grundligt har jag visst inte ätit på länge, åtminstone inte de här dagarna jag varit ensam, då min kost mest bestått av varmmjolk och smörgåsar. Sen stöpte vi bly och jag fick en mystisk figur, som mest påminde om en häst med något underligt ekipage. Påminner det möjligen om, att jag bör skaffa häst och frakta hem veden, för att ha nånting att elda

under det nya året?

I går gick jag som vanligt hemma och stökade och eldade för att få varmt, och så grejade jag undan en del skrivning, som måst göras undan fast det varit helg.

Jag skickade ett par Ö. P. i förra brevet, det anade mig, att du just inte har tillgång till ortsnyheterna däruppe i norr. Det var de två sista för året och är fortfarande dom nyaste jag hade, men i kväll får jag väl en ny, ty jag prenumererade för ett kvartal till, när jag fick radiotjänsts julklapp. Var väl dum som inte tog för hela året på en gång, det blir ju billigast i längden, men jag var snål förstås och tyckte det gjorde för stort hål i kassan. Snålheten bedrar visheten.

I dag är det snöstorm, så man kan tappa andan och drunkna i snö, när man kliver utom dörren. Men vedhuggarna anlände just nu, så dom skottar väl upp mej igen i så fall.

Dom har gått ner till Erik nu för att höra, om det blir timmerhuggning, vill förstås helst ha sådan nu, när det är säsong för den. Vi få väl se sen då, om de bli stannande som min hyresgäster, det är ju ingenting ordnat med det heller ännu.

Jag gissade just att din kamrat i "lumpen", Helmers bror, borde heta Erik och inte Hilding, för det finns nog ingen som heter så i familjen. Jag har nog sett honom nå'n gång,, han var ju med här i den vevan Alva och Helmer gifte sig., men han var ganska ung då. Du kan i alla fall hälsa honom så gott från din fruga, eftersom han är en bussig kamrat och lånar dej papper, när du ska skriva, och nu måste jag sluta, eftersom sista lappen tryter. Mera när jag köpt mera papper.

Käraste hälsningar från din egen Karin.

Överkukkola den 2/1 -40 (*tandvärk, kört hö*)

Käraste lilla gumman!

Hjärtligt tack för brevet jag just nu fått. Men inte får du tappa humöret, lilla *raring* fastän det kan dröja lite länge emellan breven ibland. Det är då inte mitt fel ska du tro, ty jag skriver mest lite varje dag. Det måtte visst vara lite oreda med postverket, ty jag har ännu inte fått hårgrejorna. Brevet du skickade samtidigt kom fram på 3 dygn, å de här har som du ser hållit på 5, å det finns dom som fått brev eller paket som hållit på 10 dygn, så det går inte räkna ut nånting i förväg. Du behöver inte oroa dej för att jag ska frysa ihjäl, det är nog inte kallare här än hemma hos dej, nu håller det på snöar lite, det kallaste som varit, var nog i gårmorse 27° men det slog om till kväll, och blev snöyra istället.

Mår ju bara bra, har lite tandvärk, så jag har nu beslutat göra nånting åt den saken. Var till doktorn i morse, han drar visst ut tänder, men utan bedövning, så jag sa att jag helst ville få den lagad, då upplyste han om att det skulle uppställas en tandklinik här i närheten, skulle få besked i kväll.

Huru går det för dej då och tandlagningen?

Var igår iväg o letade igen dom andra Kyråspojkarna. Dom ligger längst bort av I5 (*regementet*) från mej räknat, är nog över 1 mil dit så det blev en rätt duktig skidtur för mej.

Edvard är också på samma ställe som dom d.v.s. Bengt, Arne, Sigurd, Pelle i Kläpp samt Erik Bäckman Stig Alström Lillsjöhögen. Dom tycktes må bra allihopa, med lite hosta o förkylning, men det hör ju ordningen till här, ha själv lite hosta också men det gör inte så mycket.

Ser till min ledsnad att förkylningen härjar därhemma också, hoppas innerligt att du klarar dig någorlunda, Det är ju svårt nog ändå för dej, mycke mindre om du bleve sjuk.

Fick brevkort från morssan också i dag. Otto har nu fått ryckt in igen, å Nisse (*Olsson*) ligger sjuk så han har uppskov en vecka till.

Jag har nu fått besked om att det kommer inte hit nån tandläkare den här veckan, så jag ska nu försöka få fara in till stan och dra ut, eller laga beroende på vad det kostar.

Ja du det är nog många som ger sej ut i kriget frivilligt men om det är modigt, låter jag vara osagt, man bör väl tänka lite på sina anhöriga också, men jag tror mest det är unga pojkar som ger sig iväg, och dom tänker väl inte så mycke på sin anhöriga, dumt tycker jag.

Har i dag varit med och kört opp hö åt bonn, han får alla sådana gårdssysslor utförda gratis, så han har det bra. Likadant är det för allihopa häroppe.

Har ännu inte skickat några pengar vill spara tills jag klarat av tandhistorien och kanske jag skulle spara tills jag får höra huru det blir med tjänstledigheten, kanske man måste betala resa så vore det bra att ha.

Du kan ju tala om ifall du behöver något. Får väl sluta nu igen, ska skriva mera sedan. Kära hälsn. från din gubbe.

Överkukkola den 3/1 -40 (tandläkarbesök)

Käraste du!

Du kommer nu att få brev varje dag, så nu får du inte klaga på brevskrivningen från min sida.

Har nu äntligen fått fram hårgrejerna med bifogat käk. Hjärtligt tack lilla rara fruga det kom väldigt bra till pass, ty julmaten jag fått förut är nu slut. Får nu sätta i gång och skalpera pojkarna till Trettondagshelgen i stället, dom börjar på bli lite långhåriga, lite till mans. Även jag behöver klippas å de går nog bra nu, det finns fler som kan fastän inga grejor.

Ska nu berätta lite nyheter. Har i dag varit in till Haparanda, till tandläkarn, men utan resultat, måste fara en gång till på fredag, han var så överhopat med arbete så det gick inte på annat vis.

Och vem tror du jag träffade, där genast jag kom in till stan, ja Bengt han var också ute i samma ärende men han fick inte komma före förrän på månda. Vi ha i dag haft sällskap hela dagen. Vi gick då först på ett matos och fick ett ordentligt mål mat, och du må tro det smakade att få äta på folkvis en gång. Sen gick vi ut o tittade lite på stan, men det var minsann inte mycke å se, bara små gamla trähus. Så var vi in på ett kafé o fick oss lite kaffe. Vi var sedan på apoteket o köpte varsin ask hosttabletter, jag köpte även lite huvudpulver att ha i förekommande fall, det händer man måste ge nån kamrat också ibland, så det är bra att ha lite på lager. Sedan hade vi ett väldigt sjå med att få nån skjuts hem, bussen fick vi inte åka med, men efter en mycket lång väntan fick vi en bil så på så vis kom man äntligen hem.

Bengt hade två kamrater med sig, så för dom blev det inte så dyrt, men för mej kom det på 5 kr. Ditresan kosta istället ingenting, ty då fick jag trava o gå halva vägen innan jag fick stopp på en lastbil att åka med, få nu se hur det går nästa gång.

Har nu kommit på vakten igen, så jag kan i natt koka kaffe jag fick av dej. Det är endast under vaktdygnen jag har tillfälle koka kaffe själv.

Kan nu tala om att du får 1,75 kr understöd har fått besked därom i kväll. Det är 1 kr i familjeunderstöd och 75 öre hyresbidrag, å det skickas till dej direkt så du har bara att kvittera ut när det kommer.

Jag har nu fått ny sängkamrat, den förra åkte iväg på depån, hade varbildning i huvudet. Den nya är Erik Olsson, han låg i övre slafen förrut, tyckte det var bättre här, ty jag har satt in en lampa här, så nu ligger jag i sängen och skriver. Måste nog sluta nu och gå mitt vaktpass, ska dessförinnan käka lite och ordna mina grejor för att flytta ned i Synvillan, hon kallas så ladan vi inrett.

Ska skriva mera sedan jag varit till tandläkarn så du får höra hur det gått, har nu ingenting mera på hjärtat för tillfället så nu slutar jag med de käraste hälsn. och omkramningar från din egen Nisse-gubbe – må så gott och sköt om dej väl är du snäll och rar.

Fredag den 5/1 1940. (Karin om vedhuggning, vedkörning, deklARATION)

Käraste lilla gubben min!

Ja nu har jag inte hört något från dej på några dagar, så får jag inget brev i kväll heller blir jag bestämt riktigt lessen igen. Nu tänkte jag i alla fall ta och skriva lite till dej eftersom jag tycks få lite tid ledig. Jag är nämligen i stan i dag och står i Kungl Posthuset och skriver. Du får ursäkt att kråkfötterna bli mer än vanligt spretiga, det går inte så gott att skriva, man har så mycket lump på armarna så dom går knappt vika.

Har varit till tandläkarn och fått matsalsmöbeln färdigreparerad nu. Det blev inte så väldigt dyrt den här gången, lyckligtvis, ”bara” 18 kr. kostade kalaset.

Tittade in som hastigast till Stina för att höra om släkten blivit större än och det tycktes den även ha blivit, eftersom Greta fått en grabb (*Karl Erik*) på nyårsdan. Men det hördes som svärmor redan skrivit och talat om nyheten, så jag fick inte vara först den här gången. I alla fall så bad Stina att jag skulle hälsa så gott.

Hur har du det nu då, älsklingen min, har ni det mycket kallt och mycket snö däruppe. Jag satt uppe och stickade färdiga ett par tjocka sockor åt dej i går kväll, som jag ska väl skicka dej så småningom, bara jag fått i ordning lite mer smått och gott att skicka med. Men du har kanske alla julpaketerna i friskt minne än, eftersom dom inte kom fram förrän efter jul. Du borde ha fått fram klippgrejorna också nu, jag har inte fått något ”kvitto” från dej än, men jag skickade iväg dom självaste julda’n. Så nu får väl jag vara långhårig, tills du kommer hem med dom igen.

I dag tänkte jag också skicka dej några mer eller mindre färskas tidningar, eftersom i radion i går förkunnades den glada nyheten, att man får skicka även korsband som fältpost.

Den där Agne Lundstedt var hem häromkvällen och frågade efter skorna han beställt. Jag kunde ju endast beklaga att det varken fanns skomakare eller skor att tillgå, men samtidigt fick jag tillfälle att bättra på det ogästvänliga mottagandet förra gången genom att bjuda honom på kaffe.

Till veckan kanske vi får hyresgäster uppe i kammarn. Erik och Olle hade ett fasligt sjå med att ”mura” in salig Hedströms rostiga skrälle till kokspis däruppe i går kväll, och när verket var färdigt såg dom så stolta ut som om dom murat ett helt stenhus minst. Sen ska vi väl göra en liten ommöblering också, tänker ta ner byrån i köket, för att ha nå’nting att stoppa lite kläder och grejor i, så kan dom ju få låna gammalskåpet att ha sina grejor i. Förövrigt blir väl lägenheten bara lite provisorisk.

Hör du, raring, en sak har jag gått och funderat en smula på. Hur ska vi göra nu när det blir deklARATIONstider snart? Inte kan jag deklarerera våra trassliga affärer, och knappast du heller, eller hur? Kanske vi kan göra som förr om åren strunta i saken och ta skatten som den kommer, eller vad tror du?

Funderar så smått på att be Nisse i Per-Karls köra hem den där veden du talade om, innan den alldeles snöar ner, han har nog mest gott om tid, av de karlfolk som finns i närheten och inte lär han väl bli alltför dyr heller. Sen kommer väl Olle att hjälpa mej med resten.

Han åtar sig kanske vedhuggningen på bodskiftet också lite senare, nu skall han först hugga lite timmer åt Erik.

Eljest så må vi efter omständigheterna bra härhemma, fast vi saknar dej, förstås. Tusse blir arg så han biter mej i benet ibland, därför att ingen leker me´n och Nasse och Tösen bli tjocka och feta, fast den senare envisas fortfarande att anse höet bara som nå´n sorts prydnad i krubban. Hönsen ha börjat kläcka ur sig något enda ägg nu men dom kan visst inte konsten riktigt än för än hamnar det i dynghögen och än i sandlådan. Men det blir väl bättre så småningom och då får jag visst ta och baka en större tårta som du får bjuda några fler av mannarna på.

Men nu måste jag sluta, armarna värker och är halvdöda av den obekväma ställningen och dessutom skrider det snart mot bussdags.

De varmaste pussar kramar och hälsningar och sköt dej fint är du rar, hoppas din Karin.

Historien går i cirklar! "Kammarn" som Karin med flera gjorde i ordning, var rummet ovanför husets farstu. När jag växte upp efter kriget var rummet ett obebott utrymme och vävstolens plats. 36 år efter den här brevskrivningen blev det aktuellt för min familj med de två småpojkar vi hade då att flytta hem och starta jordbrukandet på den då obebyggda jordbruksdelen av fastigheten, efter att Staffan övertagit bostadshuset. Han inredde på nytt "kammarn" plus några angränsande rum uppepå till en provisorisk lägenhet som fungerade utmärkt åt oss i nästan ett år medan vi byggde ny bostad på den egna marken alldeles intill.

Överkukkola den 6/1 -40 (fr Nisse, tandutdragningen, prinsbesök)

Min kära lilla gumma!

Hjärtligt tack för brevet. Lovade i mitt senaste brev, att jag skulle skriva mera sedan jag grejat opp med tandläkarn och nu är detta gjort så nu är det bara att sätta igång. Ja i går var jag som sagt iväg till tanddoktorn, är nu glad över att det är gjort. Måste låta dra ut, den var för mycke trasig att laga. Men han hade ett väldigt göra må du tro. Måste både borra och mejsla o bryta i bända å ta ut småbitar och det blev en bit kvar ändå, men det skulle inte betyda nånting, den kommer kanske fram av sig själv vad det lider. Skulle det bli ont får jag förstås far dit igen. Så som du ser så får du inte undra på att jag har lite skräck för allt vad tandläkare heter. Blev lite skral efter den betan så jag kröp i säng tidigt i går kväll, hade nog lite feber ty jag svettades så jag måste byta skjorta. Å nu bättre har lite ont i halsen o lite hosta, men hoppas det går över ska hålla mej inne i värmen under helgen, så kanske det går över.

Vi väntar nu besök av prins Gustaf Adolf också så jag får väl hålla upp med skrivningen för att ta emot honom.

Vi har nu suttit o väntat på prinsen ett par tim utan att han kommit, så nu struntar jag i honom och fortsätter ett tag med samspråket igen.

Har fått främmande ändå i dag Edvard kom klivande så han är här ännu, ska klippa honom lite. Har redan klippt åtskilliga individer, det blev en väldig fart sen hårgrejerna kom. Tar 25 öre st. så man får tjäna en extra kaffeslant emellanåt.

Den här tandhistorien tog bra med pengar genom att jag måste fara 2 gånger å leja bil för hemresan bägge gångerna.

Var på badhuset och bada också i går så nu känner man sig ren både ut och invärtes, det var då behövligt att få vaska sig ordentligt en gång. Kommer nog att dröja innan jag far in till stan igen det är så kallt i ruskigt, det blåser lite för jämnan här omkring, eljest är ju inte gradantalet så högt mellan 20-30°.

Har nu hållit på med hårklippning ett tag igen.

Har just fått ett litet paket från morsan innehållande smörgåsar och rån. Hon skrev och talade om att Greta o Nisse fått sin pojk (*Karl Erik*) så nu måste du väl fara dit med gröten om du kan komma ifrån, hälsa då från mej också.

Något prinsbesök blev inte av i dag. Ska i kväll börja vakten igen. Du kanske vill skicka några näsdukar vid tillfälle, dom blir så fort lortiga när man har lite snuva.

Har inte gjort iordning något paket ännu att skicka till dej. Skulle ju så gärna velat köpa nån sak å skickat dej, men det är så svårt å veta vad som bäst kunde falla dej i smaken. Jag gick å tänkte lite när jag vartill Haparanda, men kunde inte hitta något lämpligt i den byn. Dyra är dom också häruppe, så de vore kanske lika bra o sända pengar i stället så får du göra som du vill.

Ja du var till Skjör och vaka in nyåret du, om jag varit hemma så lär jag nog varit bjuden jag med.

Men man får hoppas på bättre tider, de här är då inge vidare, skulle mer än gärna fara härifrån när som helst. Men man är nog dömd att vara här tills högre vederbörande behagar skicka hem en igen, mörk framtid eller hur?

Men får man ha hälsa o krafter så går det en dag i sänder.

Måste väl sluta nu igen å göra mej i ordning för vaktuppställning. Kommer just inte ihåg något mer att skriva om heller så det blir adjöss med dej lilla älsklingen min, din Nisse

"Klippgrejerna" i fråga har följt mina vandringar i livet också, och jag använde dom till kompisar på skolinternatet en gång i tiden och sedan på mina söner när dom var tillräckligt små för att inte ifrågasätta resultatet.

På bilderna är Edvard, Otto (svart vapenrocksdekor) och Elias(mörkgrå pälsmössa) hemma hos mor o far på "Högen" på permis. På kortet utanför det gamla Lillsjöhögens gästis står bröderna tillsammans med Sverker o systern Gudrun och kanske även systersonen Ove Carlén?

Vid den här tiden drevs Gästis fortfarande av familjen Nilsson.

-

Bringåsen, trettondagskväll. (byaliv och hemmajobb)

Käraste lilla gubben!

Tack så hjärtligt för brev, som jag nyss fått. Du är en raring, som tänker på mej och skriver lite varje dag, så jag får höra hur du har det dag för dag. Nu har jag i alla fall fått genomleva en ledsam väntans vecka med dag efter dag utan brev. Så i kväll var jag tvungen att traska en extra krok till posten trots det snöiga väglaget och höra efter brev, och den gången hade jag lön för mödan, för jag fick två stycken från dej samtidigt. Så nu tänkte jag skriva lite till dej på kvällskräken.

Ska ta och skicka ett litet paket av vad smått och gott jag har till hands i morgon och samtidigt skicka handdukarna du ber om, men jag tror jag sänder brevet särskilt, så kanske det går fortare fram.

Tänk att klippgrejorna inte hunnit fram till den 2:dra ens. Då blir väl matvarorna jag skickade med bra torra och onjutbara. Det paketet kom kanske med i den "bröt" som enligt vad det ryktades bildades i fältpostfloden i stan under värsta julbrådskan. En del skickades visst t. o. m. tillbaka till avsändningspostanstalterna, för att ligga där och vänta på avsändningslägenhet. Nu hoppas jag väl att du hunnit få grejorna i alla fall?

Ja jag skrev ju brev till dej från stan i går, så nu blir det väl mest det senast dygnets händelser jag får skriva om. Du må tro jag skaffade ju en liten bunt med tidningar också och stegade glad i hågen in på posthuset, att för en billig penning posta den till dej per korsband, enligt den nyss i radio givna tillåtelsen. Men viktigpettern som satt bakom disken ville inte tillåta detta, utan jag fick vackert punga ut med fullt brevporto. Han måtte inte ha nån radio den snåljäpen.

Och i dag har barnfesten gått av stapeln. Den började kl. 1 på dagen, så vi blev klara till mjölkdays. Vi hade inte gjort oss så stor möda med programmet i år, men glädjen stod högt i tak i alla fall bland ungarna, så då var det tydligen tillräckligt. Skolungarna sjöng och läste några bitar och så hade Paul Norlings töser och en flicka till själva lärt sej en liten tomtepjäs, som dom uppförde. Så hade mammorna skänkt massor av goda kakor till kaffet, och dessutom utdelades naturligtvis de sedvanliga gottpåsarna. Jag tyckte inte det var så många äldre med som vanligt, men det tycks bli en liten slant över ändå se dan vi gjort upp skulderna, och den ha vi redan beslutat ska få gå till finlandsinsamlingen, så ha även vi, som så många andra jobbat trettonda'n till förmån för dem som ha det svårt i Finland.

Dom ville ha mej med till Håggenås på basar i kväll må du tro, det tycks finnas möjligheter att roa sig ibland, om man bara hade lust, men se det hade jag rakt inte., och dessutom blev det ju dyrt, 2,25 för skjutsen först och sedan inträde m.m. I alla fall så fick dom visst ihop ett Åkerbergsglass, som är väl framme och "rogar" sig som bäst nu.

Ett sånt där hjälm- och halsskydd har jag visst beskrivning på, precis samma som du menar tydligen, ser ut som en huva med en liten öppning för ansiktet bara. Garn har jag liggande också, så jag skall ta och sticka ett åt dej omedelbart. Men det riktigt gråa garnet av den rätta grovleken var totalt slut i hela sta'n så det här går lite mera åt brunt i stället, men skulle vara tillåtet av de sakkunniga i alla fall. Förövrigt går det nog minst lika bra ihop med era brungrå uniformer som det ljusare gråa.

Sen har jag funderat på att sticka fingervantar efter beskrivningarna också. Dom kanske kan gå ha i fingerhandskarna ni använder.

Jag har redan förut i helgen skrivit lite till Elin i Hässjö, och då skickade jag din adress med, men jag har inte fått något svar, så vet ej hur dom har det, om Harry blivit återinkallad eller ej. Du kanske får höra av dem något så småningom.

Men nu går just dom senare kvällsnyheterna så jag tror man får tänka på att sova lite. Skriver väl lite mer i morgon. Godnatt med dej, älsklingen!

Nu är det dan efter trettondag och är som bekant söndag. Jag har använt förmiddan till att göra i ordning två paket till dej. Men det får rum så lite inom tre kilo, så det blev just ingenting ändå tycker jag, lite kaffebröd blev det ju, men inget matbröd den här gången. Tänkte kanske sovlet var viktigare för det få väl använda på kronans knäckebrödsbaka också, förmodar jag.

Nu ska jag utfodra kreaturen och se'n får jag väl dra skidbyxorna på mej och åka skidor till posten, det är så snöiga vägar och tungt att gå.

Det vore härligt om du kunde komma hem och hälsa på lite, om du spar ihop tjänstledigheten både för dec. och januari så blir det ju nästan en hel vecka och då hinner du väl komma hem lite. Nog har jag hört det så att ni ska ha fria resor också, men det är kanske bäst att du spar slantarna så länge i alla fall.

Men nu får jag nog sluta skrivandet för i dag, fortsätter pratstunden en annan dag. De allra hjärtevarmaste hälsningar från din egen Karin.

Måndakväll den 8/1 -40 (fr Nisse, om vedkörn o tandläkarräkn)

Älskade gumman!

Hjärtligt tack för brevet och tidningarna jag just fått. Du är väldigt bussig o rar som skickar hit lite lektyr ibland, det finns flera här som tycker det är roligt få se en Ö.P. Nån gång fastän den är lite lagrad innan den kommer fram. Men du behöver ju inte kosta på frakt på mer än ett 1 eller högst 2 expl. varje gång, såvida det inte står nånting, som du tar för givet att jag vill läsa. Men det är så svårt att koncentrera sina tankar om det som rör sig i det civila, så det kanske är lika gott man inte får veta så mycket.

Alltnog så mår jag bättre nu, än sist jag skrev har snart gått över halsonten, och käften känns också bättre, så man kommer väl in i normala gängor så småningom.

Har varit bättre väder i dag, inte mer än 10°, lite mera snö har vi också fått.

Har i dag fått tillfälligt jobb som hästkötare på grund av, att en del av de ordinarie är sjuka. Det är till o med den märr, Ante Persson i Skjör sålde som jag fått hand om, så du kan få hälsa att hon mår bra och har det bra också, men hon är lite grinig o elak mot andra hästar.

Ja du har deklaraionsbekymmer också stackars liten men det lär väl inte vara gott göra nånting åt den saken vi får väl ta skatten som den kommer även nästa år. Men det vore nog bäst du bokförde lite ordentligt från o med årets början, så vi kan deklarera för nästa år.

Jag hade även tänkt på Nisse angående vedkörningen men nu ligger det väl nån sågstock också tillsammans med veden, och då får han lägga opp dom där vid stortallen, där jag hade börjat.

Nu ligger ju veden på båda sidor om gammalvägen så han får väl se sig omkring lite för å hitta igen dom.

Ja det blev så du fick hyresfolk, det var ju bra de så du slipper vara så ensam.

Växer nasse någe bra då och hur går det med potatisen och kornet, räcker det till så han blir slaktfärdig innan de tar slut.

Ja du tandläkarn blev nästan lika dyr för mej som för dej, på grund av de dåliga transportmöjligheterna. Tanden kostade 3kr, men med skjuts kom de på 12,25 + en del andra utgifter för mat-kaffe, köpte med lite smör och bröd.

Undrar om du får fram alla brev jag skriver till dej tycker jag skriver så ofta så du borde nästa få dom varje dag, men dom håller ju på lite olika länge så de kan bli lite variationer.

Ska nu ta o titta lite i tidningarna så jag slutar nu med kära hälsn. samt pussar o kramar i mängd, din Nisse.

-----'

Bringåsen den 9/1 1940. (om familjebidrag o dagaman Nisse K:s vedkörning, möblerat för, och tagit emot nya hyresgästerna)

Käraste lilla Nissegubben!

Ja nu tänkte jag det skulle bli skriva av, har skaffat ett stort block, vint och stort papper, som jag nu använder för första gången, så nu blir det väl brev värre än någonsin. Har liggande en bunt till dej med, som jag skickar vid tillfälle, eftersom det tyckes vara svårt att få tag i den varan däruppe. Avsände brev och paket till dej i söndags med, men de kom nog inte iväg förrän i går morse, det skulle visst inte avgå någon post på söndag kväll. Som vanligt blev de smågrejor jag ville skicka för tunga för ett paket, så jag fick göra två den här gången. Hoppas de inte tar lika god tid på sej i vägen, som klippgrejorna gjorde, för då blir det nog skorpor av det vetebröd jag skickade med.

Tack så hjärtligt för senaste brevet, med bl.a. den glädjande nyheten, att jag ska få understöd, så småningom. Det var ju skönt det, så blir det kanske lite bättre balans i finanserna. Hade tänkt försöka dra ihop till läderräkningen nu, utan att behöva anlita "reservfonden", den har redan blivit ganska hårt anlitad, tyvärr. Men får jag nu understöd och lite mjölklikvid fram i månaden, så ska det väl gå skapligt hoppas jag, ifall det inte blir alltför stora s. k. oförutsedda utgifter.

Det borde inte behöva gå så mycket till mat heller när jag är ensam, jag lever ju mest på mjölk och smörgås och blir smärt och fin värre, men för det vill jag ju inte låta det bli tomt i skafferiet precis, det kan ju vara bra att ha lite på hyllorna i dessa tider.

I dag har jag haft dagaman, Nisse i Per-Karls har varit här och kört hem veden och lagt ihop, men det räckte bara till middan, se'n hittade vi ingen mer. Det blev en bra hög vid vedboden och så erbjöd han sig att senare komma hit och hjälpa Olle att kapa den, och t. o. m. att gå till skogs och "lägga ihop" mer ifall det behövdes senare, när det blir mindre snö igen. Nu är det nog för djupt för att komma åt någon. Ingenting betalt ville han ha, lite åt han och kaffebröd hade han av dietiska skäl (*diabetes typ 1*) med sig själv, så nog blev det billigt och bra alltid. Häst använde han Eriks Brunilla, deras ena är visst ofärdig och den andra behövdes väl hemma.

I går kväll flyttade de nya hyresgästerna in häruppe. Unga fru Ellen är så snäll och trevlig och ungarna rara, så det kommer nog bara att bli trevligt ha dem i huset ett tag.

Möblerat om ha vi lite smått, så du känner väl inte igen dig riktigt, när du kommer igen. Spegelbyrån ha vi flyttat ner i köket för att jag ska ha nånting att ha mina grejor i. Den står nu i hörnet där symaskinen stod förut, och symaskinen har blivit förvisad ner till dörren. Däruppe ha vi flyttat skåpet till stora farfarssängen, ty gubben Engström är inte med nu, samt flyttat in barnsängen på skåpets förra plats vid dörren. Möbleringen fullkomnas med ett lånat bord vid fönstret plus dina skomakeristolar, och grislådan överklädd med hyllpapper som diskbänk., och så har dom det riktigt trevligt däruppe. Ellen var just ner och bjöd upp mej på dricka, det bara jag skrivit färdigt brevet,

och sen iväg till posten, det är ju tisdag i dag.

Jag borde kanske, innan jag slutar, tala om att gubben Roth slutat sina dagar nu. Han har legat sjuk sedan i julas, med ständiga kräkningar precis som farbror Jonas. Han var in till lasarettet ett tag men skickades hem efter några dagar, därför att det inte gick göra något åt den tumör han sade ha i magen. Synd om Anna som varit ensam hemma, men grannarna ha varit hos henne på nätterna och dagarna med förresten.

Jag skulle ju gärna velat skriva arket färdigt och mera till, men ser att klockan är så mycket att jag måste sluta här. Det blir ju mest att jag också skriver lite varje dag, så jag får väl skriva mer sedan. Hoppas jag har brev med posten i dag, så jag får höra hur din andra tandläkarresa avlöpte.

Lev och må älskling, de allra hjärtevarmaste hälsningar från din Karin.

Bringåsen den 10/1 1940. (beskriver hyresgästerna)

Älskade lilla gubben!

I går skickade jag iväg ett brev till dej, men blev utan själv, och nu måste jag ta och skriva en stump igen, även om det inte skulle bli avsänt i dag.

Tänk att det är en hel månad sen vi träffades sist nu, den lördagskvällen du var hem på "permis", och över en månad sen du ryckte in. Det blev lite annorlunda det här, än vad vi räknade ut att vi skulle ha det och göra i vinter. Men blir det inte värre än hittills så får det väl lov att gå i alla fall, bara du tar väl vara på dej, så att jag får hem dej i "oskadat" skick. Du förstår väl vad jag menar, älskling, det är inte bara rent yttre skador jag tänker på nu.

Håller just på stickar ett hjälmskydd åt dej på lediga stunder, det anländer väl så småningom bara det blir färdigt.

Farbror Lasse (*Hansander*) i Singsjön ringde i går och ville veta din adress, Hans hade bett att få den, för han tänkte företa en skidtut och söka rätt på dej. Jag talade om din adress och alla nummerna förstås, samt dessutom gårdens telefonnummer, ifall det skulle kunna bli nån ledtråd, men kom inte ihåg på rak arm vad värden på stället hette.

Hoppas att han hittar igen dej i alla fall och att du är hemma, så han slipper fara förgäves. Det blir nog en rätt lång skidtut, han hade uppgivit, att han låg 13 km. från gränsen, så det blir väl den sträckan först, och sen kanske lite till också. Vidare så hälsade farbror Lasse så mycket till dej också.

Ja nu är "hyresgästerna" hemmastadda här, och jag tror inte det är fara för något "rotande" i dina verktyg och grejor. Torbjörn, femåringen är just nu här nere hos mej och leker lite smått med Tusse. Han tycker om djur, och brukar följa mej till lagår'n med. Men han är nog mer stillsam än både Karl-Bertil (*Pettersson från Odensalasågen där Nisse arbetade*) och Nils-Erik (*Zetterström, systern Elmas son*) ser nästan ut som en liten tös i skidträkt.

Ulf heter treåringen och han vågar knappt sticka näsan utom dörren annat än i mammas sällskap.

Mamman själv Ellen heter hon, är lite större än jag, tror jag, och är snäll och rar, fast hon råkar ha en vårt på näsan, om det är en permanent eller mera tillfällig prydnad vet jag inte så noga.

Och med den presentationen slutar jag nu, tänkte göra mej ärende till posten och få iväg det här i hopp om att få något i stället med morgonbussen, det är flera dar sen sist nu, så jag väntar förskräckligt. Hjärtevarmaste hälsningar och pussar från din Karin.

Nu har en hel månad gått sedan Karin och Nisse skildes åt i samband med krigsmobiliseringen i början av december 1939, och dom hade tvingats fira jul på var sitt håll för första gången sedan dom träffats tio år tidigare.

Nisse blev fast i den så kallade neutralitetsvakten vid finska gränsen till ända långt fram i april med ett enda kort avbrott för några dagars permis i mitten på mars.

Själva vinterkriget i Finland avslutades den 12 mars, men sedan tog det mer än en månad att avveckla gränsposteringarna, och Nisse, som av allt att döma var chef i sin stabsordonnansgrupp hörde till de sista som kom iväg hemåt.

Glädjen över hempermitteringen var kortvarig, eftersom ny inryckning hade börjat på grund av Hitlers inmarscher i Danmark-Norge som inträffade den 9 april. Nu blev det dock kortare perioder av förläggning på betydligt närmare håll i Västjämtland. Dessa pågick för Nisses del resten av året 1940 och in på år 1941, så deras planer för upprustning av det nya hemmet och jordbruket därtill blev kraftigt störda.

För deras första år på gården, 1939, visar en efterlämnad arbetsjournal att Nisse på de första 11 månaderna jobbat 1600 timmar på Arthur Petterssons såg i Odensala, 6-dagarsvecka, dagspendling med mc, lön 1 kr/tim motsvarande ungefär 30 kr i dagens värde.

I sin skomakarverkstad tillverkade han enligt "Den populära kassaboken" varje år på trettioalet och under krigsåren 20 till 25 par måttbeställda läderskor och laddor av alla sorter och storlekar till bygdens folk. Dom paren tog han mellan 5 och 25 kronor för; halvsulningar på gamla skor 3 – 6 kr. Det var för detta han hade ett läderkonto hos den anrika firman Neumans i Östersund.

I samma kassabok redovisades också varje månad 5-6 hårklippningar, där de flesta gav 50 öre men i enstaka fall ända upp till 1,50 kr.

Bringåsen den 12/1 1940. (löpande verksamheten på gården)

Käraste lilla gubben!

Tack ska du ha för brev, som jag fick i går. Jag skickade iväg ett till dej också i går, men nu är jag i farten att skriva igen.

Har hjälmskyddet färdigt nu, så det är väl bäst att skicka det, så det hinner fram medan det är vinter och kallt.

I dag är det tö här visserligen, men temperaturen varierar ju. Bifogar lite kaffe och färska bullar till vakten också, fast kaffebrödet lär väl bli så lagom färskt innan det är framme. Hoppas det smakar i alla fall.

Mina höns ha börjat värpa nu, i går plockade jag ihop 5 st. på diverse olika ställen i buren. Om jag kunnat skicka ägg i någon form skulle jag ha gjort det, men det lär nog inte gå så bra annat än i form av tårta möjligen.

Du tycks inte ha haft vidare roligt hos tandläkarn den är gången heller, lessamt nog. Synd om dej, älskling. Du borde nog passa på och få dem lagade i tid hädanefter, så su slipper dra ut. Men du är väl kry nu igen, eller hur?

Blev det så prinsen kom och hälsade på, eller fick ni vänta förgäves?

Såg i går med posten att Per-Karls hade ett kort från Lisas och Nisses kusin Erik i stan, du vet han

brukar vara hos Nils-Mor ibland. Han måste bestämt befinna sig på samma ställe som du, för han hade samma fältpostn:r som du, och signalist 62 (?) Nilsson för övrigt (eller var det något annat på sextio tro?) men det där med "skinn-Kalles" Rune som frivillig var visst bara bluff, han hade väl mixtrat iväg ett kort på finskt område bara. Han är nog där i närheten bara, det stod på Eriks kort att Rune hälsade.

Stackars Erik Roth lär ha kommit hem i går. Han hade med nöd och näppr lyckats utverka permis. För att träffa son far innan han dog. Och så kom han både för sent och för tidigt, eftersom begravningen inte blir förrän den 28, och han väl inte får stanna hemma mer än nån dag.

Har talat med Erik lite om vedhuggningen på buskiftet, han lovade lägga in ansökan om det där garantipriset och förskottet. Ansökningarna ska vara inne före denna månads utgång, så det måste väl föras nu även om det inte kan bli nån huggning förrän fram på vårkanten. Pengar blir det ju i alla fall inte förrän huggningen är i gång.

Tror inte jag skriver mer än ett ark nu, vi få talas vid mer i särskilt brev endera dagen.

Hjärtevarmaste hälsningar från din fruga.

Fredakväll (fr Nisse, Militärbrev stämplat 14.1.40. sett första bion)

Kära lilla gumman!

Har nu sparat ihop, så jag har både 2 brev och 2 paket att besvara och tacka för. Att jag inte besvarat första brevet genast berodde på att jag nyss skickat ett brev, åså när jag fick se att du samtidigt skickat paket tänkte jag spara lite till. Nu har som sagt paketen kommit och med dem det andra brevet, så nu gäller det sätta igång på allvar.

Först då mitt hjärtligaste tack, lilla rara älsklingen, för allt det goda fu skickat mej, du må tro jag sätter värde på allt vad jag får från dej, det piggar upp tillvaron beydligt för varje gång jag får en hälsning hemifrån.

Roligt å se att allt står väl till, jag mår nu alldeles utmärkt, bara man nu snart finge fara hem så. Jag tänker ofta på vad det skulle vara roligt att få krama om sin lilla gumma och takca för all omsorgen du haft om mej medan jag varit här. Men jag hoppas att kommer tid så kommer råd. Det går ju en dag om sänder här också, fastän inte är det roligt inte.

I kväll har vi varit på bio, och sett sången om den eldröda blomman, kronan bjöd, den förevisades här på skolan.

Jaså gamle Roth har nu också lagt upp, Erik får väl fara hem då på en 3-4 dagar, det var en pojke här som for hem i dag, för att övervara sin faders begravning på sönda, han var från Frösön.

Och nu har du fått hyresfolket också, hälsa från mej att dom är välkomna. Skönt att du slipper vara så ensam, värst om det skulle hända nånting, men jag känner mig lugnare nu. Det är väl inte värt du skickar något paket pr. järnväg, jag faras för att det kommer att ta lång tid det är nog bättre för mej få små paket och ofta så hinner ingenting förstöras, sås är det så ohejdat roligt här paketen kommer dimpande.

Jaså du lever bara på smörgåsar o mjölk, du skickar väl allt du får löst till mej så du har inte råd äta någe annat, men det vill jag inte du ska göra du får försöka, du får hellre försöka äta på dej så du blir tjock o mullig i stället för smal i fin som du säger.

Jag lever också mest på smörgåsar så länge jag har tillgång, åså händer de ibland det kommer nånting som jag kan äta från kokvagn. Vill ogärna äta de som jag vet att jag inte mår väl utav, då är

det bättre låta bli.

Någe skrivpapper behöver du inte skicka mej, förrän jag säger till, har ett helt block av den här sorten så det räcker nog ett bra tag.

Nä nu har det blivit sängdags så nu får jag nog sluta, barnkammarn stängs ju kl. 10 som du vet så då är det nog bäst man ligger, skriver väl snart ett brev till så till dess varma hälsn. p. o kramar från din egen Gubbe Nisse.

Söndakväll den 14/1 -40 (fr Nisse, om försvarsministerbesök, Nisse i Per Kals o hans Karin)

Min kära lilla fruga!

Ska nu sno ihop ett litet brev så jag får skicka iväg det i morronbitti. Men jag känns så trött i kväll så du får ursäkt om det inte blir så bra som jag skulle önska. Jag har nämligen gått vakt det här dygnet igen så det har blivit lite sömn. Kallt o blåsig har det också varit i dag, riktigt busväder förresten, så du förstår man känner sig lite dåsig när man kommer in i värmen, så i natt blir det skönt o sova.

Tackar så hjärtligt för brevet jag fått i kväll, hoppas du fått mina 2 senaste brev också vid det här laget.

Har i dag provat de präktiga strumporna jag fick dom var alldeles utmärkt bra, hade jag nu också hjälmskyddet så borde nog utrustningen bara fulländad, jag önskade jag haft det i dag, ty det var kallt om synamentet.

Vi har i dag haft besök av försvarsministern Sköld, han for och hälsade på lite varstans i förläggningarna och hörde sig för, om huru vi hade det. Hoppas att han med det snaraste ordnar om så vi får nån avlösning, eller åtminstone lite tjänstledighet så man finge hem å hälsa på lite, jag längtar efter dej, må du tro tycker det är färfärligt länge sen vi sist träffades fastän inte är just mer än en månad.

Men konstigt nog så går dagarna rätt så fort ändå, men det är ju korta dagar också häroppe. Ja du älsklingen, nog ska du få igen mej i oskadat skick om jag bara får igen dej välbehållen o frisk, när den tiden kommer. Och får vi hålla oss utanför kriget så finns det ju alltid hopp.

Hur är det med Nisse i Perkals då å hans Karin har dom flyttat ihop eller är det som förut. Det var ju bra han ville hjälpa till med veden, jag skulle mer än gärna hugga lite ved åt grannarna hellre än att vara här, om jag finge välja, å det tror jag nog han gör också.

Undrar om du fått något av understödet ännu, det borde väl låta höra av sig nu tycker jag.

Angående läderräkningen så kan du ju ta den på avbetalning, så det slipper bli alltför kännbart på en gång, lämna det du kan undvara för varje gång.

Tack för tidningarna också, fick en dusk sådana också i dag, ser att du fått skicka som korsband den här gången.

Men nu tror jag allt det får bli godnatt med dej lilla rara älsklingen min, ty ny börjar ögonlocken på falla igen, mera sedan. Hälsa våra hyresgäster så gott. Din egen Nisse.

Bringåsen den 14/1 1940. (vidarefört hästhälsningar, och diverse omgivningshändelser)

Älskade lilla gubben!

Tack så hjärtligt för brevet, roligt att du kryat på dej efter tandutdragningen och halsontan. Du kanske retav var skralare än du ville skriva om eller hur. Men vet ju aldrig, när det är så här långa avstånd.

Jag träffade händelsevis Ante Person i Skjör i går, så jag framförde dagsfärska hälsningar från hans märr, och han blev så glad gubben så. Han hade tänkt så mycket på hur hon hade det, sa han. Så du kan ju hälsa henne tillbaka från husbonn nu.

Den där vedkörningen, som Nisse utförde åt mej häromdagen blev antagligen inte mer än halvgjord den, efter vad jag kan förstå av ditt brev. Han körde några små högar som låg vid pumpen först, och sedan tog han borta vid kyrkbyvägen, men vid middags-dags sa han att han inte hittade nå'n mer. Han fortsatte antagligen inte nog långt efter vägen. Det var så djup och lös snö också, så det var lite svårt att hitta veden.

Men nu har det töat lite, så jag ska ta till skidorna och åka ditåt och titta hur det ser ut, så kan han väl komma hot och fortsätta, ifall det finns mer.

Nasse, han växer nog och frodas, men han är nog lite för liten att slakta än. Potatislagret har krympt avsevärt, men slut är det inte riktigt än. Hag har just börjat övergå till att använda mandelpotatisen åt honom nu, den är så pass sjuk, så det är ingenting att spara på, tycker jag. Men han äter den med god smak utan att gallra bort någonting. Av kornet fick jag Erik att gröpa en säck före jul, men den är slut nu så jag får väl be honom göra det en gång till, det finns ju lite korn kvar.

Nasse borde egentligen bli slaktfärdig nån gång fram i bevruari, så jag tror nog att kornet och pärena räcker, men nå'nting till utsäde blir det knappast över. Men kommer dag så kommer väl råd för den saken också.

Jo, jag har nog tänkt som du jag med, att det var bäst bokföra finanserna ordentligt och därför har jag inköpt en kassabok á 1 kr. på Tempo och börjat ett finare uppslag för januari. Bara jag nu får bra med slantar att bokföra så.

Har inte hört av något understöd ännu, men hoppas väl det kommer så småningom.

Är kallad till arvskifte efter farbror Jonas, hos Hans Ericssons i Odenslund, måndagen den 22 dennes, så då ska man väl dit och arva. Fast där lär väl inte bli nånting att få annat än på papperet. Skall väl tala om hur det görlöper sedan det är över, ifall jag får dit.

Det kom ett kravbrev till dej på det kvarvarande fotogenfatet häromdagen. I det står att man fortast möjligt skall returnera allt emballage som är eller kan göras tomt, eller också meddela när det kan returneras, så jag tänkte försöka med att meddela dem, att fatet inte blir tomt förrän till våren och följaktligen inte kan returneras förr. Duger det tro?

I dag har den Nilssonska familjen härupper och jag varit bjudna till Erik och Elsa på kaffe för dom ville ju titta lite på nykomlingarna förstås. Vi ha tagit en blixst på oss här i kammarsoffan också i kväll, så du ska väl få titta med, ifall det blir något resultat av blixten.

Du må tro att gubbarna härikring saknar sin skomakare också, det är inte bara jag som saknar min gubbe. Per Kalsa var här redan före jul och lånade läst och sylv för att halvsula Nisses skor själv och i går var Ivar in och ville låna läster för att lästa ut ett par av flickornas skor. P. K. Har ännu inte burit hem grejorna, hoppas han inte glömmer adressen. Jag får väl skriva upp dem på en svart lista, så du vet var du ska kräva igen sakerna, när du kommer hem.

Tycker ju inte jag kan neka heller, när det gäller grannar, som vi själva behöver få hjälp av ibland.

Har visst funderat på att jag borde fara till Greta med "gröten" också, men det går ju så lite bussar nu att man måste bli borta från 9 på morron till 9 på kvällen och då är det liksom jag inte skulle få tid. Men jag håller på stickar en liten blå tröja för ändamålet, så jag får väl se när den blir färdig.

Det sades i radion för en stund sedan, att dom släppt ner bomber på svenskt område däruppe i norr. Det lät riktigt hemskt, måtte det bara inte upprepas, så det blir något bråk, utan måtte jag snart få hem min gubbe igen.

Och med den hjärtesucken måste jag sluta för i kväll för klockan är så mycket nu. Godnatt och puss på dej älsklingen.

Men stopp lite, kommer ihåg en annan familjenyhet som jag måste kläcka ur mej först:

Ingeborg och Nicke ha fått sej en grabb (*Hans*) på gamla dar, det var nog sant vad som ryktades för en tid sedan. Har det ur säker källa, må du tro, för jag råkade träffa Jonas i Korsta sist jag var till stan, så jag tog mig friheten fråga efter kära släkten. Godnatt igen nu, gubbe lilla.

De allra hjärtevarmaste hälsningar, skriv flitigt så är du rar. Din Karin.

Tisdakväll den 16/1 -40 (*fr Nisse, sköter hästar, kör hö, skickar julaftonfotot*)

Min kära lilla rara gumma!

Ska nu ha en liten pratstund med dej igen. Fastän jag har kanske inte så mycke o språka om, men det kan väl alltid bli något. Skickade ett brev i går också, men jag blev så glad för paketet o brevet jag fick i afton, hjärtligt tack för det lilla raring.

Du behöver inte befara att bullarna bli oätbara dom är fullt ut njutbara även om dom inte råkade vara så färska när dom når fram. Hjälmskyddet var också prima, har redan avprovat detsamma, tog det på när jag gick o vattnade kamparna, är fortfarande hästkar, fastän jag har bytt hästar två gånger nu på några dagar, så du vet man blir nog en riktig hästskojare med tiden.

Har i dag kört hö åt bonden här, har bara kört förstås, har haft 3 man som lassat, och kört opp 4 lass så var dagsverket klart. Så inte sliter man ont såna här dagar inte, man kommer nog att bli oduglig o göra ett ordentligt dagsverke första tiden sedan man kommit hem, men det går väl alltid träna sig till.

Bifogar nu också ett synligt minne från julafton 1939 jag satt just vid det tillfället och skrev brev till min fruga, och ser just inte ut ett vara i nån julstämning heller. Det är rätt så kallt häroppe i norden nu, både i går o dag har det varit mellan 20 – 30° samt blåst, så det tål minsann att vara påbyltad när man är ute, händer både titt o tätt att en del frör öron kinder o fötter m.m.

Roligt å se att hönorna börja göra rätt för sig, hoppas det blir så pass många ägg så du får sälja lite också, åså tar jag förstås gärna emot nån sockerkaka eller tårta om du vill skicka så.

Ja det var ju bra om Erik ville ordna lite om vedhuggningen, det tål nog att försöka få till lite inkomster om det ska gå.

Ska nog försöka få några dagars tjänstledighet lite längre fram på vintern, det är nog en hel del man har att beställa om därhemma.

Huru går det att hålla värmen i lagårn då, i den här kylan, hoppas du ser till så att det inte är eldfara när du eldar där, det är ju dåliga rör på kaminen åså måste den sotas ofta, som du vet, Olle kan ju åtaga sig den saken, hälsa de.

Skulle väl tala om att vi fått en fläkt också hit, så nu är det lite friskare o renare luft härinne.

Har hört rykten om nya inryckningar i Ås, har du hört någe om de eller är det bluff, det går så många rykten nu för tiden om allt möjligt så det går snart inte tro på nånting.

Nu är arket slut så nu får också jag sluta för denna gång med många kära hälsn. till er allesamman. Din egen Gubbe.

Bringåsen den 17/1 1940. (bl a umgänget med de nya hyresgästerna och bildandet av arbetsblock för åkerbruket.)

Älskade lilla gubben!

Tack så hjärtligt för brevet av i går kväll. De ha bestämt blivit mer tunnsådda nu ett tag, hoppas du inte tröttnar på skrivningen vad det lider. Jag säger som du om paketen, att det är ohejdat roligt när de kommer neddimpande, fast då menar jag dina brev i stället. Och för många bli de då aldrig det är då säkert.

Roligt att du tycks ha hälsan i alla fall, fast det är kallt och kymigt. Undrar om du fått fram mitt senaste paket nu med bl. a. näsdukarna och hjälmskyddet, och om du har nå'n nytta av det senare? Hur gick det med kortet ni tog på julkväll och som du skulle skicka mej, blev det ingenting av det eller är det inte framkallat än eftersom jag inte fått något.

Du må tro jag skulle fotografera lite i jul också, men hade ställt och mixtrat fel i kameran, så det blev ingenting att skicka till dej, som jag hade tänkt. I ilskan över misslyckandet klev jag vid senaste stadsbesöket in på Polyfoto och lät dom veav en provkarta på min fysonomi. Det var gjort på 5 minuter och blev både billigare och bättre, fast det är ju ömse "gubbar" där med förstås. Har klippt ur och skickar nu dom som jag tycker ser skapligast ut, för det går ju inte an att du alldeles glömmet, hur "huskorset" ser ut heller.

Jag kommer ihåg, att när jag for hem från stan vid förut nämnda stadsbesök, så var det en del mannar i vapenrock med i bussen på väg hem på söndagspermission tydligen. Bland dem var det en som jag satt och räknade ut måste vara en Zetterström från Näverede, Holger antagligen, för det kunde inte vara Thure. Han kände visst igen mej också, för när jag skulle kliva av hälsade han och frågade om jag inte var din fru. Förut under färden hörde jag att Ingemar gett sig över som frivillig. Det måste väl alltså vara Ingemar Zetterström, som gett sig ut i okända öden.

Vad oss härhemma beträffar, så måtte jag inte ha så mycket nytt att berätta annat än att det är kallt och kusligt och det är ju strängt taget ingenting nytt, för det har jag visst skrivit i mest alla brev, tror jag.

Jo och så kan jag tala om den glädjande nyheten att Erik kom körande hit i går med en hel säck gröpe, som vi fick i present och inte behöver betala. För att vi fick så dålig kornskörd själva, sa han, fast det lär väl inte ha varit hans fel. Så nu är väl Nasses brödföda tryggad till döddagar skulle jag tro.

Vidare ha myndigheterna, vilka det nu kan vara, skickat ut blanketter med påbud att närliggande gårdar skulle sammansluta sig till arbetsblock och hjälpas åt med jordbruket ifall folk och dragare inkallats till rikets försvar. Grannarna våra skickade in uppgift om att Eriks, P.P.s och Hans Ersas samt våran gård skulle bilda ett arbetsblock, så nu måste väl dom se till att vårat jordbruk också blir skött, när du är utkallad. Fast det tycker jag skulle ha blivit den naturligaste lösningen även om inte myndigheterna lagt sig i saken. Folk är egentligen alldeles särskilt hjälpsamma och hyggliga i dessa dagar.

Det bebådade understödet har inte synts till ännu heller, men det lär väl komma nån gång, eftersom du fått löfte om det.

Och nu så får jag lov att sluta, för det är lagårdsdags, och sen ska det bli ”junta” hos Elsa, för första gången på mycket länge.

Ellen skall bli med också den här gången. Både hon och Olle hälsar så gott, likaså släktingarna ”nere i gål’n”, och så sitter det en liten grabb bredvid mej som heter Torbjörn och som väntar på att få följa med till korna. Han är inte alldeles obekant med farbror Nisse heller och hälsar med, och så till sist de allra hjärtevarmaste hälsningar och pussar från din egen lilla fruga Karin.

Torsdaafton den 18/1 -40 (fr Nisse, ogjord vedkörning, mm)

Älskade lilla gumman!

Ska nu påbörja ett litet brev igen och först då hjärtligt tack för ditt långa kärkomna brev jag fått för en liten stund sedan. Hinner nog inte skriva så mycket just nu men ska väl fortsätta sedan i kväll.

Åker på vakt i kväll igen, åså är jag bjuden på bio igen kl 6 så jag ska strax ge mej iväg dit är på skolan som vanligt förstås. Ska väl tala om då vad jag tycker om filmen.

För övrigt är det fortfarande rätt så kallt här fastän det har ju varit lite bättre idag. Har nu på hjälmskyddet varje dag, då jag är ute och kör, å det är bra. Ska nu prova det på vakt också i natt. Måste nu sluta ett tag för att ställa opp till vaktavlösning och sedan kila iväg till bion.

Ja nu är jag hemkommen igen och ska nu fortsätta. Bion var så där medelmåttig, ingenting att skryta över presis. Franska främlingslegionen hette den, å då förstår du väl ungefär vad den handlade om.

Ja du Nisse i P.K. har nog kört både för mycke o för lite vad jag tror. Det var nog Eriks ved som låg vid pumpen, jag hade inte lagt ihop någon där, så du får väl höra efter vad lagväktarn säger om de där tjuveriet. Men däremot så finns veden jag huggit på bägge sidor om gammallandsvägen, alltså innanför hagen i loken också, du får se dej omkring lite så borde den väl synas. Men du får väl se opp lite och hålla reda på verktygen du lånar bort, man kan ju inte säga nej heller, fastän man vet ju inte vad man får igen alla gånger. Dom blir ju många gånger förstörda också när dom kommer i ovana händer, så det är bäst du skriver opp vad du lämnar ut, och får igen, så ser jag var jag ska ställa efterräkningarna om det skulle behövas.

Sänder dig ännu ett kort, fastän det är dåligt, men det är i alla fall från en skidtur på Tårneälv om tredjedag jul tror jag visst det var. Jag sitter som fjärde man från höger ifall du inte kan känna igen mej ändå. Det har blivit dåligt med skidåkningen nu sedan jag blivit hästkar, så det blir nog dåligt med formen på de här viset.

Det var väldigt bra om det bleve en slant att ärva efter farbror Jonas, vi vore då dom mest behövande utav arvingarna, hoppas det åteminstone blir något.

Vet inte vad jag ska hitta på för att utfylla arket med så jag får väl fundera på avslutning, ska snart ut och patrullera på vakt också. Har mitt pass mitt i natten den här gången, så när den här vakten är över har jag gått alla timmar på dygnet.

Ja lilla rara älsklingen min du vet att jag går och har dig i tankarna jämt, och längtar hemskt efter dej, och jag antar det är likadant med dej eller hur? De allra varmaste hälsn. o pussar från din gubbe.

Angående fotogenfatet så kan du göra, som du skrev så får vi se huru det går. Det är ju inte så gott heller för dej att få i nånting att tömma det i, så det vore ju bäst att få ha det till våren.

”Lagväktarn” syftade på svågern Eriks uppdrag att vara fjärdingsman, dvs lokalpolis i Kyrkås.

Lördakväll Fältpost nr:25/00. O. den 20/1 -40 (fr Nisse, "klagoskrift")

Lilla älskade hustrun min!

Nu är det så trist o långsamt igen, så jag ska försöka via brev ha en liten pratstund med dej. Men inte vet jag just vad jag ska hitta på för något o skriva om, tycker att allting är så likt o enahanda alla dagar, så jag har inga nyheter o komma med. Du tycker väl att mina brev blir tomma o innehållslösa, men jag hoppas du har överseende med den saken.

Jag mår i alla fall bra trots allt, men lite slö o lat det må jag i sanningens namn erkänna att jag blivit, men det är likadant med allesammans så jag är ju inte något undantag i det fallet. Har inte nån vidare lust o läsa heller utan det blir mest o ligga och höra på radion på fritiden, nog tyckte jag det var skönt hemma att ligga på soffan när jag hade tillfälle därtill, men det är inte bra när man får för många tillfällen heller, då blir det tråkigt i längden.

Här är fortfarande bara kallt om dagarna, i går var det 35° har varit lite bättre i dag, men det vill gärna hålla sej mellan 20-30° för jämnare, men man börjar bli lite härdad nu så det är inte så farligt. undrar huru det är i hemtrakten då, om det är lika kallt där också.

Hoppas du klär på dej ordentligt o eldar bra så du inte fryser dej fördärvad. Du lär väl ordna om så du har nånting o elda med i dessa bistra tider.

Det hörs då ingenting om nån permission heller ännu, så man kunde få fara hem och se om sitt hus o fru lite, det kunde nog behövas, eller hur?

Jag får nu meddela att jag ätit opp alla bullar o kakor o godsakerna jag senast fick. Kaffepaket har jag inte öppnat ännu, har haft kvar av en föregående sändning ända tills nu, satte sprätt på cakaot först för det tycker jag bättre om, åså är det lättare o laga till. Sovlet är också slut nu, har en liten smörklick kvar bara, så nu går jag i väntan för varje dag på ett litet paket, hoppas det snart kommer, men det är kanske svårt för dej också att få till något o skicka.

Ja här pratar jag bara om mej o mat så du tycker väl jag är egoistisk, men huru har ni det i övrigt.

Är John kvar hor Erik ännu eller har han åkt in måntro. Jag har inte sett till eller träffat nån av Bringåspojkarna sen i nyårshelgen då jag var iväg o hälsade på dom.

Nån annan bekant har jag inte sett till heller, så du undras nog inte på att jag tycker det blir lite trist emellanåt.

Jag har inte fått iväg något klädpaket heller ännu, jag spar väl tills jag bytt om en gång till kanske.

Ja de här blev nog en riktig klagoskrift, men jag hoppas det blir ett bättre brev nästa gång, hoppas att jag snart får brev från dej igen, jag väntar för varje dag, trodde nästan säkert jag skulle få i dag, men det blev ingen post i dag på grund av tåget var försenat så det blir väl desstomera i morron.

Ja nu tror jag allt jag för kväll för den här gången och slutar med kära hälsn. pussar o kramar din Gubbe.

Söndakväll den 21/1 -40 (fr Nisse, skidåkning, eldsvådettillbud, dålig skrivro på luckan)

Älskade lilla gumma!

Hjärtligt tack för ditt kärkomna brev jag fick i dag. Och tack för konterfejet också, du må tro det är roligt att få titta på ditt kära ansikte, jag tycker det är så förfärligt länge sen sist. Skada att du fick

så dåligt kort från mej, men du har ju dom som är bättre hemma så du får väl plocka fram dom å titta på när du vill ha en påminnelse om mitt utseende. Det var riktigt bra att du skickade mej de här korten, ty jag har många gånger önskat att jag haft kort på dej, att titta på i ensamheten.

I dag har jag fått lämna från mej hästen, så jag och Olsson har varit ut på en par tim. skidtur, men det gick tungt, det har kommit lite nysnö, så man kände sig ganska schack vid hemkomsten.

Jag skulle förresten hälsa dej från honom han tyckte också att korten var bra, han fick förstås titta lite på dej han också, när han är min sängkamrat.

I morron åker man på kokvagnshandräckning igen, otrevligt göra när dt är så här kallt tycker jag i flera till förresten.

Måndakväll: Ska nu fortsätta där jag slutade i gårdkväll o försöka få de här brevet färdigt.

Har som sagt varit på kokvagn i dag å det har ju gått rätt så bra, fastän det varit över 30° kallt. Men jag har mest hållit till nere i matkällaren och skurit fläsk o dragit köttkvarn åså har jag sågat lite ved. Disken klarade jag mej undan den här gången.

Det har varit eldsvådetillbud också här i dag. Det var lagårn med tillhörande bilgarage m.m. som det höll på gå åt lukos med. Gubben här har värmepanna i garaget provisoriskt och dåligt inmurat förstås så det tog eld genom utaget i trossbotten, men det gick ju fort att få bukt på elden genom att det fanns folk tillhands. Hoppas ni därhemma är försiktigt med eldningen, särskilt i lagårn jag är faktiskt rädd för eldställningen där, så dålig, som den är. Bara jag komme hem nån gång, så får vi nog ordna till de lite bättre.

Du ska ha tack för tidningarna, som jag fick i dag också.

Ja du lilla raringen min du får verkligen lov att ha overseende med min brevskrivning, jag tycker det går så ont att skriva ty det är för jämnan så stöjigt o bråkigt här, det är ju en hel del som bär sig åt som småbarn, trots dom ska hetas vara fullväxta karar. Så du förstår att det inte är så gott att samla tankarna alla gånger, och skriva o tala som jag verkligen vill, men får vi ha hälsan och träffas igen, så ska vi ta skadan igen.

Nu har jag bestämt jag ska lägga mej och somna ifrån det här stojet, har fått bättre sömn också nu, det har föresten blivit bättre med allting sedan jag blev fri den där usla trastanden, den var nog roten till mycket ont.

Ja det blir godnatt med dej då lilla älsklingen och stå bra på dej, hoppas vi snart får råkas, önskar din lilla gubbe.

Bringåsen söndag (21/1 1940, med paketsändn, div rykten, Erik Roth, köldproblem, Per-Erik född mm)

Käraste lilla gubben!

Har just gjort i ordning ett litet matvarupaket åt dej i dag, och nu måste jag skriva lite också, så du får lite nyheter från frugan med i paketet.

Tack så hjärtligt för brevet med fotot på ”gänget”. Jag skrev just och frågade efter det där kortet för ett par dagar sedan, och så undrade jag ju om ni hade mycket kallt däruppe. Nu fick jag svar på bäggedera innan du ens hunnit få fram brevet. Men jag får nog säga att det ser inte ut som du tycker det är någon glad jul precis, men så hade du ju inte hunnit få fram mina julklappar heller. Du sken väl upp en liten smula när dom kom i alla fall, eller hur?

Jag har förgäves försökt att känna igen Erik Olsson i hopen, antingen är han inte värst lik sina

bröder eller också har han blivit olik sig på kortet. Jag har ju sett honom nå'n gång men det är så länge se'n så jag mins just inte, hur han såg ut.

Någon ny militärförläggning borta i Ås har jag inte hört talas om, åtminstone är det nog ingen stor i så fall, ty skolorna d.v.s. Birka och Torsta pågå ju för fullt. Inte har jag hört om några nya inkallelser heller häromkring, såvida det inte fanns nån som var försedd med den där blåa permissionssedeln det talades om i radion i mellandagarna. Men dom trodde jag gällde de där sörlänningarna som skulle övas att använda skidor för militärt bruk.

1939 års klass som fått vänta hittills, ska visst rycka in den 28. så nu gå de inkallade, som ligga kvar vid regementena i stan, i spänd förväntan om de ska skickas norrut eller få fara hem för att bereda plats för de nya.

Förövrigt berättas det diverse mer eller mindre ruskiga historier här också som man kan få höra prov på ifall man råkar komma utom knuten nån gång, saker som jag inte bryt mej om att tro på förrän jag är alldeles tvungen.

Bl. a. har visst Erik Roth berättat en del blodiga historier däruppifrån, om tre svenska vakter som blivit skjutna på fläcken, om en bolsjevik som hittats i ett hus och fått samma behandling, om en finsk pojke på 13 år som träffat på tre kulspruteförsedda ryssar och stuckit ner dem alla tre med sin slidkniv med mera sådant. Särskilt i det sista fallet låter det ju ganska osannolikt att dom snällt skulle sitta vid kulsprutan och vänta på en så'n behandling.

Med värmen i ladugården har det varit lite si och så de sista dagarna, fast jag eldat för fullt. Fönsterna ha blivit alldeles igenisade förstås och hos hänsen och grisen vmistrar det rimfrost lite varstans, så dom har det nog lite kallt i hörnen. Men i dag har äntligen tremimetern gått ner till -15° så vi kanske kan få börja hoppas på lite bättre väder.

Hur går det för dej då, du går väl inte och förfryser nån kroppsdel i kylan, hoppas du sköter om dej väl, älskling.

Hade egentligen tänkt skicka dej lite mer kläder, men nu hörs det som du har så många ombyten ändå, bara det är nå'n tjocklek på dom, så dom värmer bra?? Ett partjocka flanelkalsonger till har jag liggande färdigsydda, dom tror jag bestämt jag skickar vid tillfälle ändå, fast i dag fick de inte plats. En skjorta till hade jag tänkt sy också, men det kanske inte behövs då? Hur har du det med strumpor då? Har tvättat upp två par av dina nyare använda. De är inte så stora och tjocka, men hela och mjuka, så dom kanske vore bra till ombyte som innerstrumpor, så jag ska skicka dem när som helst?

Ja det är måndag morgon nu och jag skall skynda mej göra klart det här, så kan jag posta det i sta'n . skall nämligen in på det förut omnämnda arvskiftet.

Tack så hjärtligt för brev med kort som jag nyss fått. Arthur (*i Hans Ers*) kom hit extra med det, hade kanske fått nyss om att det fanns lekkamrater här.

Kan också tala om den glädjande nyheten att det kommit en massa skattsedlar också. Kommunalsedlar på 47,50 och 18,75 eller vad det var och så lysräkn. som lyckligtvis stannade vid 13,50. skatten är delad på två omgångar, så det blir inte mer än drygt hälften som behöver betalas nu, så det lär jag väl klara ifall jag hinner få understödet en gång till innan dess.

Enligt obekräftat rykte lär Nisse och Karin K. redan ha fått sin grabb (*Per-Erik*), han måste bestämt ha kommit förr än väntat då, det har nämnts februari eljest. Lilla älsklingen nu måste jag sluta tvärt, hoppas paketets innehåll smakar. Skriver mer sen, till dess de hjärtevarmaste hälsn. pussar och kramar från din fruga Karin.

Bringåsen den 22/1 1940 (*arvskiftet i Odenslund*)

Lilla älskade Nisse-gubben!

I morse gjorde jag färdigt och postade ett paket med inneliggande brev till dej och nu, samma dags kväll är jag i farten igen, så jag tycker nästan du bör förstå att du har en fru, som tänker på dej både bittida och sent.

Saken är den, att nu har jag återkommit från det stora arvskiftet i Odenslund, så då känner jag mej manad att avge rapport medan intrycken är färska. Du lär väl vara nyfiken på hur pass stenrika vi blivit, så det är väl bäst att jag redogör för den saken först och främst.

På våran lott blev det 1 aktie i Jämtlands Folkbank, 2 aktier i Lit-Kyrkås elektriska och 2 andelar i Mejeriföreningen, 1/30 i en teaterobligation och 1/30 i skogsskiftena, samt 65 kr 70 öre i kontanta pengar, allt tillsammans värderat till 934 kr., så det blev ju en liten slant, om man bara haft den i reda pengar eller klara papper.

Det där skogsbolaget tror jag ju just inte det blir nån förtjänst på, men det lär väl duga att ha del i det också, när man fått den alldeles till skänks. Folkbanksaktien hade jag fått sälja på fläcken för 53 kr. om jag velat, det var flera av gubbarna som var pigga på att köpa, så just därför tänkte jag det kanske var bättre att behålla den, när det var bara en.

De 65 kronorna tänkte jag försöka sätta in på den postbok som står i mitt namn, för den stackarn måste jag klämma ur så mycket i dec. strax du hade farit, då jag som du vet var ganska pank, och det blev stora utgifter, så den lyder på bara 5 kronor nu. Få se då, hur länge dom blir kvar där, innan man behöver röra dom.

Men för att återgå till dagens upplevelser, så bjöd Jenny o Hans (*Ericsson, redaktören*) på en finare middag, som smakade mums, när man som jag numera eljest lever så där halvt om halvt på bolackarvis. Och till slut så jäste man i droska hem, så det var ju på det hela taget en ganska givande dag.

Det där med droskan berodde förstås inte på nån sorts fru Nyriks-högfärd, utan saken var den, att vi inte blev klara till bussdags, utan jag fick ringa hem och tinga mjölkerska till mina kor, och sen tog vi droska tillsammans alla som skulle häråt.

Ressällskapet bestod av farbror Hans, LarsErsa, Lasse i Skjör, Erik och mej, och skjutsen kostade 1.50 för min del, så det blev ju inte så farligt.

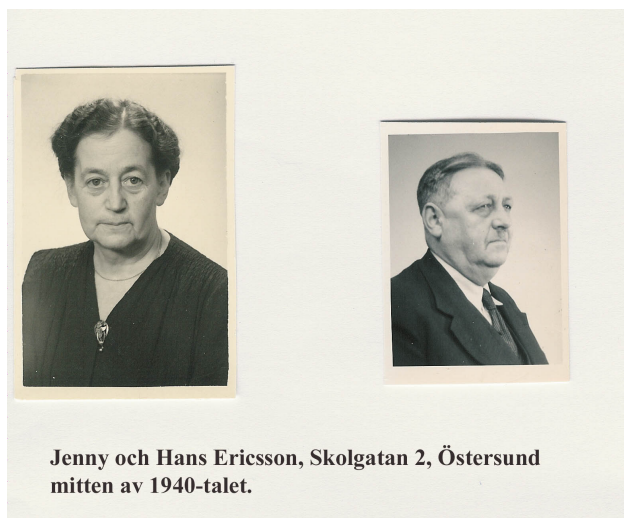
Farbror Lasse bad mej hälsa och talade om, att Hans varit ute för att leta igen dej en gång, men inte hittat till den rätta gården, så han hade ingenting för besväret. Men det var innan han hunnit få din adress, så det kan väl hända att han har bättre tur, om han försöker en gång till.

Kristina Stadigh i Edsåsen, var också med i Odenslund, hon har både man och äldste son utkallad. Stadigh är ju gamla gubben, men som han är reservbefäl så har han måst iväg ändå. Dom hör bägge till A4 och är väl placerade lite närmare kusten, i ett par gårdar bara några hundra meter ifrån varann.

Jag var in hos Neumanns och avbetalade 40 kr på räkningen och dom bad mej hälsa också. Vidare var jag in till Shells bensinstation, för jag visste inte riktigt vart jag skulle vända mig angående fotogenfatet. De ringde välvilligt till kontoret och talade om hur saken låg till och fick till svar att det var väl ingenting att göra åt saken då, så fatet lär väl få bli kvar till våren. Men de förmodade, att det kunde komma något mer kravbrev om nån tid, men man lär väl inte behöva ta det så hårt då.

I dag har det blivit tisdag och jag har bakat lite kakor, för jag måste väl ha en liten "junta" i morron kväll. Har varit till P.K. med Gullan också, och hon skenade så jag höll på tappa andan och mera till där jag "tolkade" i tömmen långt bakefter.

Och nu är det postdags så jag får väl avsluta den här rapporten med de allra hjärtevarmaste pussar och hälsningar från din egen fruga Karin.

Värdepåret vid arvskiftet den 22/1 1940.

Till den här ekonomiredogörelsen kan det vara dags infoga att penningvärdet vid den här tidpunkten var ungefär trettio gånger högre än dagens skr. Karins arv efter farbror Jonas motsvarade alltså ungefär värdet 30 000 kr i dagens valuta.

Onsdag den 24/1 -40 (fr Nisse, bastubad, kylan, tågolycka, bio)

Det här ser ut att bli brevskrivning varje dag skicka iväg ett senast igår, men eftersom jag också fick ett från dej igår, så får jag väl försöka, att åtminstone tacka så hjärtligt. Jag tycks ha så lite att skriva om så jag är nästan rädd du tycks få dåliga brev från mej. Men det blir väl i alla fall en liten hälsning från din gubbe så pass du ser att jag har livhanken i behåll, och mår även bra trots den ihålliga kylan.

Det har nu hållit sig omkring 30° en längre tid, och likadant ser jag att ni har det därhemma också. I dag är jag i vakten igen så nu passar jag på och skriver emellan passen, vi går bara 1 tim i stöten nu medan det är så här kallt.

I går var vi iväg till en granngård och badade finskt bastu efter alla konstens regler. Vi fick klä av oss i ett kök åså slänga på sig kappan och kila som bara sjutton en 35-40 m. till bastun. Sen var det att sitta o svettas ordentligt, därefter antingen gå ut o rulla i snön eller skölja av sig med kallvatten, å sen springa in och klä på. Det kändes lite gruvsamt att sticka iväg ut nästan naken i 25-30° kyla, men det gick bra, mår bara gott efter kalaset.

I dag har det för omväxlings en tågolycka också här i Karungi, det meddelades på radio också så kanske du hörde det på middasrapporten.

Ska nu fortsätta har haft uppehåll nu ett tag. Har nyss kommit hem från bio, har nämligen varit dit nu igen, du tycker väl att jag blivit väldigt biobiten på senare tiden, men det har ju inte varit mer än en gång i veckan som det bjuds så det står jag alltid ut med. Man glömmer den trista tillvaron den lilla stund som bion varar å det är ju vackert så. I kväll var det roligt också man fick sig ett gott skratt. Det var Sigurd Vallén och Åke Söderblom som svarade för huvudrollerna o det borgar ju en hel del.

Du hörde väl på neutralitetsvaktens program i kväll kan jag tro, en vacker dag kan du nog få höra

nån bekant röst också, ty radiotjänst har lovat komma hit till vårt regemente och taga upp ett program också, fast inte lär jag få äran att säga något ty det blir nog från nån annan förläggning i såfall.

Ja nu börjar det på bli sängdags igen kl. är nu över 10 så jag nu lov att avsluta de här brevet fastän det ännu är en bit kvar av papperet, men det kan inte hjälpas. Hoppas snart få brev igen så dröjer det nog inte så länge innan jag skriver igen. Undrar förresten huru det gick på arvsskiftet då?

Nähä du lilla gumma, nu får du allt godnattspussen ty nu tänker jag lägga mej och sova o drömma om dej igen, som jag plägar göra, hoppas drömmarna blir sanna i en snar framtid.

Kära hälsn. till Eder alla o särskilt dej från din Nisse.

**Bringåsen tisdag. (poststämplat Kyrkås 26. 1. 1940, Roths
begravn, Bengt W sjuk, radiohälsningar)**

Käraste gubben min!

Får väl slå mej ned för en liten pratstund med dej nu om jag ska få iväg ett litet brev med posten i dag, när jag har posttur. Fast nåågra nyheter har jag nog inte att berätta just nu, och något brev att besvara har jag inte fått heller sen sist jag skrev, d.v.s. för ett par dagar sedan. Men jag hoppas jag får i kväll, det är lessamt att gå och vänta.

Du skrev om ett paket lortkläder som skulle vara i antågande också, men det har heller inte synts till än.

Hur har du det nu då, älskling, hoppas du är frisk och kry och att ni har lika grannt väder som det är här hemma i dag, äntligen efter den hårda och ihållande kylan. Det är inte mer än en 12 grader nu och solen skiner så vackert efter en lång bortavaro. Tycker att det knäppt visat sig förut i vinter.

Den ha ju också börjat förmedla hälsningar från neutralitetsvakten genom radion nu, det brukar jag alltid passa på att höra i hopp om att få höra din röst hälsa till mej, men än har varken din eller nån annan bekant stämma hörts i etern. Men det kanske blir nå'n gång.

Bengt har varit sjuk däruppe, säger dom, har legat i hög feber en hel vecka påstås det, och Lisa var förtvivlad för att hon inte fick brev på flera dar.

Hoppas det inte drabbar dej nu, jag har ju inte heller fått brev på tre dagar nu. Det går vilda rykten om hur sjuka ni är, må du tro, så man får nog helst ta dom med reserfation om man ska kunna håla sig någorlunda lugn.

Vi hade ett litet försök till logemöte i söndags och bl. a. var Eskil med. Han var välunderrättat som alltid och berättade med det absoluta allvar som du vet brukar känneteckna hans historier att av en grupp på 45 man var det bara 5 som orkade ställa upp. Alla dom andra var sjuka i scharlakansfeber. Det låter ju rysligt, men jag hoäppas det innehåller lika mycken överdrift som hans övriga historier bruka göra.

Både i morgon och söndag ska jag till sockenstugan och jobba som begravningsuppasserska. Gubben Roth skall begravas på söndag med kaffe i sockenstugan som vanligt och i morgon ska vi dit och ordna för kalaset.

Margit Göthe har visst kommit tillbaka med sin tös för att hålla skola, men jag har inte träffat henne än. Hennes man är ju också utkallad, men ligger bara kvar i Boden.

Men nu måste jag sluta för att gå och mangla stora logeduken som ska vara klar att användas till i morgon. De allra hjärtevarmaste hälsningar och kramar från din Karin.

25100. O den 26/1 -40 (fr Nisse, om matsändningar och arvskiftet)

Rara lilla älskade Kajsa!

Tänkte när jag började det här brevet att jag skulle få sitta i lugn o ro och skriva för en gångs skull, men hej vad jag bedrog mej. Stordelen av pojkarna har varit ute på skjutövningar i dag, så det har varit lungt o fridfullt ett tag, men nu kom dom just hem, så nu surrar det som i en bikupa igen. Jag har vakten i dag igen så därför är jag hemma.

Hjärtligt tack för båda breven och paket jag fått i dag. Du må tro det var kärkomna saker, jag har gått o väntat i flera dagar på de här paketet, så nu känner jag mig lite gladare till mods, så länge innehållet räcker åteminstone, hoppas det inte dröjer alltför länge innan det kommer ett igen. Du vet ju sen förrut att jag tycker om god mat, och nån sån kan jag ju inte få, annat än från dej, som du vet. Har nyss smakat på bullarna o dom var härliga må du tro. Knäcken var också välkommen, var just betänkt på att beställa så'n av dej, för jag kan nu utan obehag för tänderna äta som jag vill, så hjärtligt tack älskade liten för att du kommer ihåg mej.

Det är bara en sak jag nu vill påminna dej om, å det är messmör eller ost dito. Det blir så torrt med bara smör på det här brödet kronan bjuder på.

Litet senare. Har nu fått avlösning i vakthållningen igen, och nu bör det nästan dröja en vecka innan jag blir i tur. Från o m. i dag är det bara 4 i stället för 7 man, så hädanefter blir det mera ansträngande att gå vakt.

Ja nu är arvskiftet klart också, roligt att det blev så pass som det blev. Jag tillstyrker även full o tacksam ansvarsfrihet för ditt ordnande med omhänderhavda medel. Det är nog bäst behålla aktierna tillsvidare åteminstone.

Och skattsedlarna börjar hagla igen och fler kommer nog. Det blir ju skatten på motorcykeln också i febr. Jag tänker skicka dej pengar till den, lite längre fram, så du slipper ha bekymmer för den, det räcker väl till ändå kan jag tro.

Om det vore nån sanning i alla rykten som går så skulle vi snart få lite permision, men det går ju inte sätta tro till någonting, så det är inte värt göra sig några förhoppningar i förväg om den saken.

Nä nu börjar det gå trögt o skriva igen, är bra nog trött också, sov inte mer än en tim. förra natten, så jag får väl ta o koja. Ska skriva mera i helgen, skall även ställa iordning klädpaket och skicka iväg.

Du får ju alltid skicka hit en kalsong o skjorta, av samma bussiga slag som förut om du vill, det går ju alltid åt, strumpor har jag ju bra utav fastän dom börjar bli lite lortiga, men jag kan skicka hem några då i stället.

Nu måste jag allt säga godnatt för nu är det bäst jag lägger mig ordentligt ska bli skönt o sova lite nu.

Erik O. hälsar också jag brukar bjuda honom smaka på godsakerna, brukar få själv, när han har fått nånting. Tusende hjärtliga hälsn. o pussar från ... egen Nisse.

25100 den 27/1 -40 (fr Nisse, aviserar hempermis)

Lilla älskade gumman min!

Lovade i mitt senaste brev, att jag skulle skriva mera i helgen, å nu ska jag åteminstone börja, eftersom helgen nu börjat, det är ju lördakväll.

Bara långsamt är det att ligga sysslolös, så jag kan ju alltid fördriva tiden ett tag, med en liten pratstund via brev. Eljest mår jag som vanligt bara bra, hoppas du också är allright.

Kan ju också omtala den glädjande nyheten att den mycket omtalade och omdiskuterade hempermissionen nu äntligen ska bli verklighet. Vi fick av löjtnanten besked därom i dag. Men här jag kommer kan jag ännu inte säga, men det blir nån gång i febr. i alla fall. Det blir 7 dagar + resdagarna så han, o det är vackert så.

Ja som du ser så finns det hopp nu i alla fall vi ses igen, såvida intet oförutsett inträffar förstås, men tänker vi inte på.

Det ska nu bli lite annan ordning här också från o med nu, meddelade löjtis. Det ska bli slut med att ligga på rygg sa han. Det kommer förstås att bli diverse övningar exersis, skjutning skidåkning m.m. och det är nog bättre man får röra på sig lite, i annat fall bli vi mer eller mindre förslöade, med eller mot sin vilja, andan blir sådan förstår du.

Fick ett brevkort från Hans i Singsjön också i dag, däri han omtalade, att han varit på väg för att hälsa på mej, men måst uppgge försöket emedan han inte visste var jag bodde. Eljest mådde han bra, men längtade hem till gumman förstås liksom jag + en hel massa göra hemma. Han nämde inte om var han ligger, men att det var 15 km. Från Karungi så det blir då omkring 2 mil härifrån ifall han ligger längre norrut än jag vilket jag antar han gör.

Söndaafton: Har i dag varit ute och åkt skidor lite, måste nu försöka motionera lite så man blir i någorlunda form tills jag kommer hem.

Har i dag haft påhälsning av Elias, Gösta Olsson o Lennart Nässén, jag skulle hälsa så mycke sa dom. Dom mår bra dom får ofta permission för att träna så dom tycks ha det bra, dom hade även bättre förläggning än jag.

Fick även brev från Harry N. också i dag, han går fortfarande och väntar på order, att få rycka in, men hoppas även, att den skulle dröja i det längsta. Eljest håller han på å hugger, men det går dåligt emedan det är så kallt.

Här har nu blivit bättre väder är nu inte mer än omkring 15° med lite solsken mitt på dagen så det är ju full dager.

Har i dag även haft det ärofulla uppdraget, att valla löjtnantens skidor, vallade mina egna i går, så det är väl meningen det ska bli åkning nu.

Nämde visst i mitt förra brev att jag skulle skicka paket, men jag tror det får vara nu och ta det med när jag far hem i stället, sparar därmed porto.

Undrar om du tagit hem min cyckel eller om den är kvar? Om du inte gjort det så får den vara, jag kan då ta den själv.

Fick höra för en stund sedan att gretas Nisse också kommit hitupp han ligger på 6 komp. Det var några grabbar härifrån som varit dit i dag så jag fick hälsn. från honom.

Nu må jag nog sluta för jag tänkte även besvara Harrys brev i kväll, få nu se om jag är hemma hos dej älskling nästa söndakväll hoppas de, till dess de hjärtligaste hälsn. o pussar vilket du ska få i mängd när jag kommer hem, hälsar din gubbstrutt. Nisse

Nisse aviserar att de inkallade snart skall få en veckas hempermission.

Bringåsen den 29/1 1940. (Måndag, om W G Roths begravning)

Käraste lilla gubben!

Får väl slå mej ned och ta en liten pratstund med maken nu, med tillhjälp av penna och papper förstås, på annat vis går det ju inte nu för tiden. Fast uppriktigt sagt känns jag varken språksam eller företagsam i dag, bara lite frusen och ruggig och olustig som man kan vara ibland, när man inte känner sig riktigt kry. Men det går väl över, har ju klarat mej för förkylningssjukdomar förut i vinter, så borde jag väl göra det nu när det blivit en aning mindre kallt, bara -20° i dag.

Ja det är ju måndag i dag, och i går var jag med på gubben Roths begravning. Det var riktigt högtidligt i kyrkan, en gammal dragon i full uniform med plymruska på huvudet blanka knappar, dito sabel och vita handskar, gick före kistan in i kyrkan och stod på parad vid bårn under hela begravningsakten, och nedlade sedan, jämte några andra icke uniformerade dragonkamrater, en krans vid graven. Så efteråt kaffe i sockenstugan. Jag var ju som jag visst redan berättat med och hjälpte till med serveringen tillsammans med Alma och Karin Davidsson. Sedan bjöd Anna Roth in oss på köttbullar och fruktsoppa sedan vi diskat färdigt, så man var mätt och belåten när man kom hem.

Erik Roth var inte hem till begravningen, han var ju hem ett slag för 14 dagar sedan, och då gick det väl inte komma så snart igen, helst som han lär ha fått bara 25 procent av resekostnaden fritt.

Men jag hörde glunkas att Jonas i Kläppe har varit hem i helgen, han ligger eljest uppe i Boden. Snart kanske du kommer och hälsar på också, men då hoppas jag du sänder en liten varning på förhand, så jag hinner slakta den gödda, inte kalven men grisen, och har något gott att bjuda på. Det blir en väldigt lång påskhelg också fram i mars, det skulle vara väldigt roligt om du finge vara hemma då med, men dit är det ju ganska långt än. Är ju fettisdag redan nästa vecka, så jag får bestämt sätta igång och baka fettisdagsbullar vilken dag som helst om jag ska hinna skicka dej några.

Nu får jag visst göra uppehåll för att gå och mata kritterna. Torbjörn står och trampar och vill följa med, han har redan varit dit och tittat förresten, och rapporterar att det finns fyra ägg att hämta. Bara han inte räknar porslinsäggen med så. Tusse har det bra nu för tiden, när han blir less på att vara nere, går han till familjen oppe på övre våningen och blir matad och sover middagslur på lillsängen och ibland gör han ett besök i Eriks ladugård och slåss med Per-Karlsas katt, som flyttat dit nuförtiden.

Tror jag avslutar brevet nu så hinner jag få iväg det med posten i dag. ”Hälsa farbror Nisse från mej med” säger Torbjörn, och så hälsar hans far och mor och så Erik och Elsa. Och så till slut de allra hjärtevarmaste hälsningar, pussar och kramar från din egen Karin.

Backen tisdag kväll. (30/1 1940, motorcykelskatt)

Lilla älskade gubben min!

Sände visserligen iväg ett brev för bara några timmar sen, när jag var till posten, men nu får jag lov att ta till pennan igen, eftersom jag fick ett brev från dej att besvara också. Hade i alla fall ämnat skicka iväg ett litet paket till dej i morgon och då är det ju ganska lämpligt att bifoga några rader småprat med.

Hjärtligt tack ska du ha för brevet, det har jag gått och väntat i flera dar, må du tro. Inte ska du inbilla dej att jag tycker att dina brev är tomma och innehållslösa, dom är nog så kärkomna och efterlängtrade som dom kan bli. Jag går ju och väntar varje dag att få höra lite om, vad du har för dej.

Synd om dej, stackars lilla älskling, att du fick gå och vänta förgäves på paket redan i lördags då ditt brev var skrivet. Jag skickade ju inte förrän på måndag så det gick väl mest hela veckan innan du fick någon nytta av det.

Men det blir väl lite mindre lucka mellan detta och det du får nu i stället, fast jag hade just inte så rikhaltigt sovel den här gången, men man tager ju vad man haver eller kan komma över, så det kan ju bli lite olika gånger. Inte ska du tro det är så väldigt svårt för mej heller att få till ett litet paket åt dej då och då, och jag är bara glad om du kommer med något speciellt önskemål, när jag går och bryr min hjärna med funderingar över vad jag helst skulle kunna glädja dej med.

Du undrar lite hur jag klarat mej i kylan, och den saken har jag nog redan hunnit nämna i flera brev, så du har väl redan fått veta det mesta om den saken tror jag. Jag har ju klarat mej igenom med hälsan i behåll och nu är det bättre väder, hoppas det inte blir så ruskigt kallt mer. Värst har det nästan varit att få nån värme i köket. Jag har mest eldat med björkved dagarna i ända men riktigt varmt har det sällan velat bli. Mamma begåvade mej med en extra filt att ha på nätterna och dessutom använde jag en av våra främmandefiltar ett tag, så då klarade jag mej bra i sängen åtminstone.

Men apropå sängen är det nog bäst jag uppsöker den nu, dom sa just godnatt i radion, så det är lite sent. Ellen och Olle bruka mest sitta nere tills dom senare nyheterna, det har dom gjort i kväll med och så ha Ellen och jag med förenade krafter klippt Olles tjocka kalufs eftersom ingen skickligare frisör fanns att tillgå. Det blev lite hackigt visserligen, men vi hade inga bättre verktyg att tillgå än din utrangerade sax och dito rakkniv. Men han fick ju ta frisyren som han fick den och skylla sej själv, eftersom han var så enviss att vi skulle gjort.

Godnatt med dej då älskling, fortsätter väl lite till på brevet i morgon.

Det har kommit en påminnelse om att skatten för motorcykeln ska betalas mellan den 1 och 15 februari. Ska jag bara betala fast du inte åkt och kanske inte kommer att åka något framöver vintern, eller skall det ordnas på något annat sätt? Om du skriver fort och säger hur jag bör göra, så hinner jag nog få höra det innan det blir fråga om betalningen.

Men nu bör jag nog inte sitta och skriva längre heller, om jag ska hinna skicka paketet till stan med Elsa som jag hade tänkt.

De hjärtevarmaste hälsningar från din egen Karin.

**Bringåsen den 31/1 1940 (onsdag, om paketskick med
fettisdagsbullar, godis, sovel och kläder, John Vadsby)**

Min egen älskade gubbe!

Tack så hjärtligt för brev, jag har tre stycken att besvara nu, så det tål väl att jag skriver. Två kom i går och ett i dag och ett av dom har visst tagit sig några dagar på vägen, eftersom det är nästan en hel vecka äldre än de andra.

Jag har just undrat lite smått, om du inte tyckte något vidare om mitt konterfej, eftersom du inte nämnt något om att det kommit fram ens, men nu fick jag i alla fall brevet som berättade, vad du tyckte.

Men jag börjar väl med att besvara det nyaste brevet som kom med den glada nyheten att du snart kommer hem och hälsar på mej. Det var ju roligt att höra, jag får väl gå och vänta dej varenda dag nu ända tills du kommer.

Skickade iväg ett paket till dej just i dag med tårta, bullar och knäck till fettisdan, nu kanske du inte

hinner få det innan du reser, men i så fall hinner du väl inte få det här brevet heller, utan båda blir väl liggande och vänta tills du återkommer till fälpstnumret. Blir ju så mycket roligare om jag får ha dej hemma till fettisdag'n och då får jag väl baka nya bullar och tårter, att fira dej med.

Hade tänkt skicka ett paket till endera da'n med lite sovel samt de förut omnämnda underkläderna, men det är kanske bäst jag dröjer lite med det så, tills jag möjligen får veta om du kommer i början eller först senare i månaden.

Din cykel har jag inte hämtat än, så kan du göra det själv så står den antagligen kvar ungefär där du själv lämnade den.

Jaså, du har fått brev från Harry N. också. Jag har inte fått något svar på mitt brev till Elin i julas, men det var ju roligt att dom tänkte på dej lite i stället. Och Hans i Singsjön har också skrivit hör jag. Jag gick faktiskt och funderade på att skicka även honom ett litet paket med kaffebröd i förra veckan, när jag visste, att han hade sin födelsedag, men det blev inte av dumt nog, kanske, han hade kanske inte grinat åt det precis. Men han har ju själv en fru, som lär väl pyssla om honom också.

Jaså du går och ängslas för att vi ska tutta på ladugården medan du är borta, stackars lilla älsklingen min. Det bleve ju en tragedi helt enkelt, men vi ska väl hoppas att det inte sker. Lusligt nog brukar det ju eljest vara jag som går och ängslas för eldfaran medan du tar det lugnt, men nu tycks det snarare vara tvärtom. Jag tycker inte det ser så farligt ut trots att röret är trasigt och dåligt, för det blir ju aldrig vidare hett och inte är draget så pass kraftigt, att det följer gnistor med ut heller, så vi ska väl hoppas att det går bra och inte händer någon olycka

du frågade visst i ett brev om John är kvar hos Erik än, det har jag bestämt inte svarat på. Nej, han reste till Vingåker strax efter nyår, han fick nämligen fri biljett dit av kronan, och hade ju alla sina kläder och grejor där förövrigt.

Erik är ensam och kör själv det timmer som Olle hugger, det skulle visst inte bli mer än en 600 bitar tror jag.

Men nu får jag nog avsluta det här och fara kvickt till posten om jag ska få iväg det med bussen. Vi får prata mer när du kommer. Varmaste hälsn. och hjärtligt välkommen till din Karin.

Följebrev till ovannämnda fettisdagspaket.

Hej gubbe lilla!

Glad fettisdag och härmed lite "godis" att göra den glad med. Vägen till mannens hjärta går ju som bekant genom magen. Om bullar och tårter bli lite omstöpta, innan de hinner fram, så hoppas jag de går åt ändå. Om du hade tillfälle att värma på dina torra bullar lite, så skulle de nog smaka färskare och bättre. Något sovel fick inte plats här, men jag skall skicka dej lite sådant också endera kan. Mera nyheter i särskilt brev. Varmaste hälsningar och en liten fettisdagspuss från din egen Kajsa

Torsdagaften den 1/2 -40 (från Nisse, löneförhöjning, mcskatt)

Hjärtligt tack för brev, samt paket med inneliggande brev. Muckett kärkommet, jag har nämligen gått o väntat i flera dagar nu igen. Du förstår jag sätter fort sprätt på godbitarna när jag har, å därimellan får man suga på ramarna. Men det går ju de med, när man vet att det en vacker dag kommer ett paket igen. Det vore nog trööstlöst o trist om jag inte haft en liten rar fruga, som komme ihåg en med lite ätbart o.s.v.

Ser att du inte är riktigt kurant, hoppas föralldel att du inte råkar ut för nån allvarligare sjukdom det

skulle ju vara hemskt tråkigt, allrahelst under sådana här förhållanden. Men jag hoppas du tar dej tillvara o sköter om dej riktigt, så att du är frisk o kry, när jag kommer och hälsar på dej. Vet inte när det blir ännu, så det är inte värt du avslutar paket o korrespondensen förrän jag säger ifrån, ska meddela dej i god tid när jag får fara så de så.

Förövrigt så mår jag bra, man har fortfarande lite att göra, så det är långsamt.

Det har varit lite kallt också några dagar igen mellan 25 – 30°, så jag har för det mesta legat inne o haft det långsamt, få se om det tänker bli lite bättre nu tycker det känns så.

Ja du lilla älsklingen tiden går sakta nu när man går o väntar på permission, det är nu det allmänna samtalsämnet, om när vi får fara. Men det är ju roligt å veta att drömmen ska bli verklighet, så man får väl ha tålamod.

Angående skatten på cyckelen så är det nog bäst betala den, fastän jag inte har något bruk för den ännu, men försäkringen är ju betald för ett halvår till, så om du kan så får du göra det.

Nämde i något föregående brev att jag skulle sända pengar, och skulle det dröja för länge innan jag kommer hem så gör jag de också. Men kan du ordna saken så gör de, du får igen sedan.

Har nu fått löneförhöjning med 50 öre så jag har nu några kr på kant.

Apropå kant så ligger jag nu på kant o skriver så jag börjar bli öm i hela kroppen, men har så lite svängrum förstår du. Fick ett brev från morsan också i dag hon talade om att Hilding o Isa fått en pojke igen så slakten ökas, utan att du o jag gör någe åt saken men det blir väl våran tur också hoppas jag, eller vad tycker du? Under dessa förhållanden är det ju mindre bekymmersamt att vara utan, men vi får hoppas på bättre tider.

Ska nu till å frisera igen så jag slutar nu med hjärtevarma hälsn, pussar o kramar från din egen gubbe. Hälsa alla dom andra också, skriv snart igen

Hade Nisses mor påmint om deras bristande nativitet?

Fredag den 2/2 -40 (från Nisse, minnessaker fr inställd olympiad)

Kära lilla gumman!

Skall nu medan det för en liten stund är tyst o stilla ställa i ordning klädpaketet och därmed även bifoga några rader. Jag går vakt i dag igen, började i gårdkväll, har nu bara ett pass kvar, så jag ska nu försöka få de här färdigt innan jag skall ut. Det har blivit kallare nu i dag igen 25° i natt var det också lite kymigt att patrullera, det har blivit mera ansträngande med vakten också nu ty vi är nu bara 3 man som går mot 6 förut. Jag har nu packat ner alla lortkläderna jag har, så nu får du lite extra jobb igen med att tvätta dom. Det vore ju bra om jag finge igen de här tjocka sakerna, men jag tror inte du behöver skicka dom, jag har för kuriositetens skull köpt ett par näsdukar som jag ville förära dej med. Hoppas du håller tillgodo, det får bli som ett litet minne från gränsen.

Har nu inte tid å skriva något mera om jag ska få paketet färdigt innan gaphalsarna kommer in så nu blir det hej med dej så länge, mera sedan kära hälsn. o pussar o kramar från din Nisse.

Näsdukarna var minnesprylar tryckta för Helsingforsolympiaden under sommaren 1940, som nu blivit inställd.

25100 O. Lördakväll. (3/2 -40, Nisse om mat, kylan, förkyln, ryktesspridning mm)

Älskling!

Hjärtligt tack för breven och paketet jag fick i dag. Hade så gott som uppgett hoppet på att få något mer paket nu före hempermissionen, så jag blev rentav lite smått överaskat, men glad förstås. Inte för det gått någon nöd på mej, hade lite kvar av sovlet sen förra sändningen, har varit liten i maten den här veckan, för att jag varit lite tussig och förkyld. Jan jag har ju blivit bättre för var dag, så nu får jag sätta igång och käka opp det mesta möjliga innan jag far hem.

Har nu lämnat in de här ansökningen, så nu går jag bara och hoppas och väntar på, att den ska beviljas, och detta så fort som möjligt förstås. Det är nog väldigt många som inte får, men jag hoppas bli en a dom som får i alla fall.

Det är väl bäst att inställa paketsändningarna nu ett tag, tills vi får se huru det här avlöper. Jag borde ju inom de närmaste få besked och skulle jag bli utan mat några dagar nyss innan jag far hem, så går det nog än då.

Jaså Haldo far och sprider ut rykten o avlösning, det är så ingenting jag hört något om och jag tillhör ju också staben. Nog för att det pratas en hel massa smörja här också, men det är ingenting att höra efter. Det kommer väl kanske nån avlösning fram på vårsidan, men inte får vi fara hem för det. Vi får bara flytta en bit bakom fronten, för att vila, så går det nog till.

Ser att du håller på och spara ihop jobb åt mej tills jag kommer, det är ju bara rätt, hoppas bara att jag inte dröjer för länge. Det skulle ju ha varit väldigt roligt, om jag fått sett huru våran Nasse ser ut så här nyss före avlivandet, men när maten är slut så är det ju ingenting att göra åt den saken.

Angående slakten så var det dumt, att jag inte förrut nämt om att du skulle höra efter hos Erik att få hålla till i bryggstugan. Det hade gått bra att avlivat och skjutsat grisen dit för vidare behandling. Om han skulle leva när du får brevet så föreslår jag du gör så, (svårt o värma vatten ute i den är kylan).

Vedkapningen får du också spara med så länge det går.

Du kan ju försöka höra på hälsn. från neutralitetsv. på onsdakväll och höra efter om det kommer nån hälsn. från mej, var bara några utan hälsn. som fick komma med så jag vet inte om min är med, skulle den inte vara det så vet du att jag har hälsat då i alla fall. Tills vidare varma hälsn. till Eder alla och särskilt till dej älskling. Din Nisse.

I dag har jag haft så gott som fridag på grund av att det varit -30° kallt. Löjtnanten har också blivit förkyld så han föredrog att stanna i sängen, när fick höra hur kallt det var. Jag har till uppgift att gå och väcka honom om morgnarna nu för tiden. Han bor ungefär 1 km härifrån, så jag får ju en liten lagom morgonpromenad på det viset. Jag stiger opp ½ 7 och väcker honom 7.

Bringåsen lördag kväll. (Poststämplat Kyrkås 4 2 1940, permisväntan, vedkontrakt, "kohyra", om kylan)

Käraste min Nisse!

Tack ska du ha för brev. Får väl försöka klottra en liten stump på ett svar nu, fast det är liggdags för länge sen egentligen. Fast för närvarande är jag smått tveksam, om det är lönt att skriva eller ej, för jag går ju och väntar dej hem varenda dag och vet ju inte, om mitt brev kommer att möta dej på vägen, eller om du hinner få fram det innan den utlovade permissionen börjar.

Jag hade ju tänkt skicka dej ett litet matvarupaket också, så nu går jag även och grunnar på om det

borde avsändas eller ej. Blir du kvar till bortåt mitten av månaden kunde det ju behövas, att du finge något gott att gnaga på under väntetiden, men kommer du med det första så vore ju bättre att spara "krubbet" att utfodra dej med vid hemkomsten. Jag dröjer väl ett par dar, så borde jag väl hinna få lite bättre klarhet om, hur det blir med permissionen.

Ja i eftermiddag har Lasse i Skjör varit hit som representant för skogsägareföreningen och skrivit kontrakt om 75^m ved, så nu kommer väl 240 kr i förskottslån med posten så småningom, och sen är det bara att sätta i gång med huggning och leverans. Så nu är väl den saken "kirrad" i första hand åtminstone, hoppas nu bara att det inte klickar på någon punkt senare vid verkställandet av kontraktets bestämmelser.

Faster Karin kom hit och hälsade på mej i går och förärade mej en skvätt råmjölk med anledning av att min "sommargäst" Saga nedkommit med en välskapt oxkalv. Hon har fem stycken brorsöner i neutralitetsvakten däruppe, faster förstår inte "Saga", alla tre bröderna Jacobsson i Bye, och så två före mej obekanta söner till "Petter bror" i Brunflo. De hade skrivit och tiggat kaffebröd av henne, så hon satte i gång med storbak och skickade paket med bullar och kakor till dom allihop. Det är tydligen flera neutralitetsväktare än du, som är sugna på något gott hemifrån.

Härhemma må vi ungefär som vanligt, men det är ruskigt kallt fortfarande, i morse var det -30° ute och +3° inne (har nämligen kompletterat köksmöbeln med en termometer från Tempo nu, men den håller sig tyvärr oftast på ganska låg nivå.) I lagårn har jag ingen termometer, men korna och kalven såg lite lurviga ut, så det var nog inte vidare varmt där heller.

Nasse börjar bli ganska tjock och tung på foten nu, och potatisen och gröpet är snart slut, så man måste väl snart börja räkna hans återstående livsdagar.

Det har blivit söndagsmorgon nu och jag får nog avsluta skrivandet om jag ska få i väg det med posten. Det är nästan gruvsamt att ge sig av på byn för det är -30° kallt, men vad gör man inte för den man älskar, heter det ju. Varmaste hälsn. o pussar. Din Karin

Söndag den 4/2 1940. (från Karin, väntan, familjebidrag, egna o andras födslar)

Älskling!

Har redan varit till posten med ett brev till dej i dag och då fick jag ett i stället, så nu får jag väl ta till pennan igen. Tack ska du ha förresten, för det brevet. Det var otåligt väntat som alla de andra.

Jag hade faktiskt gått och väntat dej hem kring den här helgen, men nu ser jag av brevet att du ännu inte kan meddela när du kommer. Nästan så jag tappade humöret vid den underrättelsen, man blir smått nervös av att gå i spänning och vänta, utan att veta när det blir. Men som du skriver att jag inte skall inställa paketkorrespondensen än, så skickar jag nu lite att gnaga på ifall väntan på permissionen skulle bli lång. Det är ju synd om du ska gå och vänta på paket, utan att få något, då riskerar jag hellre, att det inte hinner fram förrän du farit. Men kläderna få väl vara, när du i alla fall ska komma snart, så lär du väl klara dej med det du har till dess kanske.

Jag fick kvittera ut 26 kr. och 50 öre i familjebidrag också, när jag var till posten, så nu är jag ju inte alldeles utan pengar heller. Skall väl endera dagen betala din cykelskatt att börja med. Kommunalskatten skall betalas lite senare i månaden, och jag lär nog klara den med som det ser ut.

Jaså Hilding och Isa ha fått sin tredje arvinge nu, det har ingen brytt sej om att tala om för mej förut. Den här adressen tycks vara glömd nu sen dom fick reda på din nya, så jag tror jag glömmer bort att fara med gröt också. Hade nog tänkt fara och hälsa på Greta men det tar så lång tid och är så svårt att vara hemifrån en hel dag, när det är så här kallt, det blir utkyllt, särskilt i köket, bara om jag

måste fara till stan på några timmar, och även om Ellen eldar åt mej under tiden, så blir det ändå inte detsamma som om man fyrar på för fullt hela dagen.

Det är förfärligt svårt att få upp temperaturen i köket, begriper inte vad det kan bero på. Jag brukar vara uppr och elda till bortåt elva på kvällarna, men ändå hinner den sjunka på natten, så mina småkaktusar i fönstret ha frusit. Men så är det ju inte måttligt kallt ute heller.

I lagårn ser det isigt och kallt ut kring väggarna också trots flitigt eldande, så jag hoppaslivligt att det blir lite bättre väder snart, inte minst för din del, som väl inte heller har det så varmt därute vid polen.

Nu ska du inte av all den här klagolåten tro att jag går och fryser för jämnan för det gör jag ju inte precis, och inte har jag varit så särskilt förkyld heller. Och på nätterna bäddar jag ner mej i massor av filter så jag har det varmt och skönt.

Det blev avbrott i min skrivning ett tag, för jag fick besök av Erika i Lars-Ers, som kom för att hälsa på mej och se hur vi bodde, hon har ju inte varit hit förut sen vi flyttade in. Hon var rund och språksam som vanligt och talade bl. a. om att Astrid och Calle hoppas få en arvinge till våren. Åter en påminnelse om att vi bli på efterkälken med nativiteten du och jag, men vi har ju inte varit gifta i 15 år ännu, så vi kan väl hinna vi med. Som det nu är, så är det nog bättre att inte ha någon liten att passa och ha bekymmer för, det hade nog blivit svårt att klara det hela på egen hand då. Visserligen har jag ju ett par ungar hängande omkring mej på dagarna numera, men dom behöver ju inte jag bekymras för så mycket.

Apropå det så ha vi tagit några kort på den Nilssonska familjen, mej inbegripen, med en kamera som Olle och Ellen äger. Jag hade tänkt förvärva mej något av dem att skicka dej, så du fick bekanta dej med sällskapet, men det får väl vara tills du kommer hem och får göra det i verkligheten nu.

Och nu får jag nog avsluta min skrivning också, vi får prata vid så mycket mer när du kommer hem. Varmaste hälsningar, pussar o kramar! Din Karin.

Påminnelse om efterkälken med nativiteten och problemen med vinterkylan.

**Måndakväll den 5/2 -40 (från Nisse, frankerat Fäلتpost Rek,
permisrykten, bastu,scharlakansfeber)**

Min egen kära lilla gumma!

Mitt allra varmaste tack för brevet jag fick i går samt paketet i dag. Nu har jag bara, att äta och må gott några dagar igen. Har förstås redan smakat fettisdasbullarna i förskott, men det var ju så pass många så dom räcker över fettisdan ändå, å goda var dom. Skickade i gengäld iväg ett klädpaket i lördags, hoppas att det kommit fram. I går var jag iväg och letade rätt på Gretas Nisse för att se o höra huru han hade det. Han mätte förresten inte riktigt bra, han har hjärtfel, så han tänkte försöka få komma härifrån, få se hur det går. Skulle hälsa till dej när jag skrev sa han.

Har i dag varit ut på en liten skidtur, och nu i afton har jag gjort om ett par skidor åt en grabb här. Men jag hade så primitiva verktyg så de blev förstås inte så fint, men det är heller inte så noga.

Förövrigt mår jag som vanligt, går och väntar och längtar efter att få fara hem, men det får smått med den resan, vet inte ännu när det blir.

Första kontinenten ska visst få fara den 12 men det var inte säkert att någon härifrån fick fara då. Det är väl mest troligt att jag inte får fara förrän i senare hälften av mån., så du kan nog känna dig trygg än på ett bra tag.

Fick just nu höra den otrevliga nyheten, att charlakansfeber härjar i en del förläggningar

häromkring, hoppas, att den inte kommer till våran förläggning, för då blir det nog ingen hemresa utav.

På lördag var vi iväg o badade igen på samma vis, som förra gången, träffade då en Kyrkåsbo igen som kommit hit för fjorton dagar sen. Det var Elov i Kläppe, han har legat i Östersund förut.

Skickar nu lite pengar till skatten, sänder bara 20 kr. den här gången utifall att brevet inte kommer fram så blir det inte så mycket att förlora.

Det börjar nu på bli slut med stoffet igen så jag får väl lägga upp för denna gången, med de allra varmaste hälsn. och fettisdaspussar i efterskott, samt ännu ett hjärtevarmt tack lilla älskling för godsakerna. Din lilla gubbe.

Hälsa dom övriga också ingen nämnd och ingen glömd.

Tisdag den 6/2 (från Karin, tackar för olympiadenäsdukar och lortklädespaket, betalat mc-skatten, kärnar smör)

Älskade lilla gubben.

Tack så hjärtligt för dom fina näsdukarna och lortklädpaket, som jag fick i kväll. Roligt att du kom ihåg mej med present och intressant att ha näsdukar från Helsingforsolympiaden, som inte blev av. Men nu ångrar jag buttert, att jag inte skickat dej den andra omgången med flanellunderkläder som jag har liggande, så nu måste jag nog skynda på och försöka få iväg dem med kvällsposten, när jag ser att dina tjockaste är med bland lortkläderna. Har ju gått och väntat dej hem och tänkt att du hann få dem då, och väntar gör jag ju fortfarande, men jag är också rädd att du skall gå och frysa ifall det dröjer med permissionen.

Undrar hur du haft det på fettisdan då, lilla älskling? Jag har bara haft det som vanligt och dessutom suttit och vispat en tjurig gräddskvätt i hopp att få smör av den, men än har det inte lyckats.

Har haft posttur också och passade då på att betala din motorcykelskatt, så nu är den saken klar.

Och nu måste jag iväg till posten igen, om du ska få dina varma underkläder så fort som möjligt. Jag får skriva mer sedan, och så hoppas jag ju att du ska komma hem snart, så vi få talas vid.

Varmaste hälsn. o pussar! Din Karin.

Onsdagskväll den 7/2 -40 (Nisse om vedhuggning, kylan, permis mm)

Min lilla Kajsa!

Tack för brevet jag fått i dag. Ser att du går i väntans dagar, d.v.s. att jag ska uppenbara mig på arenan. Du må tro att jag också väntar och längtar efter den dag jag får sätta min fot inom hemmets tröskel. Men tråkigt nog så ser det fortfarande mörkt ut, på att denna önskan ska gå i uppfyllelse. Den så mycket omtalade permissionen har nu ytterligare framskjutits, så nu får säkert ingen härifrån fara, förrän i slutet på denna, eller början på nästa mån.

Det är bara klatter med lyset här i kväll, har nu slocknat för andra gången så nu har jag letat fram en liten talgdank som jag sparat sen i julas och tänt på, tur att jag hade den kvar eljest hade jag inte kunnat skriva något brev i kväll.

Det var just nu utsändning från neutralitetsvakten också, så nu gick vi miste om de också den här gången, brukar eljest höra på de varenda gång, å de gör ju du också.

Ser att du även ordnat den ekonomiska sidan av vedhuggningen hoppas det ordnar sig i fortsättningen också.

Hade ju varit väldigt lämpligt om jag fått komma hem nu snart och hjälp dig lite med ett o varje. Undrar om det är några särskilda föreskrifter i kontraktet, när veden ska vara huggen o levererad. Men det är väl knappast möjligt få nån vedhuggare nu under den strängaste vintern.

Hade ju tänkt det vore lämpligast att Olle toge på sig de där, genom att han bor hos oss, och även är att lita på, eller vad tycker du?

Ja är grisen stor nu så får du väl ta o slakta den när du anser det lämpligt. Det var ju på tal förrut att vi skulle sälja halvan å det är väl bäst så. Du orkar väl knappast äta opp en hel gris nu när du är ensam, å det kan ju dröja länge än innan jag kommer hem och hjälper dej o kåkar, så du får försöka ordna allt till det bästa så gott det går även i fortsättningen.

Men det var ruskigt vad du måtte ha det kallt därhemma. Huru har du det med veden. Det är ju sjutton att jag inte kan få fara hem o se om dej lite, men jag hoppas att Olle kan sköta om vedboden, han får väl gå till skogs o leta nån torrved å blanda ut med den råa, anar att björkveden är slut nu, så kallt som det varit hittills.

Hoppas du fått fram Rek jag skickade. Bäst du sänder en omgång underkläder när det passar även lite matnyttigt är det bäst du fortsätter med. Rökt fläsk behöver du inte köpa o skicka för sånt brukar vi få ibland. Är nu slut på arket å jag tror inte det är lönt börja med något nytt i kväll det får vara till en annan kväll. Kära hälsn. o pussar din Nisse

Ja bli nu inte alltför lessen lilla älsklingen min för att jag inte kommer hem nu, såsom jag hoppades, ty jag är lessen för de själv. Men har det gått 2 mån så ska de väl kunna gå en till också fast det känner på många gånger. Har ju fortfarande bara lättsamma dagar, är ute och åker skidor lite för ro skull, ska visst börja med lite skjutövningar endera dagen. Har varit skapligt väder nu några dagar, hoppas det blir bättre o bättre. Hälsa dom andra också.

Ytterligare förskjutningar i den utlovade permissionen.

Bringåsen den 8/2 1940. (kalsongtvätt, Karin K o Per-Erik, Lill-Ottos verktygslån, Lasse-farbror 70 år, R Cederbergs jakt)

Käraste lilla gubben min!

Det är tyst och fridfullt i kåken nu, familjen häruppe tycks redan ha kojat och Tusse har tuppat av i spiselvrån, så jag tänkte nu ta min tillflykt till penna och papper i och för en pratstund med dej.

Men jag känner mej frusen och slö jag med så det kan hända, att jag inte blir vidare språksam och under hållande heller. Har för säkerhets skull slagit mig ned vid diskbänken med några vedträn inom bekvämt räckhåll, spiselhörnet är nnog gästa platsen för en frusen stackare i dessa bistra tider.

Jag går ju och väntar dej hem dag efter dag nu, men ännu har jag inte fått det utlovade meddelandet om din hemkonst, så det lär väl vara att knalla på med skrivandet ett tag till. Tänkte att jag skulle fått höra av dej i kväll, men det blev tyvärr inget brev alls det.

Har hållit på tvätta dina tjocka underkläder i går och strukit dom i dag, så nu är dom fördiga att tas i bruk igen. Tyvärr blev dom inte lika ”tjusiga” som nya, de rödbruna stänken på den fina blixtlåsskjortan färgade av sig, så den blev lite flammig både här och där, och dom omämnbara såg lite tunnslitna ut på ett särskilt lortigt och utsatt ställe, så jag ansåg det säkrast att redan nu placera en lapp däröver, men sin egenskap att skydda dej för kylan hoppas jag de har i behåll i alla fall, och det är ju huvudsaken.

Jag skickade dej ju i tisdags en ny omgång som du väl fått fram nu, så dom här få väl ligga tills du kommer hem, eller hur?

Apropå tisdags, så fick jag beskåda Nisse och Karin Karlssons nyfödda ättling i tisdags kväll, när jag var ner och postade paketet. Han, d.v.s.ungen, förvaras på övre våningen på "Berget", så han har varken synts eller hörts till, men nu bjöd pappa Nisse själv, som var där på besök, mej att gå med upp och titta på underverket, och det hade jag naturligtvis ingenting emot. Det lilla livet såg ju ganska näpet ut, röd och rynkig som vanligtvis i den åldern och redan försedd med Nisses ljusgula tjusarlockar på skulten. Men så såg också pappa Nisse stolt och strålande ut, ungefär som en liten pojke som fått en rolig leksak. Per-Erik ska visst grabben heta förresten.

I går hade jag besök av "Lill-Otto" på Nyhem också, nå du tro. Det var dej han sökte egentligen, Amanda Hägberg hade inbillat honom, att dlu redan var hemma på permission. Han driver det med skomakeri nu kantänka, och hade fått beställning på ett par tussar, därför kom han hit för att låna grejor, det var dom där pålägggen du brukar ha på lästerna, som han inte trodde sig om att kunna åstadkomma själv, och helst hade han velat låna ett par läster också. Jag kände mej smått ilsken invärtes och tyckte att skulle karlen vara skomakare så borde han väl först se till att skaffa sig som nödvändiga tillbehören också, så jag lät kanske inte alltför tillmötesgående, men vågade inte alldeles neka heller. Lyckligtvis hittade vi inte det rätta lästerna, men "plösarna" eller vad jag skall kalla dem, tog han med sig. Men han lovade genast återställa demn när du kom hem.

Fick brev från kusin Hans-Erik i Odenslund också i går. Han skrev, att det var tal om att syskonbarnen skulle lägga ihop till en länstol att uppvakta farbror Lsasse i Singsjön med på hans 70-årsdag den ss ds., och bad mej insända en femma, ifall vi ville vara med. Det lär väl vara att betala och så glad ut, Farbror Lasse är ju alltid hjälpsam och hygglig, så vi lär väl vilja vara med på ett hörn i uppvaktningen, eller vad tycker du?

Men nu tror jag det får bli godnatt med dej, älskling, och slut med pratet för i kväll, hinner väl avsluta det i morgon.

Hej igen! Nu är det redan fredag afton och jag får skynda mej att avsluta brevet för det är snart postdags. Rickard Cederberg har just varit hit och betalat 20 kr för jaktarrendet vilket härmed tacksamt erkännes. Jag bjöd honom på kaffe också som tack för pengarna, och han hade språklådan i ordning som vanligt, så nu har jag inte mycken tid kvar att skriva på. Inte mycket papper heller för den delen och knappt några fler nyheter att tillägga heller. Hoppas du kommer snart, så vi få språkas vid lite bättre. Varmaste hälsningar och pussar från din egen Karin.

Lördag den 10/2 -40 (Nisse förkyld, skidtävlande, försenad permis)

Älsklingen min!

Ska nu försöka rita till några rader eftersom det nu gått ett par dagar sen sist jag skrev. Nån särskilt stor skrivlust har jag inte just nu, emedan jag känns inte riktigt kry. Är frusen olustig, samt snuva, så jag snyter och nyser i ett kör.

Det har blivit omslag i väderleken också, inte mer än -5° i dag. Men det blåser i stället och det är sämre än då det är riktigt kallt men lungt. I alla fall så ska du ha hjärtligt tack för paket med brev som jag fått i dag. Det tycks ha tagit lång tid på sej efter vägen den här gången, men det kom ju fram ganska lagomt ändå. Gjorde slut på tårtan och sista bullen i går, så jag gick faktiskt och väntade på paket i dag. Och glad blev jag att det kom så nu ska jag ligga inne och må gott i morgon så blir jag nog kry igen.

Vi var ute på isen och hade exersis på skidor ett par tim i morse, det är det enda jag gjort i dag. I går hade vi en liten skidtävling här i och för uttagning till en stafetlöpning på 4 x 8 km, som går av

stapeln i morgon här på staben. Nu måste det visst vara bara halvdåliga åkare på våran pluton, ty jag gick in som god tvåa, och du vet ju på ett ungefär huru jag är att åka. Nu blev jag förstås uttagen i laget, för att åka första sträckan, men jag får nog avsäga mig det uppdraget, ty jag lär nog inte bli i form i morron, och då är det onödigt å slita ont, jag är även rädd att vi har mycket små chanser å klara oss på någesånär bland ett helt regm.

Vi har ju också fått träna alldeles för lite mot dom övriga, så det blir nog som sagt en reserv som får rycka in i mitt ställe, jag har ju laga förfall, när jag är dålig, så det går nog bra.

Ja min hemresa är ännu lika obestämd, som förrut, så det är väl bäst att inte tänka så mycke på den ännu, får bara hoppas det klarnar så fort som möjligt.

Synd att du skulle bli narrad att gå o vänta på mej, men det rår jag ju förstås inte för det är ju på högre ort, som bestämmer över oss nu som du vet.

Har nu haft uppehåll ett litet tag för att äta middag, som i kväll bestod av mackaroner o fläsk, samt en fettisdasbulle och varm mjölk, ovanligt ska jag säga.

Känner mej nu bättre sen jag blivit varm invärtes ska bädda ned mej ordentligt nu sen jag skrivit färdigt. Tror förresten jag slutar nu och kryper till kojs fast kl. inte är mer än lite över 7. skriver väl mera sedan. Erik O. hälsar, bjöd honom smaka av tårtan. Kära hälsn. pussar o kramar det ska du få bara jag kommer hem, din Nisse.

Bringåsen, söndag kväll. (11/2 -40,utan datering, vedkontrakt, kommande grisslakt, skidtur till Kläppe mm)

Käraste lilla maken!

Får visst ta och skriva lite till dej nu på kvällskräken, så det inte blir alltför långt mellan rapporterna hemifrån. Jag har ju gått länge nu och väntat på att få se dej så vi fick avhandla saker och ting muntligen, men när det lessamt nog tycks dröja med permissionen, är mu ingen annan råd än att ta till pennan igen.

Tack ska du ha för reket och det andra brevet som jag fick igår. Här ha vi gått och sparat ihop jobb, som du skulle komma hem och hjälpa till med hade nästan tänkt att både vedkapningen och grisslakten skulle få anstå, tills du kom, men dröjer det länge så vet jag inte o det går spara, så du kanske klarar dej undan.

Björkveden har ju som du mycket riktigt antog, tagit slut nu, men det fanns ju kubbar utanför vedboden, som Olle har kastat in och kluvit, och fast en del av dem var rätt murkna och dåliga, så har jag dock haft rätt så skaplig ved att elda med hittills.

Vad grisen beträffar, så lär han väl ha kunnat bli en smula större också, men potatisarna som är kvar i källarn är lätt räknade nu, och gröpe har jag redan måst förskaffa mej lite till från Erik, så jag antar att jag måste få nassen avlivad inom det allra närmaste framtiden. Hade hoppats att du skulle hinna hem och hjälpa mej ordna saken, det blir ju lite besvärligt att värma skållvattnet och det ena ned det andra, men det lär väl få gå på något vis.

Såg i föreningsbla't att fläskpriset dalat en tioöring just nu och det var ju lite opassligt med tanke på att vi tänkte sälja halva, men för den skull lär det ju inte vara lönt att spara grisen till bättre tider.

Det har blivit måndag nu och jag fortsätter där jag slutade i går kväll. Blev för trött att fortsätta då, ty det blev ganska sent, innan jag fick tid att börja skrivningen. Efter mycket gruvande vågade vi oss nämligen ut att "fältsporta" (som det ju heter nu för tiden) Ellen och jag, och detta jämte bestyren med kreaturen och "våningen" tog mest hela dagen i anspråk. Olle fick iföra sig

vardagsbyxorna och stanna hemma för att passa eldningen och ungarna, och så skrudade sig Ellen i hans skidbyxor och dina skidor och så terrängåkte vi via Kyrkbyn till Kläppe, där jag hade ett sjukbesök att uträtta hos Andreas Persson. Där fick vi kaffe med kondistårta t. o. m. , vi måtte visst ha kommit på nån bemärkelsedag, fast dom ville inte tala om, vad den gällde.

Sedan för vi till Anna och Ecke och där fick vi middag och sen slapp vi inte undan förrän vi druckit kaffe och doppat en gång till också, så vi var trinda och oviga mer än någonsin, när vi masade oss hemåt igen. Men man blev nog inte sämre av att ut och röra lite på sig i friska luften ett tag, det blir bara att man håller sig hemma nuförtiden, så man tyckte faktiskt att det är bara besvärligt att gå bort nånstans. t. o. m. syjuntorna är slut nu, men det är en särskild historia som jag skall berätta utförligt en annan gång.

Angående den blivande kastveden, så står det i kontraktet att den skall levereras vid landsvägen senast den 30 juni 1940, men det hördes på Lasse som det inte var så så farligt, om det inte hann bli färdigt till dess heller. Olle har ju liksom lovat att åta sig huggningen framdeles, bara han inte får något förhinder, och det kan även tänkas att gubben Engström kanske kan komma tillbaka också, bara det blir mindre snö. Han är ju lite ofärdig och har svårt att ta sig fram i lös snö, så han har annat småjobb hemma i Trångsviken nu.

Råkade häromkvällen i mörkret puffa väckarklockan i golvet så hon befinner sig ”sjukskriven” hos urmakarn nu, och jag får vakna efter gehör på morgnarna. Men det har gått ganska bra det med, hittills åtminstone. Jag träffade Alva också, när jag var till stan en dag, var ju skyldig henne ett kondisbesök sen i fjol nån gång, så jag måste ju passa på att göra mig oskyldig då när vi träffades på stan. Dom gick som jag och väntade på att ni skulle bli hempermitterade och hon räknade just ut, att dom skulle ta Erik med sig och komma och hälsa på oss, när du kom hem, hon antog nämligen att ni båda skulle få fara hem samtidigt. Hoppas att ni äntligen får komma snart och så att ni inte hälsar på i dom andra förläggningarna så ni bli smittade av charlakansfeber, för det skulle ju vara förskräckligt.

Jag såg en skymt av svåger Otto också, när jag satt i bussen för att fara he, han såg lurvig ut, för utom sina övriga gubbfasoner hade han nu lagt sig till med en borstig mustasch som inte var fager att skåda, vad den nu skulle vara bra för. Träffade honom aldrig, för han kom aldrig in i bussen. Den var tämligen fullsatt, så han brydde sig väl inte om att åka med.

Men nu ska jag tänka på att avsluta det här brevet, så jag får lite kvar att skriva om en annan dag med. Har gjort iordning en liten ask med matnyttiga ting, som jag också tänker stoppa ner brevet i , hoppas det smakar var på sitt vis. Och hälsa min vikarie i sängen. Alla härhemma hälsa också. Varmaste hälsningar och pussar från din egen Karin.

Alva (Ekbom) Olsson "på kondis" samt systern Anna och Ecke i Kläppe

Söndakväll den 11/2 -40 (fr Nisse, hempermis oklart, skidtävling)

Kära lilla gumman min!

Det kan nu hända att du får 2 brev på samma dag, men det har ju hänt förrut, så du lär nog stå ut med läsningen. Jag skickade nämligen iväg ett i morse, men jag är inte säker på att det går nån avgående post härifrån på söndagar, så därför kan det ju hända, att dom här 2 kommer att göra sällskap.

Men jag överraskades med ett paket till i dag med ineliggande brev, så jag får nu tacka så innerligt hjärtligt för de, tack ska du ha. Lilla älskling. Bussigt att jag fick de här varma underkläderna, är visst inte utan, men jag har saknat dom jag skickade hem.

Ser att du fått hem lortkläderna å det var ju bra, så hinner du nog tvätta opp så jag får byta med dej, när jag kommer hem. Om jag har lite tur och allt går efter beräkning, så kanske jag kommer omkring nästa helg. Kanske på söndagkväll, man det är bara ryktesvis jag hört detta, så vi får väl ta det med en viss reservation.

Mår nu bättre än när jag skrev i går, så den värsta snuvan har nu gått över. Blev så jag slapp vara med på skidtävlingen i dag som tur var, men jag var ute och tittade på ett litet tag.

Det har varit så gott o fint väder i dag, bara ett par tre gr. kallt. Det gick även bara dåligt, som jag förrut trodde för vårt lag stannade på 18. plats 21 lag som åkte.

Det fanns många storåkare här fast en del farit på S. M. Elias åkte på dagens bästa tid och fick vara med om andra lagpriset. 7. komp. tog första. Förövrigt träffade jag en hel del bekanta från olika håll, men det skulle väl uppta för stor plats att uppräknat allesamman, det kan vi alltid tala om när vi råkas.

Nämde visst i något föregående brev om att charlakansfeber härjade häromkring, men det är nog inte så farligt, ty det har inte hörts något omet nu på sista tiden, så det är väl inte så mycke att oroa sig för.

Har nu under tiden jag skrivit de här, kommit det meddelandet att ingen härifrån får fara hem nästa helg så det är nu bäst att inte yttra sig mera i den saken förrän jag fått klart besked, hoppas nog få veta i så god tid att jag hinner meddela i förväg.

De var ju roligt höra att du gillade näsdukarna, det var lite men välment förstår du.

Du undrar även hur jag hade det på fettisdan, å det var bara som vanligt, tror förresten det var bara jag som visste om den dan, å det var tackvare tårtan och bullarna jag fick från dej.

Måste nu sluta för den här gången igen för det börjar på bli kallt om benen att ligga och skriva, fönstret står öppet för vädringens skull förstår du, åså är det snart liggdags också, skriver mera sedan. Varmaste hälsn. pussar o kramar din gubbe.

Torsdakväll den 13/2 -40 (fr Nisse, permis klart, lillOttos verktygslån mm)

Älskade lilla Gumman!

Tack för brevet jag fick i går, tänkte det var bäst o spara tills i dag med att besvara, så kanske jag hann få med lite mera nyheter.

Ska väl först som sist tala om den glädjande nyheten att jag far hem nästa tisdag, så den här tiden då sitter jag nog på tåget på väg hem.

Det är 10 st härifrån som får fara då och jag råkade vara en av dom lyckliga, hade man då sluppit fara hit tillbaka igen, men man får väl vara glad för de korta dagar man får vara hemma. Det blir 10 dagar med resan inberäknat.

Ja du får som sagt vänta mej hem på onsdag kväll någon gång vet inte vilken tid tåget kommer till Ösd så jag vet som sagt inte om jag hinner med någon buss, men jag har ju cykeln kvar så det ordnar sig alltid vara man kommer så långt. I dag och förra natten gick jag på vakt igen är förresten även en hel vecka sen sist, så det var ju inte så farligt, men det har varit ganska kallt i dag, ser ut som det tänker komma en ny köldknäpp igen. Det är lite opassande för oss just nu, ty torsdanatt ska vi ut och ligga i tält påstås det, det är för övningens skull dom hittar på sådana dumheter. Men för en natt lär det väl alltid gå även om det skulle vara lite kallt.

Jaså den här lille Otto kommer och vill låna grejor. Har ju talat om förrut att jag inte har någon lust att låna bort mina verktyg, ska han hålla på klattra med skor, så får han också skaffa sig egna grejor. Det har jag fått lov o göra å det vet du ju att man vill ogärna mista det man arbetat och slitit ihop. Det är även högst ovanligt att man får igen det man lånar ut, och händer det, så är det för det mesta mer eller mindre skadat, så det är bäst o säga stopp för den trafiken medsamma. Men de kan vi tala mera om nu när jag kommer hem.

Det var bra du fick jaktarrendet även i år, det är ju en slant så gott som till skänks. Ävenså presenten till Lasse fabro lär nog också bara vara på sin plats, fastän förtjänsten är dålig.

Apropå de så fick jag brev från Hans i Singsjön i dag, han bad mej hälsa till dej när jag skrev. Han mår bara gott, står i och lagar mat och såg med tillfredsställelse, att samtliga som åto, blev tämligen feta. Tror jag får avsluta brevet nu ty jag börjar på få så ont i ryggen av att ligga på magen o skriva, vi får språkas vid dessto mera när jag kommer hem, till dess varma hälsn. o pussar din egen gubbe

Skulle det eventuellt bli någon förändring skriver jag igen, det kan ju hända jag hinner skicka ett brev till också innan jag kommer.

Tisdag kväll (15/2 -40 Karin om ansökan vedhuggarpermis)

Käraste lilla Nisse!

Hur står det till med dej? Har inte fått något brev på flera dagar, du måste väl inte ha blivit sjuk?

Men nu ska du få höra att jag har något viktigt att meddela dej. Det gäller ingenting mindre än en chans att komma hem till mej inom en inte alltför avlägsen framtid, ifall du vill. Du förstår att Paul Norling sände bud efter mej i dag, så jag har just varit där nu. Han tyckte som så att eftersom vi anmält ved, som skulle huggas och köras fram, så borde du försöka få komma hem och jobba med den själv, istället för att ligga kvar och slöa till däruppe, och här får du nu de nödvändiga blanketterna och intygen. Det två tomma blanketterna behöver du bara fylla i själv, när arbetet skall ske på egen skog. Dessutom skulle du visst av höga vederbörande där du är, komma att få en blankett till att ifylla den gäller den där ”anmälningsskyldigheten som Statens arbetsmarknadskommission och militära myndigheter kräva”, som det står på ena blanketten.

Nå vad säger du om det här nu då, älskling? Tycker du det är gruvsamt att bli skogsarbetare hemma hos frugan, så du föredrar att ligga kvar och ta det lugnt däruppe, eller vill du använda dej av den möjlighet som bjuds? Jag hoppas det senare och så naturligtvis att ansökningen beviljas av dem det vederbör.

Och med denna fromma önskan vill jag sluta nu och ge mej iväg till posten, det blir nog många

ansökningar av det här slaget, så det är väl bäst att få iväg dem med det snaraste.

Skriver mer här jag får något brev från dej. Hjärtevarmaste hälsningar från din förhoppningsfulla fruga.

Bringåsen Torsdag (Frankerat Kyrkås 15 2 1940, bl a om grisen, John Vadsby)

Älskling!

Tack så hjärtligt för de bägge breven jag fick i går och som jag väntat på i flera dagar. Nu fick jag två stycken samtidigt, så då blev jag förstås glad igen. Våldigt vad det drar ut på tiden, med den utlovade permissionen, halva februari har gått nu, utan att du bebådat din ankomst, och inte hörs dom andra pojkarna i byn ha bättre tur heller, allihop väntar på dom, men ingen tycks ha kommit än. Endast Haldo Enarsson hördes vara välunderrättad i saken, jag råkade träffa honom på handeln för nån vecka sedan. Harry Enarsson skulle komma hem precis den 15, sa han, och den 8 mars skulle ni få avlösning, för Harry hörde till regementsstaben, så hans uppgifter var inte att betvivla som det hördes.

Jag tillät mig dock att göra det i alla fall, för det låter ju lite underligt att ni skall få avlösning bara nån vecka efter permissionen. Förresten har visst Enarssons själva börjat tvivla med, för dom lär ha skickat ansökan för att få hem Harry att hugga ved, vilket dom väl knappast behöft, om han i alla fall skulle ha kommit hem den 8 mars.

Apropå det, så har du väl fått fram papperen jag skickade angående ledighet för vedhuggning? Du lämnar väl in dom så fort som möjligt också, eller hur? Kanske om det vill sig väl så slipper du fara tillbaks efter permissionen också, för nog vill du väl hellre stanna hemma, om det går? Jag tror inte den där ledigheten behöver tas igen heller, så du kan riskera att få extra inkallelse till sommarn av det. Dom tänkte viss försöka få hem några av pojkarna nere i byn också att hugga ved.

Erik har fått hit John till hjälp med vedkörning och sådant. Han är nämligen fortfarande fri från militärtjänsten och lär väl så förbli så länge det inte blir allvar av, tack vare att han tillhör Röda korset som sjukvårdare, och dom har väl inget att göra nu.

Kan tala om att nu har grisen slukat all vår potatis , jag tog in sista hinken i morse. Och lever och äter gör ha fortfarande och måste väl så få fortsätta till nästa vecka, det fanns visst ingen slaktare tillgänglig nu. Men jag erinrade mej farbror Hans löfte från i höstas, om att vi skulle få potatis om vi fick lite, så jag gick dit i dag och fick mig en spann till skänks. Skulle visst inte vara så fina, men duger väl alltid åt grisen.

Var till Per-Karls på junta i går kväll. Skrev visst en gång att dom var slut, men nu tycks dom återuppstå, bara med den skillnaden att Fru Vadsby dragit sig tillbaka. Vi lär ha fallit i onåd både jag och Elsa, men det hinner jag berätta närmare om, när du kommer hem.

Hjärtevarmaste hälsningar och pussar. Karin. Alla härhemma hälsar.

Torsdagskväll 16/2 -40 (fr Nisse, ansökan om vedhuggarpermis framskjuten)

Min kära lilla Gumma!

Tack för brevet jag fick i dag. Mår nu på någesånär, vore ju riktigt bra bara snuvan ville ge med sej, den var envis som synden, men har ändå inte varit värre, än att jag kunnat vara med på de

övningar som förekommit.

Det var även väldigt tur att jag fick de här intyget också i dag, ty i morron kanske det varit försent. Det är nämligen så, att dom som tänkte sig få fara hem på timmerhuggning skulle spara med hemresan nu tills dom fick sina papper klara. Detta i och för att slippa resa fram och tillbaka flera gånger i onödan, ävensom undvikande av en massa skrivelser från högre ort. Nu hade jag i det närmaste klart för hemresan den 20:de men jag var nyss opp till löjtis och språkade lite, å nu ska han ordna så att en annan som ska till Östersund får övertaga min billjett, det blir utbyte av namn, så det skulle nog gå bra. Han trodde även med säkerhet att jag skulle få tjänstledigt på de här intygen, och skulle det misslyckas så får jag ju fara hem dom här 7 dagarna ändå men det blir då i mån av dom sista omgångarna.

Så nu är det återigen omöjligt och säja vilken dag jag kommer, men jag har nu i alla fall chansen få stanna hemma lite längre än dom andra. Hade själv tänkt höra mej för om den här möjligheten nu när jag kom hem, men det var mycket bättre att det ordnades nu innan jag hann fara ty det hade nog varit sämre sedan.

Hoppas nu att det går vägen bara. Ska lämna in ansökningen i morgon blev för sent i dag, ty vi har varit ute på skidåkning i dag, har varit ute i skogen och orienterat oss fram, och det tog längre tid än beräknat. I gårdkväll var vi ute och övade bivack – o tältslagning, så då kom vi hem kl. 10. men det har de här dagarna varit bra väder bara lagomt kallt omkring -10° så det har gått bara bra.

Ja nu tror jag skrivandet får vara för den här gången, hoppas att jag snart får fara hem nu så får vi språkas vid så mycket mera. Du behöver ju inte tvivla på, att jag gör vad jag kan för att få komma hem till min lilla fruga även om det så blir för att hugga kastved.

Tillsvidare hjärtliga hälsn. pussar o kramar från din lika förhoppningsfulla Gubbe.

Tisdag den 20/2 -40 (fr Nisse, nattövning, köldrekord)

Min lilla käraste!

Jag förstår så väl att du väntar på rapport om min hemkomst. Skulle ju ha farit härifrån i kväll, om det inte blivit den här förändringen, genom intyget du skickade hit. Har ännu inte fått något besked om huru det går, och troligtvis blir det nog inte klart förrän i slutet av Febr eller början av mars. Hur det än går d.v.s. om jag får avslag så får jag inte fara hem förrän i mars. Det är nu 10 st. som far i dag, och nästa omgång blir den 29:de få se då om man får bli med då.

Jag håller nu på och rustar för nattövning. Vi ska ut och ligga i tält i natt å i morron blir det skjutning. Dom är lyckliga nu dom som får fara hem i dag, dom slipper nu vara med på dessa övningar. Det är på grund av dessa övningar som våran permission blir uppskjuten gång på gång, det var annars bestämt att en kontingent till, skulle fara den 23:de.

Jag får nu finna mig i att se p huru dom andra far, men jag får nu istället hoppas på att få stanna hemma lite längre i stället, när min tur kommer, å den som väntar något gott väntar ju aldrig för länge. Mår eljest bra nu snuvan är jag nästan fri från, så jag gruvar mig inte för att ligga i tält i natt. Är bra väder också i dag -10° bara fast det blåser lite om dagarna. Hörde i radion att det varit opp i -50° nånstans i Jämtland hoppas det inte var i Kyrkås.

Löjtnanten är fortfarande skral så han har legat nu ett par tre dagar ligger i dag också. Vi har därför haft det ganska lungt o fridfullt de här dagarna, fast ingenting att göra.

Tänker nu skicka det här brevet med en Östersundsgrabb som far i dag, så om det går bra så kanske du får det i morronkväll, i stället för mej.

Har nu hållit upp ett tag för att se om det skulle komma något brev med posten i dag, men så var inte fallet, tråkigt nog.

Har nu inte hört något från dej på 3 dagar, men jag förstår du tycker det inte förskylls skriva nu när jag ändå snart kommer hem, men ännu kan det som du ser dröja åtskilliga dagar, så jag tar gärna emot brev.

Du kan ju sätta avs: så kan dom returneras ifall jag åker lite hastigt. Kommer nu inte ihåg något särskilt att skriva om mera den här gången så det blir att avsluta brevet för den här gången, skriver mer sedan. Varmaste hälsn. o pussar från din Nisse. Hälsa dom andra.

**Bringåsen, tisdag. (frankerat 21/2 1940, vedkontraktlån,
läderräkningen, grisslakt, köldrekord)**

Älskling!

Tack så hjärtligt för brevet. Du har väl fått vänta flera dagar på brev nu, jag hade ju redan inställt korrespondensen med tanke på att du skulle komma hem i morgon, så jag inte skulle hinna nå dej med något brev innan du for, men när jag nu ser att du inte kommer än, så blir det väl att fortsätta korrespondensen igen. Det var ju snopet, att jag själv skulle fixa till det, så du måste uppskjuta permissionen, men lyckas det så du får stanna hemma, så är det ju enbart att glädjas åt i alla fall. Hoppas du kan meddela, så jag får veta när jag får börja vänta hem dej på allvar.

Bengt har också skrivit och bett Erik försöka "beställa" hem honom, det är nog många som vill fara hem och hugga ved nu.

På tal om ved, så har jag redan fått dom där förskottspengarna, så nu finns det slantar att förtjäna. Jag har satt in dem på Handelsbanken så länge, tänkte att det blev bättre ränta på dem där än på posten. Dom där pengarna räknas ju som ett lån från skogsägarföreningen, så vi får själva betala 4% ränta på dom.

Lite av dem "lånade" jag förresten och betalade vad som resterade på räkningen hos Neumans, men det tänkte jag att jag med lite sparsamhet skulle kunna "återbetala" till banken lite senare, när jag hunnit få mjölkslantarna och familjebidraget. Nu är du alltså "oskyldig" hos Neumans också och det är väl skönt, eller hur?

Dom blev så glada, så dom bjöd mej på kaffe, och det smakade naturligtvis, helst som det var över 30° kallt den dan. Enligt T. T. var det ju t.o.m. -51° på något ställe här i Jämtland, men det var lyckligtvis inte här i alla fall.

Du har väl fått fram paketet jag skickade i fredags? Du förstår, jag hade just postat det samma dag som jag fick brevet om att du skulle komma hem, så jag var så "brydd", om jag skulle ringa och be dem på posten att inte skicka iväg det, men så tänkte jag att det borde hinna fram så du kunde få det till matsäck på tåget hem åtminstone, och så fick det gå, så nu har du väl fått det eftersom du fortfarande är kvar.

Härhemma är allt väl, bara en av hönsen är lite skral, det har kanske varit lite kallt åt dem. Nasse lever fortfarande, men vi måste väl sätta i gång med avrättningen nå'n dag. Det är nästan "gruvsamt", när det är så här kallt, jag vet inte riktigt var slaktarn ska kunna hålla till med slakten heller.

I dag hade jag tänkt baka och rusta för att kunna ta emot dej på ett värdigt sätt, men nu måste det väl få vara ett tag till med den saken.

Och nu får jag väl sluta eftersom papperet tryter, jag hinner väl skriva flera gånger innan du

kommer. Hjärtevarmaste hälsningar, pussar o kramar från din Karin

Torsdag den 22/2 -40 (fr Nisse, fältskomakeri, permisväntan, bombningen i Pajala, grisslakt)

Älskling!

Hjärtligt tack för brevet, hade nästan uppgett hoppet om att få något mer brev så jag har gått o känt mig lite missmodig de sista dagarna. Men jag vet ju också orsaken till dröjsmålet å däri har jag väl själv största skulden, men jag rår ju inte föret jag heller, som du vet. Men är nu i den ställningen, att man får finna sig i vad som helst, men är nu ganska van vid förhållandena så det går ju ganska bra.

Vet ännu ingenting om huru det går med permisionen det går bara sakta och långsamt. Men vackert väder är det i alla fall, särskilt i dag, strålande solsken med 20° kyla. Går vakt det här dygnet började i gårdkväll. Har nu bara ett pass kvar.

Har även varit till skomakarn i dag för att få mina tussar lagade, och även för att se huru ett fältskomakeri tog sig ut, men det var inge vidare att skryta av. Ett litet sotigt rum inhysande både skraddare sadelmakare och skomakare. Lånade hamare å spik och lagade mina skor själv, ansåg mig stå ett pinnhål högre än mästern, när jag fick se huru han bar sig åt.

Nattövningen jag talade om i mitt senaste brev gick brea, det var bara varmt o skönt inne i tältet, men dåligt med sömnen.

Ja du hörde väl dom otrevliga nyheterna i radion i gårdkväll. Vi får väl hoppas att det skett som misstag, eljest kan man ju få vänta sig vad som helst i dom här trakterna. Vi blev ju förstas lite upprörda strax, ty vi tänkte även på att den utlovade permisionen kanske kunde bli inställd, men lungnet har nu åter inträtt, ty nästa kontingent ska fara den 29:de det blir att ställa sitt hopp till dess då i första hand.

Ja du, det är nog inte värt du förskingrar de där förskottspengarna, för då kanske det blir svårt för dej att få mej till vedhuggare, om det nu blir så, att jag får ledigt.

Och nasse hade inte fått sluta sina heller när du skrev, han kanske lever ännu, isåfall är det nog bäst att påskynda avlivandet innan han blir för dyr. Men gör då då som jag föreslog i ett föregående brev, hyr bryggstugan hos Erik det är bästa lösningen nu när jag inte är hemma själv.

Du kan väl få Erik eller Olle till hjälpen när den ska avlivas och fraktas iväg.

Tror inte jag nämner något mera om min hemresa förrän jag fått klart besked.

Hoppas snart få brev igen skriver då mera måste nu sluta ty tiden är snart inne, att jag ska ut och patrullera, tillsvidare hjärtevarma hälsn. pussar o kramar din Nisse.

Fredag den 23/2 1940. (fr Karin, radiohälsningar, Elias, grisslakt)

Älsklingen min!

Tack så hjärtligt för brevet. Det han inte fram till onsdag kväll, som du hade beräknat men i går, d.v.s. torsdag kväll, fick jag det i alla fall. Jag satt istället vid radion och hoppades få höra din röst genom etern, men det fick jag inte heller. Det hälsades bara "i klump" från fältpost 25100, så vitt jag kunde uppfatta. Elias' röst var den enda bekanta, och han hälsade inget till mej utan bara till

Lillsjöhögen, och det gjorde väl inte så stor effekt heller, eftersom han just vid det tillfället var hemma själv. Så dom kunde gott ha låtit dej hälsa hem till mej i stället.

På tal om Elias, så var han hit som hastigast samma dag och hämtade sina handskar. Han hade fått ledigt med anledning av vasaloppet, fast han skulle inte fara dit, för han ansåg sig inte nog tränad.

Ja du, älskling, här har jag gått och väntat dej hem i dessa dagar, så det har blivit glest med korrespondensen, för jag hade räknat ut att du inte skulle hinna få något mer brev, medan du var kvar. Men eftersom du nu tycks bli kvar den här månaden ut, så tror jag rentav att jag ska ta och skicka dej ett litet paket till också, bara lite kaffebröd och ”godis”, så det inte blir alltför ”torrt” dom sista dagarna däruppe. Men jag tänker inte bifoga något kärleksbrev utan skickar det här särskilt, eftersom jag ändå har ett svarsmärke kvar att sätta på det, så ifall du inte skulle hinna få paketet innan du reser, så kan du gott låta någon kamrat ta hand om det, när det kommer, hellre än att det ska gå tillbaka.

Härhemma lever vi och mår ungefär som vanligt, och trots att förkylningar florerar lite här och var, så har jag klarat mej riktigt bra. Det har blivit bätytre väder ute nu omkr. 8° – 10° kallt bara, och inne i köket börjar jag få upp rekordtemperaturer på + 15° och däröver. Men nu vill det snöa istället d.v.s. ute förstås.

Nasse lever fortfarande, jag har förlängt hans liv med två spannar av farbror hans sjukpotatis, i hopp om att du skulle hinna hem, så ni fick återse varann innan han dör, men nu tror jag att jag ska höra mej för om slaktare i alla fall, det kan ju hända att återseendet åtminstone från din sida blir lika glatt om han ter sig i form av korv, sylta och andra goda ting. Skall lyda ditt råd och få hålla till i Eriks bryggstuga så går det nog bra. Olle hjälper väl till med vad som behövs extra.

Men nu ska jag sluta skrivningen, så jag hinner göra i ordning ett litet paket också, har just bakat färsk bullar och knäck för ändamålet. Varmaste hälsningar pussar och kramar från din Karin.

Fredakväll. (23/2 -40, fr Nisse, desperation över kronans inställn. till hans behov av att sköta företaget)

Min älskade Karin!

Hjärtligt tack för paketet jag fick i dag. Hade nästan tänkt att det skulle vara slut med paketen nu för ett tag, men som tur var så syns inte så vara fallet. Bra att du inte hade fått brevet, där jag skrev att du skulle inställa paketskicket.

Jag har i dag fått domen och den var i mitt tycke mycket hård. Det blir ingenting av med vedhuggar permisionen för mitt vidkommande, så jag är nu mycket lessen och det undrar du nog inte på? Dom har nämligen kommit på den idiotiska iden att inget specialutbildat folk kan få komma ifråga, därför att dom inte har ersättning för dom på depån.

Det var 20 st härifrån p.v. som lagt in, men avslag för alla förstås. Ja som du ser så har jag bara otur, nu kan jag inte känna mig säker på att få den här 10 dagars permisen heller får då i varje fall spara till sista omgången, och det blir ju inte förrän dom kommer tillbaka, dom som for den 29:de, så det är väl bäst att inte tänka så mycket på hemresa, det blir bara besvikelser gång efter annan.

Bäst att fortsätta korrespondensen på vanligt sätt och se tiden ann. Men vi får väl inte tappa humöret alldeles fastän det kan se lite mörkt ut ibland, kommer dag så kommer väl råd också.

Bäst i alla fall att du försöker ordna med vedhuggningen, i första hand då så du har nånting, att elda själv. Är även lite brydd om du skulle försöka med att skaffa några nya intyg från personer i ledande ställning och försöka en gång till. Du kan ju tala med Paul Norling med fl. och höra efter.

Bed Erik ringa till skogsvaktar Henriksson och höra efter om skogsstyrelsen kan göra något åt saken.

Skulle väl tala om att jag var på Harry Brandelius kabare i gårkväll. Jag hade för en gångs skull tur på lotteri. Vi drog lott om vem som skulle få den äran det var bara 5 st. härifrån som fick gå och jag blev en av dem. Å det var en verkligt trevlig underhållning vi fick. Det var både musik sång o trollkonster, han hade 5 medhjälpare verkliga förmågor allesamman trots de var iklädda vapenrock alltså vapenbröder, fast dom ligger i Boden.

Kommer just ihåg att du behöver inte sända några fler handdukar, har allesamman rena ännu. Har fått 2 av kronan och byter tvätt en gång i veckan som vanligt, så jag sliter förstås på dom så länge som möjligt. Men min slipover kan du få sända mej, är för varmt med ollen en del gånger. Likaså tofflorna vore bra att ha om kvällarna. Vantarna var bussiga, dom kommer jag allt att behålla själv, fastän jag har ju bra på händerna förrut också, men bättre ett par för mycket än för lite.

Har i dag varit ute och åkt skidor, håller på träna för blivande märkesåkningar längre fram har ju alla märken förrut, men måste vara med ändå, på dessa träningsåkningar. Men då tar man det förstås så lungt som möjligt, blev nog bland dom sista i dag tror jag. Har varit på dåligt humör som du förstår, så jag tyckte det var mig likgiltigt huvudsaken man åkte den föreskrivna sträckan.

Vi ska visst ut på en liten fältmanöver i 3 dagar, börjar på söndag, så det blir väl lite uppehåll med då, för vi ska förstås ligga i tält då som vanligt är vid såna tillställningar.

Skicka hit en avskrift av vedkontraktet jag kanske kan använda den som skäl, om jag ska försöka få lite tjänstledigt, få Erik att göra avskriften på maskin eller intyga den rätt avskriven, men så fort som möjligt förstås.

Tänkte jag skulle ha skrivit det här arket fullt också, men det börjar ta slut på författartalangerna nu i kväll så jag tar och lägger mej och sover i stället och försöker glömma de här besvärigheterna om permisionen och slutar nu med de allra hjärtevarmaste hälsn. pussar o kramar din besvikna och bedrövade Nisse.

Skriver så snart jag har något att skriva om hoppas jag är på bättre lynne nästa gång. Kan hälsa från Nisse Lundgren träffade honom som hastigast på kabaren i gårkväll.

Måndakväll den 26/2 -40 (fr Nisse, om demo tanks o pansarbilar, snickra skacklar)

Min lilla älskling!

Tackar så hjärtligt för brevet jag fick i dag. Ser även att ett paket är på väg hit, och nån risk för att jag ska fara härifrån innan det kommer fram föreligger då inte, så jag behöver nog inte utse nån efterträdare som gör sig gott av innehåller, det sköter jag nog om själv.

Ja du har väl vid det här laget fått mitt senaste brev, tror visst det var på fredakväll jag också skrev så du borde åteminstone ha fått det. Det var ju en rätt så lång klagoskrift jag skickade iväg den gången, ska försöka avfatta mig lite kortare nu i stället.

Det känns ju som en skopa kallt vatten över mitt arma huvud det här avslaget om skogspermissionen, jag hade ju gått o räknat ut huru jag skulle ta det när jag kom hem, åså går hela stöpet omkull, så du undrar nog inte på att jag kände mej lite pesimisstisk till mods, jag kommer då aldrig hädanefter att göra mig några stora förhoppningar om saker o ting som har med det militära att göra.

Jag språkade visst nu om en nattövning vi skulle ha den här helgen, men det ändrades lite i sista stund så vi slapp att ligga ute nånting. Tur också ty det har varit närmare -30° dom här sista nätterna.

I går var vi ute för att åse demonstration av tanks och pansarbilar samt även lite skjutövningar mot

dom, fast utan amunition, detsamma gjorde vi på förmiddan i dag också.

I morgon ska jag och en till börja snickra skacklar. Jag hade inte så stor lust att åtaga mig det jobbet, men efter ett noga övervägande ansågs jag vara den enda som var uppgiften vuxen. Har ju lite primitiva verktyg o reda mej med, men det behöver ju heller inte gå så fort och så slipper jag då undan den här barnsliga exersisen som vi annars får hålla på med om dagarna. Ska göra 4 par så det räcker nog några dagar.

Och grisen lever och frodas fortfarande, om det velat sig väl så hade jag rentav fått återse honom i livet, men återseendet blir nog minst lika kärt, om han förvandlats till korv o sylta skinka m.m. sådant.

För att hålla mitt löfte i början av brevet, så får jag väl tänka på avslutning nu, det börjar även kvällas kl närmar sig 9 och jag brukar mest vara ordentlig och lägga mig vid den tiden så jag får väl fortsätta en annan dag, tillsvidare de allra hjärtevarmaste hälsn. pussar o kramar din egen Nisse

Bringåsen, måndag kväll. (27/2 , mera lovansökning, slakt klar, sjukbesök i Skjör, Johan Bergs begravn, Alma, moralkakor)

Min egen älskade gubbe!

Tack så hjärtligt för bägge breven jag fick i kväll. Det ena innehöll den nedläende nyheten, att du fått avslag på vedhuggningsledigheten, som jag gått och hoppats så säkert på, och det kom mig nästan att ta till lipen ett tag, särskilt när jag tänkte på hur besviken du skulle känna dej med permissionen framskjuten på obestämd tid och det ena med det andra.

Men vi få väl inte tappa humöret alldeles för det, älskling, din 10dagars permission måste du väl få ut i alla fall och sen få vi väl se, vad som kan göras. Jag har just varit ner till Erik nu och gjort vad jag kunnat för att hjälpa dej enligt föreskrifterna i ditt brev, och här ska du nu få höra, hur det avlöpte:

Först ringde jag till Paul Norling, men det var inte vidare uppmuntrande, för han kunde inte, hur gärna han velat, hitta på något sätt att hjälpa upp saken, varken med intyg från sig själv eller någon annan, och inte trodde han att en avskrift av vedkontraktet skulle kunna ändra något heller.

Sedan ringde Erik upp till länsskogvaktare Henriksson och han lät genast mycket mera optimistisk. Han skulle försöka få både forstmästare Jonsson och jägmästare Magni att skriva på, ”så var det väl sjutton, om det skulle gå, sa’ han. Han hade ärende till Bringåsen senare i veckan och skulle visst titta upp då, så få vi väl höra vad han lyckats åstadkomma.

Vedkontraktet tyckte Erik att jag kunde skicka dej i befintligt skick, det är ju egentligen bara en kopia som jag har, det upprättades i tre exemplar samtidigt. Men det får väl vara, tills jag får se om skogvaktarn kommer han hade nämligen frågat efter det, så han vill väl titta på det.

Och mer än så har jag inte att trösta och uppmuntra dej med än så länge, men jag hoppas att jag får något påtagligare att skicka senare, till vad verkan det nu hava kan. Så till dess talar vi väl om något annat.

I dag har jag den sorgliga plikten meddela att våran Nasse avlidit för Ivars slaktmask, och nu står ena halvan på lit de parade i skafferiet i väntan på vidare förädling och den andra halvan hänger i bryggstugan färdig att skickas till stan i morgon och bli pengar till en ny gris. Fast den ska väl inte köpas än.

Så nu ska jag väl steka och koka och göra korv och sylta, så jag har något gott att bjuda dej på, när du kommer hem, vilket vi väl fortfarande måste få hoppas på.

Din slipover och tofflorna ska jag skicka lite senare i veckan, det är troligt jag behöver tvätta slipovern först, har inte hunnit titta på den än.

Jag var till Skjör på sjukbesök i söndags, Brita Sjöberg hade trillat omkull på stuggolvet och brutit lårbenet och var redan inskickad till lasarettet när jag kom, och Bengt i Skjör hade fått lunginflammation men var redan bättre. Gunnar var just hemma också, och han bad mig hälsa till dej. Han är inkallad till beredskapstjänst på A.4 sedan den 8. jan, och de sex veckorna hade utökats med en underbefälskurs, som skulle räcka till den 16 mars. Sedan visste han inte om dom fick fara hem, eller skulle skickas nånstans som underbefäl.

Johan Berg har äntligen fått sluta sina dagar nu efter 11 års sjukdom. Vet inte om du nu har tillgång till Ö. P. Eller om jag borde skicka dej något nummer då och då. I alla fall så står dödsannonsen i kväll undertecknad av Alma som enda sörjande, och begravningen står annonserad till söndag med kaffe för de som vill hedra med sin närvaro. Ser nästan ut som Alma bekostar kalaset.

Vet du, jag har stor lust att gå dit och "hedra med min närvaro". Så lite kyrksam jag eljest är nuförtiden och vidare tycker jag att du och jag borde bidra till blommor vid båren, är rädd att det kanske inte blir så gott om sådana och det tycker jag vore ledsamt för Almas del. Men jag hoppas, att någon sätter igång med insamling till krans bland ungdomskamraterna och då ska jag väl passa på och teckna den vanliga kronan. Det har du väl ingenting emot, eller hur?

Men nu får jag visst avsluta det här och befordra det till posten så du får ett tröstens ord så fort som möjligt.

Och nu får du för alldel inte förfalla till pessimism, så du missköter dej själv och odlar ovanor som få tråkigt av för framtiden, det är fortfarande det som ängslar mej mest i misströstans stunder. Du förstår jag kommer ju att tänka på vad du beskyllde den förra exercistiden för att ha lagt grunden till. Men jag hoppas innerligt att du tagit det sämre jaget i kragen nu.

Och så får jag sluta för i dag. Skriver väl snart igen och hoppas ha gladare nyheter då. Hjärtevarmaste hälsningar, pussar och kramar. Din Karin.

Tisdakväll (fr Nisse, frankerat 27/2 1940, Nisse O kommit upp, försenad permis)

Älskade lilla gumman!

Ska nu försöka plita till ett litet brev igen, långt kan det inte bli, för jag tycks ha så lite att skriva om. Men jag fick ju ett bre från dej i går, tack för det, som jag nu ska besvara.

Först o främst då så mår jag som vanligt, är frisk i kry, men lat, har fortfarande mycket lite att göra och ingenting att intressera sej för, så det är väl därför man blir lite slö. Likadant är det med dom andra också, så du ska inte tro jag är något undantag.

Både i går o i dag har jag inte gjort ett enda handtag, så i afton kände jag mej så lagalös, så jag spände på mig skidorna och for till handelsboden i Karungi och köpte lite té en sillburk o några äpplen, så jag skulle ha något o förströ mej med under kvällen. Tänkte köpt lite kaffebröd, men kunde inte frakta med mej mera åså är jag inge vidare förtjust i brödet dom har här så det fick vara, får väl kaka kronans bröd tills jag får från dej, hoppas det inte dröjer så länge tills du skickar igen. Den föregående sändningen är slut förstås.

Nämde något i förra brevet att jag kanske skulle vara hemma till söndan, men det måste jag tyvärr ta tillbaka, ty jag vet ännu inte när jag får fara, så du ska inte vänta, jag ska nog tala om när det blir. Det är meningen vi ska fara hälften i sänder från våran förläggning, alltså i två omgångar, skulle jag då inte komma med förrän i andra omgången så dröjer det nog en bra bit uti månaden.

Lortkläderna har jag inte skickat ännu, vill nu först se huru det blir med hemresan, så du behöver inte gå o vänta på dom än så länge.

Har fått hälsningar från Gretas Nisse också, han har också kommit hitupp, vet på ett ungefär var han ligger, så jag ska vid lämpligt tillfälle leta igen honom och höra huru han har det.

Det är ungefär 6 km dit skulle jag tro efter vägen till Happaranda så det blir mitt emellan Edvard o mej han hamna.

Konstigt i alla fall, fastän man har så många släktingar så kom vi på var sitt håll allihopa.

Angående sjukligheten här så är det inte så farligt som det hörs, nu är det bara två som är sjukskriven här hos oss, å jag tror nog det blivit bättre på andra förläggningar också det ör huvudsakligast förkylningssjukdomar som härjat här, och så fort dom känner sig lite dåliga så är det att försöka bli sjukskrivning förstås.

Nu får jag sluta med de hjärtligaste hälsn. pussar o kramar från din Nisse.

P.S. det är fortfarande kronans pennor jag använder, dom blir nog mde tiden tämligen slitna av mitt privata brevskrivande, men de kanske är det ända jag kan klå dom på D. S.

Torsdag den 29/2 -40 (*Nisse beklagar strulet med permis och vedledighet*)

Min kära lilla Gumma!

Tack för brevet i dag, samt paketet jag fick i går. Har inte tid att skriva något långt brev nu, utan det blir bara några rader, som jag ska skicka med någon av av dom som for hem i dag.

Det är nu andra gången jag får se på dom som sticker iväg, men nästa gång var det väl sjutton om inte jag också ska iväg.

Vi som nu är kvar här kommer att få det hett om öronen de här dagarna vakten och hästarna ska ju skötas som förrut. Det är 36 som for i dag, men så återkommer dom 10 som for förra gången så det blir ju några kvar förstås.

Den 6 mars blir väl antagligen min tur, så nog ska väl de här dagarna också gå får man bara ha hälsa och krafter så.

Ser att du redan gjort lite förberedelseanstalter om att försöka få hem mej och det är bara gott o väl, men har du inte redan skickat iväg några papper så är det kanske bäst spara med dom tills jag kommer hem då, för att inte ytterligare förhindra den här permissionen.

Förövrigt får du styra och ställa som du vill tillsvidare, och att jag sköter mej efter bästa förmåga behöver du inte betvivla fast det känns tungt ibland, men det går ju en dag om sänder. Bara man nu fått komma hem och se huru det står till med både det ena o andra, så lär det väl ordna sig på något vis. Men det är väldigt hårdsmält, att jag inte fick ved-ledigt för här skulle det ju gå lika bra om jag inte vore här, men vi får väl talas vid mera om det sedan.

Måste nu tyvärr sluta för jag börjar vakten kl. 2. och få då stå i till 6 i morronkväll. Ska nu sända det här med Erik Olsson han for i dag, det blev inte så att vi fick göra sällskap på resan heller, som vi hade tänkt, men det är ingenting å göra åt, här är det bara att ta det som man får det.

Ja hej så länge, samt pussar o kramar i mängd din Gubbe.

Söndakväll (3/3 -40 fr Nisse, äntligen första permis, en vecka, efter tre månaders ständig tjänstgöring)

Lilla älsklingen min!

Jag har nu gått o väntat på att få ett litet brev, men som det ser ut, att utebli, så får jag väl skriva några rader ändå. Det här kommer antagligen att bli mitt sista brev innan vi träffas personligen, och långt blir det väl knappast heller, enär vi nu äntligen snart får råkas och språkas vid muntligen om ett i varje. Den 7:de på kvällen har du nog din gubbe hemma, om det nu inte kommer nånting oförutsett emellan igen. Det är då i alla fall så bestämt, att vi som inte varit hem förrut ska fara den 6:de så nu bör ju den saken vara klar.

Hoppas nu att det här ovädret som i går o dag rasat, är förbi till dess. Så vi får fint väder de få dagar jag är hemma.

Jag går nu och funderar ut huru vi bäst bör utnyttja den tiden, men faras samtidigt för, att det dinns så mycket göra så man vet inte vart man ska börja, men det får vi väl resonera om bara jag vackert o väl är hemma.

Vi är nu inte fler kvar här än så pass vi kan uppehålla vakttjänsten och sköta hästarna. Men så får jag nu gå vakt varenda dygn men, med tanke på den förestående hemresan så går det bara bra. Det har också blivit så tyst o fridfullt här i förläggningen nu sen den förra kontigenten for så man känner knappt igen sig, finge man ha det så här lungt o fredligt så skulle det inte vara då mycke o klaga på.

I dag har jag mellan det jag gått ute på post, legat o läst i en bok och haft det riktigt skönt närapå. Vi har inte behöft vara ute nånting med hästarna heller i dag för att det är söndag.

Eljest har jag nu några dagar som jag förut nämnt hållit på med skakelsnickring, men det är över, ty dels så är virket slut åså är det bra att ha kvar lite av det jobbet då också. Löjtnanten är också hemma på permission nu så vi ordnar det så gott det går förstås. Det var ju heller inte hans mening att jag skulle behöva snickra nu medan vi var så få, han ansåg vi hade nog med vakten å då så.

Ja nu tror jag vi spar med språkandet tills vi råkas det är nu inte så långt dit nu som tur är, hoppas nu du mår prima liksom jag, till dess hjärtevarma hälsn. pussar o kramar din Nisse.

Puoto den 15/3 -40 (fr Nisse, tillbaka efter permis, då även fred i vinterkriget slutits)

Min lilla Gumma!

Ja nu är man väl o vackert här igen efter en ganska tröttsam resa. Det gick ju lite smått i början, ty när vi kom till Bräcke fick vi vänta i över 2 tim på tåget, å det blev i längden både kallt o tröttsamt att stå o ga.... Sedan har det gått rätt så bra, fast jag fick inte så bra plats, som jag hade från stan.

Hade Sigurd och Johan till sällskap hela vägen, men det fanns förstås vissa element som bar sig lite illa åt, särskilt i gårkväll. Dom som satt i min kupe var ju nyktra och ordentliga allihopa så dom klagar jag inte på bara dom rökt lite mindre. Det blev dåligt med sömnen och varmt o dålig luft också, så i slutet av resan blev jag lite dålig ett tag så jag tog mig för att kråkas lite, man hade då inte så långt kvar så jag klarade oppet bra, men jag har lite ont i skallen än, men det går väl över bara jag får sova i natt.

Någon skogspermis blev inte den här gången heller, jag har fått igen båda ansökningarna med avslag, får nu hoppas att vi snart får avrusta nu i stället och då är väl det bättre förstås bara det inte dröjer för länge.

Förövrigt är allt sig likt häroppe dom tycks ha tränat flitigt på skidor de här dagarna så bra att dom

anmält mej till korporationstävling på sönda få nu se om jag kan klara mej undan jag käns då alls inte i form nu åteminstone.

I morron ska vi ut på övning, det har blivit en väldig fart på allt vad övningar heter nu sedan det blev fred, dom var ute och låg i tält förra natten pojkarna och klagade att det var kallt.

Har inte språkat så mycket med Erik O. ännu så jag fått höra om han är riktigt gift. Han har gått på bio i kväll ville haft mej med också men jag ville inte gå för jag är trött åså skulle jag förstås skriva till lilla frugan som jag lovat.

Och nu tar jag och knyter mej, ska väl skriva mera sedan när jag kommit mig lite mera i ordning här, så tillsvidare hjärtliga hälsn. och pussar din Nisse hälsa dom andra.

Söndakväll den 17/3 -40 (fr Nisse, krigarlivet fortsätter med avrustningen i siktet)

Älskade lilla Gumman!

Ska nu försöka få till stånd en liten pratsund med lilla frugan ett tag, ty det börjar på käns lite trist o långsamt det här krigarlivet igen. Men det lär väl inte ska räcka så värst länge till nu, fast ännu är det ingenting bestämt när vi får fara härifrån. Du hörde väl också på radion i gårdkväll att det inte kunde bli nån aveckling förrän i början av nästa mån, och därmed får vi väl låta oss nöja med så länge.

Eljest går livet sin gilla gång här, i går var vi ute på övning hela da'n, och i dag har det varit skidtävling här på staben igen.

Jag slapp vara med den här gången också på grund av min förkylning, så jag har mest hållit mig inomhus hela dan. Har förresten haft ganska jämn sysselsättning med hårklippning i dag, åså har Nisse O. varit hit och hälsat på lite, så tiden har gått rätt så fort ändå. Vi kommer viss att få skjuta lite också den här veckan, å det är då inte för tidigt.

Undrar huru det gått för dej o Finlandsfesten i dag. Det har ju varit så vackert väder i dag så det enbart borde väl ha lockat ut folket bara det.

Måndakväll: Slutade här i gårdkväll men ska nu fortsätta och får då först tacka för brevet jag fick i dag. Hoppas du också fått fram mitt brev vid det här laget. Rapport om resan har du då fått så det ordar vi inte mera om.

Har i dag snickrat färdig skacklarna och fraktat dom till en smed en liten bit härifrån.

Och i morgon ska jag prova och åka för märket igen. Det hjälpte inte att jag hade alla märkena förrut, måste åka ändå, för att det ska bli så stor prosent som möjligt, som klarar proven från våran plut. det är ju fånigt alltihop men det är huvudsaken jag åker under 3.15 och det ska jag väl kunna fastän man inte är i nån toppform.

Det är inte värt du skickar hit något mera i klädväg, jag får nog hellre försöka skicka hem en del i förväg innan jag far hem. Nån stor åverkan på matvarorna hag hade med har jag inte gjort heller hittills men det får väl åt så småningom. Jag åt väl för mycke av din goda mat medan jag var hemma så det är väl därför jag mist aptiten sen jag kom hit igen. Nu har jag inga flera nyheter att skriva om i kväll så jag får väl sluta, men återkommer senare, tänker nog vi hinner växla åtskilliga brev ännu innan jag kommer hem. Hjärtliga hälsn. pussar o kramar från din Nisse.

Torsdagskväll 21/3 -40 (fr Nisse, påskfirande, skid- och skjutresultat)

Lilla Älskade Gumman!

Ja det har nu gått en hel vecka sen vi tog adjö av varandra vid stationen, men jag tycker då det är som en månad, så sakta tycker jag att tiden går. Hoppas i alla fall att du mår bara bra, mej går det ingen nöd på precis fast jag väntar varje dag på brev från dej älskling. Det syns gå så sakta med nån hemresa för oss också, ännu har vi inte fått något besked.

Däremot glunkas det om en 5 – 6 dagars manöver nån gång efter påsk, så du förstår att stämningen sjunker åtskilliga grader vid sådana framtidsutsikter.

Jag skulle väl lämna en liten rapport om de senaste dagarnas händelser. På tisdag var det som sagt märkesåkning. Den uppgiften klarade jag av rätt så bra, på en tid av 2 tim 23 min. nu fick vi höra i dag, att banan var 1 km. för kort, så nu ska det åkas om, på lördag. För mej gör det ju inte så mycket, alltid kan jag åka på bronstid, men jag tycker synd om en del av dom som klarade silvermärket, nu kanske det inte blir lika fint före som förra gången. Det har hållit på snöa nu ett par dagar, och ingen skidvalla finns att få tag i heller, så det är bara att åka på tjära.

I går var det skarpskjutning med karbin det var bättre för där kunde jag ståta med 9 träff av 10 möjliga, det var två till också, som hade samma resultat.

I dag har jag snickrat igen, har lagat opp en massa gamla skacklar åt gubben här, som pojkarna lånat och kört sönder för honom.

Har i kväll trätt in i vaktjänst igen är första gången jag går på vakt sen jag var hemma, så jag tycks ha klarat mig länge ändå.

Ja det känns förargligt att man inte fick komma hem till påsken heller, det blir antagligen en långsam helg det här. Men det kan ju hända att vi får göra oss en resa norr om polcirkeln en av påskdagarna per buss. Det skulle kosta 4 kr pr st. så det är ju inte gratis förstås. Jag anmälde mig också till den eventuella resan, det skadar ju inte att se sej omkring lite när tillfälle ges, och dessutom så går ju tiden lite fortare. Du ska väl få rapport framdeles.

Ja Olle har väl inte börjat med vedhuggningen ännu.

Har nu i närmaste gjort slut på käket jag hade med, så nu emotser jag med största tacksamhet en ny sändning.

Måste nu ut på passet så jag får nu sluta med kära hälsn. och en riktig påskpuss din Nisse

Hoppas på brev så fort som möjligt, tycker tiden går saktare nu sen jag var hem, men det beror kanske på att man räknar dagarna till mucket, som uttryckningen populärt kallas.

Påskafton (23/3 -40 fr Nisse, underhållningar, märkesåkning)

Min kära lilla Kajsa!

Hjärtligt tack ska du ha för brevet jag fick i dag, ser även att ett par paket är i antågande, och dom blir allt välkomna må du tro. Ja nu har påsken inträtt också, den bara hade varit hemma nu så man kunnat haft något nöje av en sån här lång helg. Men jag hoppas att det här blir den sista helgen man ligger här och kurar

Söndan efter påsk är man väl ute på manöver. Den börjar den 29:de och räcker till o med den 2:dra, så då får vi nog lära oss veta hut. Hoppas det blir vackert väder och man får vara kry så lär det väl gå det också.

Jah du lilla älsklingen, du har fullt sjå med begravningsbestyr du på helgerna, hoppas det är slut på

dessas kalas tills jag kommer tillbaka.

I dag har vi åkt 3 mil igen, banan var lite längre den här gången, får hoppas den räckte till nu så vi slipper göra om det fler gånger. Höll på 2.39 i dag, tog det lungt, men icke förty fick jag ett skavsår på ena foten, men det läks nog under helgen, får väl avhålla mej från allt vad skidåkning heter så.

I kväll ska vi till skogs och hålla korum, vi hade helst velat slippa det nöjet, men det är order och då så.

På annandagen bär det iväg till polcirkeln det är nu så bestämt. Vi ska fara kl 9. och vara hemma vid 6tiden hoppas det blir bra väder.

Just nu är det prima dansmusik på luckan. Det är en pojk som lånat hit ett dragspel, och nu byts dom om en 2 – 3 st och spelar så det står härliga till efter, roligt med lite omväxling i radiomusiken.

Ja tiden för avfärd på den här skogsutflykten börjar på närma sig, så jag får sluta nu och fortsätta i morron.

Ja nu är det påskmorgon, har nyss avslutat en lätt frukost på 2 ägg som kronan bestått oss med + ett äpple och en appelsin.

Ja något korum kom vi aldrig med på i gårdkväll. Det var meningen att livsmedelstrossen skulle hämta och skjutsa oss med häst dit upp i skogen, men dom kom aldrig, och lika bra var det ty det var rätt så kallt. Däremot fick vi lite kabareunderhållning av därpå beordrade värnpliktiga från staben, med sång, musik, deklamation sketch, m.m., så kvällen gick bra ändå.

För dagen har jag just ingenting att meddela tänker ta mig en promenad till Karungi med det här brevet, samt dessutom hoppas jag det kommer ett paket.

Mår eljest bara bra, hesheten har gett med sig, har bara lite snuva kvar, men det hör ju ordningen till här.

Ja nu är det slut på arket så nu får jag tillönska dej en god fortsättning på helgen och slutar nu med många påskpusslar o kramar från din egen Nisse.

Annandag påsk den 25/3 -40 (fr Nisse, lugn helg, inställd bussresa)

Lilla rara frugan min!

Ska nu försöka fördriva tiden med lite brevskrivning, för omväxlings skull. Har för det mesta legat och läst en detektivroman i dag, men nu är den slut och då får jag som sagt försöka det här. Har då inte mycket att skriva för det det händer så lite, men det kan ju alltid bli något.

Först hjärtligt tack för de båda paketen, med allt det goda som däri fanns. Det förgyller alltid upp den här trista tillvaron högst betydligt, när jag får sådana här angenäma påminnelser från min rara omtänksamma fruga, och att mina tankar ofta går till dej, det behöver du då inte tvivla på, och att du tänker på mej det har jag nu också fått synliga och smakliga bevis på.

Tack för brevet också som jag fått i dag. Du undrar om jag fått någon närmare presentation av Er O. fru, men jag vet inte annat än att hon jobbar på Singers, så hon är nog inte sämre än andra kan jag tro. Han fick också ett paket med lite godsaker o matvaror i dag, som jag också fått avsmaka, jag brukar också dela med mig som du vetö

Ja som du fick höra i mitt förra brev så skulle vi fara till polcirkeln i dag, men det blev tyvärr ingenting av med den resan. Vi väntade i 2 tim i morse på bussen vi skulle åka med, så till slut kom det meddelandet att den kört sönder så resan måste inställas. Och detta var ju i och för sig ingenting

ovanligt när det var dom militära som stod för arrangemanget, så vi tog det med ro. Men det var synd ty det har varit vackert väder, så en liten bussresa under den här långa helgen hade nog varit rolig.

I morron är det märkesåkning igen, men vara för dom som inte åkt och klarat sig förrut, så jag slipper nog då. Vad jag ska fördriva tiden med under morgondagen vet jag inte, mer än att ta mig en promenad och posta brevet ska jag i alla fall försöka mig på, eljest får man väl ta igen sej nu så man kan klara opp manövern, som börjar i slutet av veckan, den ska visst bli i Kalix vad jag hört så vi får väl en ordentlig mars då till att börja med.

Och du är solokvist nu under helgen, hoppas du får vara kry. Här var det 2 st som åkte iväg till sjukstugan i dag, dom hade fått skabb, får väl hoppas man klarar sig undan sånt elände i fortsättningen också, när jag klarat mig hittills.

Nu tror jag det får vara bra med skrivningen för i dag så jag slutar nu med de hjärtevarmaste hälsn. pussar o kramar din Nisse

Onsdagkväll den 27/3 -40 (fr Nisse, reseberättelse fr bussresa m ny kolgasdriven buss)

Älskade min lilla Karin!

Mitt hjärtevarmaste tack för ditt långa kärkomna påskbrev. Om jag bara kunde så skulle du nog få minst lika långa svar också, men det börjar på gå så ont att skriva brev nu för tiden, och samma klagan hör jag från mina vapenbröder också. Men det beror väl på att man vet sig snart få komma hem på allvar och då får vi språkas vid muntligen.

Nån bestämd dag för vår hemresa har jag inte ännu, men det torde bli mellan den 5 – 10 april i alla fall.

Vi ska nu som jag förrut nämt iväg på manöver den 29:de å den räcker t.o.m. den 2:da så nu kan det hända att det blir uppehåll med skrivningen ett tag, det torde väl knappast gå för sig med något sådant, under sådana förhållanden.

Ja nu har påskhelgen gått till ända, och bra är det, för det har varit en lång och långsam helg.

Har ju talat om förrut vad jag haft för mej och det var ju förresten inte mycke o tala om, däremot ska jag tala lite om vad jag haft för mig i dag.

Har nämt förrut om en polcirkelresa som inte blev av, den har nämligen mot all förmodan blivit verklighet i dag. Vi fick vid 9 tiden i morse stiga in i en nästa ny, kolgasdriven volvobuss och anträdde då färden mot norr. bårt närmaste mål var då ett kaffé i Övertårneå, där vi rastade och drack kaffe samt beställde middag till kl. 2 då vi beräknade vara där tillbaka på hemfärden. Den byn såg förresten rätt trevlig ut, det var liksom lite mera svenskt över det hela, med skog berg och lite kuperat terräng i övrigt.

Ja vi fortsatte som sagt efter en ½ tim uppehåll och kom så efter en stund till ett ställe där det stod en tavla på var sida av vägen med inskriptionen polcirkeln, på fyra olika sprog, något annat märkvärdigt syntes inte till, naturen såg ut ungefär som här, med den skillnaden att man såg några berg i bakgrunden. Ja det stannades förstås och togs ett porträtt med ovanämnda skylt som bakgrund, men om det blir något vidare beror väl på, för det har inte varit nån sol framme i dag.

Vi fortsatte sedan en liten bit till och vände så om och for tillbaka till Torneå, men då var inte kl mer än 1 så då tog vi oss en titt på kyrkan där och den var väldigt fin inne, fast den är från 1600 talet. Dom höll som bäst på med skola därinne, så skollärarn ställde sig välvilligt till värt förfogande,

såsom ciceron och talade om ett i annat rörande kyrkan.

Sedan vi då sett oss nätt där började det på bli tid för att intaga den beställda middagen, som bestod av kalvfärs potatis fruktsoppa samt kaffe och smörgåsbord, och där kan dom då med gott skäl säga att vi gjorde heder åt anrättningen för där satt vi och åt i över en hel tim. jag tänkte just också då att det var tur att man inte bodde så till att man kunde gå ut och äta så där, för då k'skulle inte den avlöning man har räcka långt, kalaset kosta 2:25 och bussresan 4:25 samt kaffet på ditresan 60 öre så det kostar men så har man ju haft en helgdag medan man legat här. Ja det är nu inte så mycke mer att skriva om, ty vi klev då in i bussen igen och for hem igen, så var den resan gjord.

Ja nu har jag försökt så gott jag kunnat gett en liten skildring av resan, så nu kan vi språka om något annat, jasanya den inbitne ungkarlen E. B. Har äntligen blivit fast nu, det var då inte för tidigt, och Bror Svärd också, du hälsar väl från mej också om du skriver och gratulerar, fast jag inte är hemma, men jag kommer ju snart, så det hindrar ju inte.

Du har väl fått igen dina hyresgäster också nu hoppas jag, så du slipper ha det så ensamt.

Fodralet till klippgrejorna behöver du inte skicka, för jag har nog som sagt nog mycke att plocka ihop ändå när uppbrottet blir ja nu kommer jag inte ihåg nånting, mer att skriva om nu, så jag tillönskar dej nu godnatt samt varma hälsn pussar o kramar må så gott älskling din Nisse.

Torsdag den 28/3 -40 (fr Nisse, många dödsfall hemomkring, inför manövern)

Älskade lilla gumman!

Tänkte i gårdkväll att det inte skulle bli något mer skrivande nu före manövern, men eftersom jag nu har ett litet tillfälle, och även fick en lite vink från dej i brevet jag fick i dag, så ska jag sända en liten rapport till. Ja tack ska du ha för brevet, fast det var då sorgliga och oväntade nyheter du kom med. Det tycks så aldrig ta någon ända med dödsfallen därhemma, men man får väl vara glad ändå så länge det inte gäller någon av våra anförvanter.

Hoppas att Olles kommit tillbaka nu så du har lite sällskap i all bedrövelsen.

Vi har i dag hållit på och rustat oss för manövern som börjar i morgon. Är förstås inte på någe vidare gott humör för den sakens skull, det hade ju varit vida förståndigare att vi fått fara hem i stället, men vi ska förstås ut och få en grundlig förkylning först om det ska vara bra. Det är i alla fall bestämt att vi ska fara härifrån senast den 8:de det kan bli den 7:de eller 5:de också, men troligast blir det i sista omgången, som vanligt när det gäller oss.

Hoppas man kan klara sig på något så när ifrån det här äventyret, det var en pojk som fick åka till depån för några dagar sedan, han fick fel på lungorna, det är tacken han fick för sin vakt. Han är förresten från Odensala, heter Strömberg och var kusk, gift med en 2 – 3 ungar också.

Har nyss skänkt en kr. till en insamling åt honom. Ja i morgon stiger vi upp kl. 4 och ger oss ut på krigstigen, vi får då en mars på omkring 4 mil, neröver åt Kalixhållet till, och nu när du får det här brevet så har väl halva manövern gått, hoppas jag har en massa brev, som väntar mig när jag kommer tillbaka.

Du ska nog få svar på dom då, har väl lite att berätta om huru manövern gått också då.

Nu får jag nog sluta skall ut i ett tjänsteärende nu till löjtis och sen ska man sova, för det blir nog dåligt med sömnen nu några nätter framgenom, när man ska ligga i tält, det ser inte ut vilja bli något fint väder heller, i dag har det blåst och snöa lite.

Ja de varmaste hälsn. pussar o kramar från din Nisse

Bringåsen den 3 april 1940

Lilla älskade gubben min!

Tack så hjärtligt för brevet jag fick i förrgår. Det var skrivet före manövern, så nu har jag gått och väntat på att få höra något nytt från själva manövern, men du har väl inte hunnit, eftersom den ju inte slutade förrän i går. Men jag hoppas du är frisk och kry och inte haft alltför svåra strapatser att utstå. Jag får väl brev endera dagen, eller hur, älskling?

Egentligen har jag rakt inget nytt att skriva om i dag, men har just suttit och räknat ut, att jag måste göra det nu i alla fall om jag ska ha nån möjlighet att nå dig med brev till, innan du reser däruppifrån norr.

I går och i natt har visst första plutonen från I5 kommit till sta'n och förlagts i tält på I.5:s övningsfält. Henrik och Harald Olsson skulle visst vara med där, som det hörs på byn, så de ha väl inte behövt vara med på manövern alltså. De ska visst rycka ut på fredag eller lördag, så det går ju rätt fort i alla fall när "demobiliseringen" äntligen kommit i gång.

Jag får väl så småningom höra, när du är i antågande, så du får din civil-lump när du behöver den. Bäst du meddelar mej så utförligt som möjligt, vad jag skall ta med i utstyrseln, så jag inte kommer med några onödiga eller olämpliga plagg.

Härhemma går det ungefär sin gilla gång mellan begravingarna.

Har tvättat upp lite av dina underkläder i dag, när man nu äntligen ska få hem sin karl, måste man ju se till, att han har något rent att ta på sej. Hoppas nu bara att du inte blivit smittad av dom otäcka skabbdjuren du nämnde, det lär visst vara ena otrevliga och svårutrotade parasiter.

Lite mattor har jag börjat klippa på lediga stunder också, funderar passa på och väva ett par snyggare mattstumpar till kammarn av mammas mattvarp, som är i vävstolen härute i hallen. Men jag har varit så förkyld och ruggig efter påsk, så det blir inte så särdeles mycket uträttat egentligen.

Förövrigt lär sotarn vara i antågande, och det är ju alltid ett litet vårtecken, fast det eljest varit rysligt smått om sådana hittills i år.

Men nu får jag visst sluta skrivandet och krypa till kojs. Välkommen hem, när du kommer, vi få väl språka mera då. Till dess hjärtevarma hälsn. och pussar från din egen Karin

Onsdag den 3/3 -40 (ska vara 3 april, fr Nisse, manövern)

Älskade lilla gumman!

Ja nu är man hemma igen från den här manövern, så jag ska nu i en hast skicka dig en liten rapport. Men först tack för de två brev jag fått, samt paketet. Jag förstår du väntar för varje dag att få höra något från mej, men omständigheterna har ju varit sådana att det inte låtit sig göra förrut. Skulle ju ha skrivit i gårdkväll när jag kom hem, men då var jag så trött så man knöt sig strax. Har inte sovit just nånting de här senaste dygnen.

Mår i alla fall rätt så bra efter den här utflykten, lite snuvig och olustig förstås, men det går nog över nu tänker jag. Har haft rätt bra väder under hela tiden, förutom på söndanatt, då det blåste och blötsnöade mest hela natten och så skulle vi förstås även vara ute hela tiden hade en mars då från 10 på kvällen till 5 – 6 tiden på morgonen, det var den mest ansträngande mars vi haft den här tiden.

Vi trodde ju allmänt att blev vi inte sjuka efter de, så va vi nog inte frisk men det gick bra ändå, ty det blev ju fint väder på dan, vi slog då tält och torkade de våta paltorna, man hade på sej.

På måndakväll fick vi bryta igen och marsera ett tag igen för att ånyo tälta vid 2 tiden och ligga tills morgonen grytt, jag fick då inte stor fröjd av tältet den gången heller för jag måste opp kl. 4 och iväg för orderhämtning, så den natten sov jag inte mer än 1 tim.

Egentligen skulle jag väl börjat från början med den här redogörelsen, men det blev tvärtom. Första dagen åkte vi härifrån kl. 7 kom till bestämmelseorten på kvällskvisten trötta förstås, fick då ligga i en skolsal över natten. På lördag började kriget, hade då en mars på ett par mil, till en by som hete Bredviken där vi fick ligga i ett kök, det var bra för där fick vi köpa både kaffe och mat.

Det har nämligen varit dåligt med matordningen, så man har måst köpa själv så fort man kommit i tillfälle. Vi höll då till i den byn till på söndakväll då vi fick dra oss tillbaka under natten, vilket jag förut nämt och sedan var det bara förflyttningar hela tiden, jag fick då vara i jämn rörelse mest hela tiden, för att fara emellan med rapporter. Kl. 2 i går började vi hemmarsen, var hemma vid 7 tiden och nu får det vara nog tills vidare om den här manövern.

Det dröjer nog inte så länge innan man är hemma igen och då får du en noggrannare redogörelse över händelserna.

Det kan hända vi far härifrån på sönda så, det är nu tillsagt att korrespondensen på fältpost upphör den 9:de.

Det vore kanske bäst, du tog och packade kappsäcken med en byxa, en mössa, skor det har jag själv, tror förresten inte jag behöver något annat, för att ta mig hem.

Om du inte far in till stan själv, så skicka in den till Karl-Nils, så går jag dit och hör efter, gör det så fort du kan det kan hända det blir bråttom också vid inlämning, så det vore bra att ha dom till hands.

Ska nu ta och göra i ordning ett paket av en del överflödiga grejor och skicka iväg.

Vi håller nu på och ser om våra pinaler för att ha dom i ordning till hemfärden. Har inte tid skriva mera nu för jag måste ut och hjälpa till med en hel del saker, får se om jag även kan få iväg det här brevet till posten i dag. På snart återseende då lilla hjärtegullet mitt, med hälsn och pussar din Nisse

Torsdag den 4/3 -40 (ska vara 4/4, Nisse beskriver den kommande avrustningen)

Kära gumman min!

Hjärtligt tack för brevet jag fick i dag, får väl snart ge upp hoppet om flera brev nu, för när du får det här så har nog postgången här gett upp, och det kan ju hända att även jag gett mig iväg till sydligare trakter då, får nog fara på sönda eller senast måndag.

Det är en grupp som far redan i morgon men jag har förstås inte den turen att få följa med då. Men det börjar på käns långsamt att gå och vänta nu, har nu sovit ut efter manövern också så det går inte sova bort något av tiden heller.

Ett strålande vårväder är det också nu om dagarna soligt o gassigt värre, men det är liten fröjd med det ändå medan man ligger här, men det går ju an att räkna dagarna nu ändå.

Nån gång i mitten av nästa vecka bör man nog vara hemma i alla fall. Bengt och dom andra Bringåsenpojarna kommer nog hem före mej för dom far nog i morgon.

Nu har vi dragit lott om radion och det blev ingenjören som vann den. Han är också en av dom som far i morgon, så nu är den underhållningen slut.

I morgon är det meningen vi ska flytta synvillan (d.v.s. ladan vi inredde) upp till gården, få se huru

det kan gå.

Undrar om det inte bör vara slut på dödsfallen nu sedan Backman dött, han var ju den som stod närmast i tur då jag var hem. Olle Vall var ju förstås dåligt med också som det hördes på Sigurd, undrar huru det är nu.

Det blir väl kanske så jag får vara med på Backmans begravning också, vi lär väl ska sjunga lite då, bör åtminstone göra det, tycker jag. Men dom kanske håller gravöl redan nu på sönda och då hinner ju inte jag hem förstås.

Ja jag nämde i mitt förra brev att du skulle skicka in eller fara in till stan med några kläder, sa visst du skulle ta en byxa o mössa, men det är väl bäst o ta hela kostymen, men nu var ju min kappsäck trasig, så du kanske kan låna en, vet ju inte huru det blir när vi kommer till stan, om det tar lång tid att avrusta. Det är ju i varje fall bra om jag hade kappsäcken innom räckhåll.

Det är troligt att vi får avrusta på Hornsberg, det talas åtminstone därom. Får jag tillfälle och permiss så får jag förstås hem så fort jag kan även om det blir en kort visit, kan ju skylla på att jag ska hämta kläderna.

Hoppas du blivit bra från influensan nu jag mår nu bra, lever mest på kaffe o bullar och våfflor nu så lång det räcker, det börjar på bli sämre med maten nu igen, vi får köpa kaffe som vanligt här ännu, dom lär väl ha hamstrat eftersom det inte blir slut. Likadant var det där vi hade manövern dom tycktes inte lida någon brist på den varan.

I dag har jag inte gjort annat än klippt hår och vallat min skidor, det är nu slut på övningar och exersis, har haft inspektion av alla prylar o persedlar också för att se om det är nånting som saknas efter manövern men jag hade allt i behåll, och det hade dom flesta förresten.

Ja nu tror jag det här brevet också får anses vara färdigt, hinner väl skriva något mer innan jag får, fast det går dåligt o skriva nu för tiden, men det är gudskelov snart slut nu på fångenskapen.

På snart återseende då gumman min, hälsn pussar o kramar din Nisse. Hälsa
